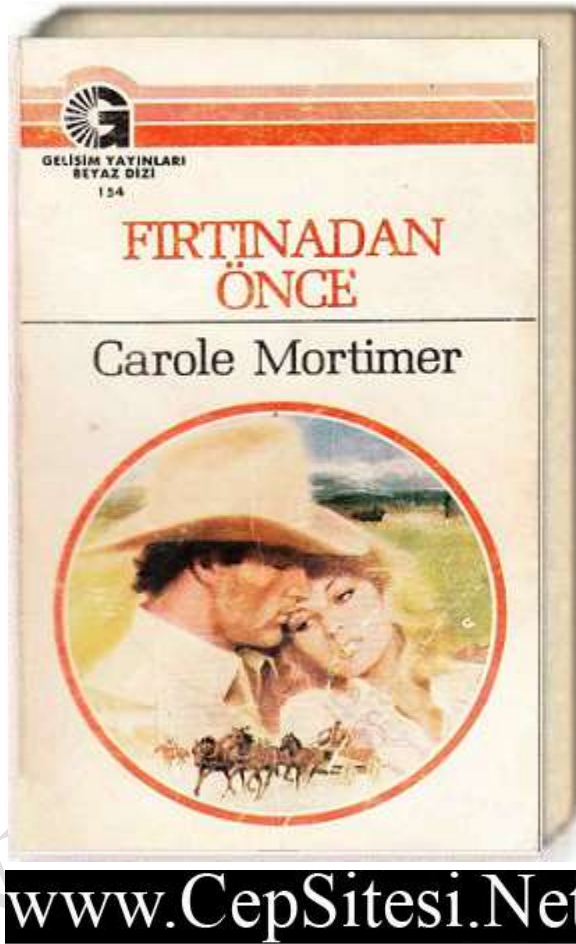
Carole Mortimer - Fırtınadan Önce

BİRİNCİ BÖLÜM

Erin yorgunluğun verdiği bir inlemeyle doğruldu. O günkü işini bitirmesi için temizlenecek bir oda daha kalmıştı. Aslında görevi dört buçukta bitiyordu. Ne var ki saat dört buçuğu çok tan geçmişti.

Kilidi açıp kapıyı itmesiyle, dudaklarından yeni bir iniltinin dökülmesi bir oldu. Motelin bu odasında kim kaldıysa, burada muhakkak bir parti vermiş olmalıydı. İçerideki havı sigara dumanı kokusuyla iyice ağırlaşmış, bir yığın bira kutusu ise öteye beriye saçılmıştı.

Erin odanın havasının temizlenmesi için kapıyı açık bırakarak bira kutularını toplamaya başladı. Motelin sahibi Mike Johnston kendisini iki

hafta önce işe aldığında, aynı zamanda karısı olan öbür temizlikçinin, vaktini hep alışveriş yapmakla geçirdiğini söylememişti. Ayrıca, yanında çalıştığı her kadına asıldığını da açıklamamıştı tabii.

îşini kendisine açıkladıklarında, bu ona öylesine iyi görünmüştü ki. Ama altı hafta boyunca, sattıkları yağlı hamburgerlerden daha da yağlı bir lokantada çalıştıktan sonra, insana her iş güzel görünürdü. Birkaç tane motel odasını temizleyip elektrik süpürgesiyle süpürmek eski işiyle kıyaslanamazdı doğrusu. Sabah sekiz buçuktan akşam dört buçuğa kadar çalışacak, haftada iki gün de izni olacaktı.

Oysa durum burada da aynıydı. Üstelik bir de. oda için ödedikleri ücrete, hizmetkârla sevişmenin de dahil olduğunu sanan müşterilerle savaşması gerekiyordu.

Annesiyle babası İngiltere'ye göçmeden önce. Erin'in üç yaşına kadar kaldığı Kanada'ya yerleşme düşüncesi, kendisine son derece heyecan lı gelmişti. Aslında çok güzel bir yerdi Kanada. Ama yaşadığı Calgary bölgesi, ülkenin belki de en pahalı yeriydi.

Gerçi patronu Mike Johnston ona, kendince iyi bir eğlence öneriyordu. Ama Erin Te patronunun eğlence anlayışları birbiriyle uyuşmamaktaydı. Ancak adamın sarkıntılıkları giderek artmaktaydı ve eğer Erin kendisine istediğini vermezse, onu işten çıkartacağını da zaman zaman ima ediyordu.

Burası yirmi altı mı şekerim?

Erin bu boğuk, çekici sesin sahibini görmek için döndü. Ve kapıdaki adamı görünce de gözleri irileşti. Siyahlı kırmızılı gömleğin altına, bacaklarını sımsıkı saran soluk bir blucin ve üstüne de aynı kumaştan ceket giymişti adam. Ayaklarında yıpranmış deri botlar vardı. Kovboy şapkasının altından simsiyah gür saçları görünüyordu. Yüzü güneşten iyice esmerleşmişti. Sert ve köşeli çenesinin ortasında bir çukur göze çarpıyordu. Kemerli bir burnu vardı. Gür kaşlarının altındaki iri gözlerinin rengi bu uzaklıktan pek belli olmuyordu, ama genç kız bunların mavi ya da yeşil olduklarını tahmin etti.

Adamın varlığı odayı doldurmuştu. Genç kız hafifçe titredi. Bu yabancıda, Erin'i huzursuz eden bir şeyler vardı. Onu belli bir sınıfa soka-maması, ona nasıl davranacağı konusunda tereddüde düşürüyordu genç kızı. Otuz beş yaşlarında gösteren bu yabancı son derece yakışıklıydı ve öyle sıradan bir erkeğe de benzemiyordu.

Genç kızın cevap vermekte tereddüt ettiğini görünce kapının pervazına yaslanarak, Evet... diye onun düşüncelerini böldü.

Erin, Ben... şey... diye kekeledi. Sonra, Bağışlayın, anlayamadım, dedi.

Genç adamın kaşları, sabırsız bir hareketle yukarıya doğru kalkmıştı. Bu, yirmi altı numaralı oda mı? diyerek sorusunu tekrarladı.

Erin telaşla, Evet, diye başını salladı. Giderek aptallaştığını ve bunu da belli ettiğini biliyordu. Ama bu halinin önüne geçemiyordu bir türlü.

Yabancı içeriye girdi. Odanın manzarasını görünce yüzünü buruşturmuştu. Öyleyse kapıda neden yirmi dokuz yazıyor? diye sordu.
Ben... şey... sahi mi?..
Erin dışarıya çıkarak dokuz rakamını çevirdi. Şimdi numara yeniden yirmi altı olmuştu. Ama elini çekince altı rakamı olduğu yerde dönerek yine dokuz haline geliverdi. Avuçlarını sinirli sinirli baldırlarına silen genç kız, San... sanırım vidası düş... müş... diye mırıldandı.
Bu odanın bir yanmdakinin yirmi beş, öbür yanmdakinin de yirmi yedi olduklarını görünce ben de böyle düşünmüştüm. İngiliz misin?
Şey... evet.
Pekâlâ küçük İngiliz bayan. Yirmi altı numarayı bu gece için ben tutmuş bulunuyorum.
Genç kız telaşla, Siz mi tuttunuz? diye sordu. Odanın temizliği bir hayli sürecekti. Ayrıca bunu, bu adamın önünde tamamlayabilmesi de olanaksızdı. Şimdi onun gözlerini de görebiliyordu. O güne kadar hiç rastlamadığı zümrüt yeşili rengindeydi bu gözler. Da... daha temizliğini bitiremedim, diye kekeledi.
Genç adamın bakışları en küçük bir ayrıntıyı bile kaçırmıyordu. Şekerim... dedi. Değil bitirmek, daha başlamamışsın bile.
Bugün biraz... biraz ge... geciktir de...
Galiba her gün, biraz gecikiyorsun.
Yani... işimi daha bitirmedim, demek istiyorum.
Ne demek istediğinin farkındayım canım.
Erin birdenbire, Senin, canın değilim, diye patlayıverdi. Çok uzun bir süreden beri çalışıp duruyordu. Hem bir hayli yorulmuş, hem de ter içinde kalmıştı. Bu yabancının alaylarına katlanabilecek durumda değildi sözün kısası.
Aslında, hiçbir şeyiniz değilim, diye devam etti. Odanızı hemen hazır edeceğim. Ama bu biraz zaman alacak korkarım.
Sakın af dilemeye falan kalkma. Tüm yarat tığın etki yok olacak sonra.
Erin kaşlarını çattı. Ne etkisi?..
Deminden beri senin kekeme olduğunu sanıyordum. Ama son öfkeli konuşman, böyle olmadığını gösterdi. Onun için yine budalalar gibi kekelemeye başlama.
Sonra karyolaya oturup ayaklarını yatağın üzerine koyarak geriye doğru kaykıldı. Erin öfkeyle, Bana budala demeye hakkınız yok, diye homurdandı. Ayrıca botlarınızla da çarşafı kirletmeyin.
Genç adam gülümseyince bembeyaz dişleri ortaya çıktı. Daha yatak çarşaflarını değiştirme din, değil mi?
Değiştirmediğimi biliyorsunuz.
Öyleyse ayaklarım oldukları yerde duracak.

Genç kız sert adımlarla banyoya geçip öfkeyle küveti temizlemeye başladı. Ukala, kibirli, kendini beğenmiş adam... Böyle sıkıcı ve yorucu bir günün sonunda, tam da çekilirdi ya.
Daha sakinleşmedin mi?
Arkasını dönünce, adamın iri vücuduyla ban yonun girişini kapadığını gördü. Tam bir İngiliz aksanıyla. Aksine çok sakinim, diye karşılık verdi.
Hımm... Bu belli oluyor doğrusu.
Sonra ilerleyip küvetin kenarına oturdu. İnsanın bu kadar yakınında durunca fazlasıyla etkili oluyordu doğrusu. Sürdüğü kolonya, sert erkek kokusuyla karışmıştı. Her hali, ondan sakınılması gerektiğini söyler gibiydi. Ama Erin'in böyle bir uyarıya ihtiyacı yoktu. Yabancının ne kadar tehlikeli olduğunu çoktan anlamıştı.
Erin ona aldırmıyormuş gibi görünerek banyo temizliğine devam etti. Ama o tembel bakışlı yemyeşil gözlerin denetimi altında, bu büyük bir başarıydı doğrusu.
Bir ara yatak odasına girmek için yanından geçerken adamın baldırına süründü. Taş gibi sertti kaslan. Genç kız yüzünün bir anda kıpkırmızı kesildiğini hissetti. O sırada yabancı da ardından yatak odasına geldi. Sonra ansızın, Senin gibi tatlı bir bebeğin böyle bir yerde ne işi var? diye sordu.
Karşısındakini öfkeli bakışlarla süzen genç kız, Bu pek ilginç bir yanaşma yöntemi sayılmaz, dedi.
Genç adamın bakışları bir anda sertleşiver-mişti. Sandığın anlamda söylenmemişti zaten, diye homurdandı. İçten gelen bir soruydu. Se nin gibi küçük kızların bu koca şehirde yok olup gittikleri ve onlardan bir daha da hiç haber alınamadığı herkesçe bilinir.
İtiraz edemeyeceği bir gerçekti bu. İşe başladığından bu yana, hemen hemen karşısına çıkan her erkekle uğraşmak zorunda kalmıştı; ve bu yabancının da onlardan farklı olduğunu düşün mesi için belirli bir neden yoktu.
Genç adam, Erin'in aklından geçenleri oku muşcasına. Sıska İngiliz kızlarına karşı istek duymam, dedi.
Genç kız kıpkırmızı kesildi. Ben de sizin gibi KanadalIyım.
Sahi mi? diye sordu yabancı. Bu iddiayı kuşkuyla karşıladığı belliydi.
Elbette. İş yapıyormuş gibi görünmekten vazgeçmişti artık. Çünkü, ortalığı daha fazla berbat etmekten başka bir şeye yaramıyordu. Bir zafer duygusuyla, Calgary'de doğdum ben, dedi.
Öyleyse neden İngiliz kızlan gibi konuşuyorsun?
İngiltere'de büyüdüm de ondan. Böylece, size burada öğretilenden çok daha fazla terbiye al mış oldum.
Genç adam bir kahkaha attı. Gülerken çenesindeki çukur daha da belirginleşmişti. Adın ne senin? diye sordu.
Genç kız buz gibiydi. Erin Richards...

Benimki Joshua Havvke. Bana Josh diyebilirsin.
Bu sırada elini uzatmıştı. Güçlü eli. genç kızın .--.oluna, oradan da bütün vücuduna bir ürpertinin yayılmasına neden oldu. Kendisini o yemye--il gözlerin büyüsünden kurtaramıyordu bir türlü. Sonunda hâlâ tokalaşmakta olduklarını fark ederek, birden elini geriye çekti. Kupkuru kesilen dudaklarını ıslatırken, Si... size Mr. Havvke diyeyim en iyisi, dedi.
Böyle diyeceğinden emindim zaten şeke.. sevgilim, ama...
Konuşmayı daha ciddi bir yöne çevirme zamanının geldiğini anlayan genç kız, Ne şekerim, ne de sevgilim denilmekten hoşlanırım, dedi.
Joshua hâlâ sırıtıyordu. Yine ukala İngiliz kızları gibi davranıyorsun, diye söylendi.
Sen de yine kabalaşıyorsun.
Pekâlâ Erin. Barış yapalım. Şimdi söyle bakalım, Calgary'de doğmuş bir kişi nasıl böylesine tam bir îngiliz aksanıyla konuşabilir? Bu soru da kabalık sayılmaz herhalde?
Sayılır.
Öyleyse sen konuş. Ne kadar az konuşursam seni gücendirme olasılığım da o oranda azala cak sanırım.
Erin yatak çarşaflarını çıkartmaya başladı. Konuşacak vaktim yok. Bir an önce bu odayı hazır etmem gerek.
Öyleyse sana yardım edeyim.
Joshua'nm temiz çarşafları alarak yatağın üzerine serdiğini gören genç kız, Ama sen... yapamazsın... diye kekeledi.
Yaptım ya... Yatağı düzeltmeye başladı. Sen de hakkına düşeni fazlasıyla yerine getirmiş gibisin. Durup Erin'in ince vücuduyla sol gun yüzüne baktı. Yemek yer misin sen?
Elbette yerim.
Genç adamın gözleri, genç kızın vücudunu, çı rılçıplak soyarmışcasma tepeden tırnağa kadar süzdü. Sonra sordu:
Sık sık mı?
Gerektiği kadar yemek yiyemiyordu Erin aslında. Bunun için ne yeterli zamanı, ne de parası vardı. Onun cevap vermediğini gören Joshua homurdandı. Evet?..
Genç kız karşısındakinin kendi işine bakmasını ne kadar da arzu ederdi. Acıktıkça yerim. diyerek soruyu savuşturmaya çalıştı.
Peki, ne zamanlar acıkırsın?
Günde bir, ya da iki defa.
Peki, bugün hiç yemek yedin mi?
Genç adamın araştırıcı gözlerine bakamayan Erin, Daha yemedim, diye mırıldandı. Hem yemek yiyip yemediği, onu neden bu kadar ilgilendiriyordu acaba? Joshua ısrar etti.
Yiyecek misin?

Ben... herhalde...
Ki, bu da, yemeyeceksin, anlamına geliyor Buraya geleli ne kadar oldu?
Sekiz hafta.
Bu süre içerisinde kaç kilo kaybettin Erin?..
Dört...
Genç adam, sanki bu kadarını tahmin etmiş gibi başını salladı. Kaybettiğin bu dört kiloyla yaşayamazsın.
Bunun seninle ne ilgisi var? Yemek yemiyorsam sana ne bundan?
İlgisi var Erin. îlgisi var.
Son derece sevecen bir şekilde konuşmaya başlamıştı. İşte bu yumuşaklık genç kızı etkiledi ve birdenbire hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı.
Joshua güçlü kollarıyla Erin'i kucaklayıp kendisine doğru çekerken, Heey... diye bağırdı. Üzülme yavrum, bir şey yok. Seni rahatsız etmek istememiştim.
Rahatsız etmedin. Ya da. sadece dolaylı olarak beni üzdün.
Konuşurken Erin yüzünü, genç adamın kaslı, geniş göğsüne gömmüştü. Orada nedense kendisini gayet güvencede hissediyordu. Joshua, Ba na anlatsana, diye mırıldandı.
Uzun zamandır böyle olmamıştı.
Ne olmamıştı küçüğüm?
Uzun zamandır kimse benimle böyle ilgilenmemişti.
Genç adamın kollan onu daha fazla sıktı. Ağla bebeğim. Ondan sonra konuşuruz.
Konuşmak mı?..
Evet. Senin gibi bir kızın, burada ne yaptığını tüm ayrıntılarıyla öğrenmek istiyorum. Çünkü ikinci sınıf bir motelde köle gibi çalışacağın yerde, okulda olman gerekirdi senin.
Erin genç adamdan uzaklaşırken, elinin tersiyle yanaklannı kuruladı. Gülümsüyordu. O kulu yıllar önce bıraktım, diye burnunu çekti.
Ne zaman?
Üç yıl oluyor.
Üç yıl mı?
Bana inanmıyor musun?
Hayır.
Erin bir kahkaha attı. Hiç olmazsa dürüstsün.
Genç adam da gülümsedi. İşte, böylesi daha iyi. Güldüğün zaman gerçekten daha da güzelleşiyorsun.
Bunu beğendim. Ayrıca, doğruyu söylüyorum Okulu üç yıl önce bıraktım. On dokuz yaşındayım ben.
Öyie mi?..
Beni küçük görmen, belki de fazla yaşlı olmandan...

Joshua, genç kızın kolunu sımsıkı kavrarken. Bu sözlerinden pek hoşlanmadım küçük ha nım, dedi. Otuz dört yaşındayım. Ve bir milyon dolar bile verseler, yeniden on dokuz yaşında olmak istemem.

O yaşlarda hayat çok güç oluyor, değil mi9

Berbattır. Kol saatine bir göz attı. Tanrım!.. Beşi geçmiş bile. Oysa altıda bir yere yetişmem gerekiyor. Geri döndüğüm rle konuşabi lir miyiz?

Erin omuzlarını silkti. Konuştuk ya... şey.. Gözyaşlarımla gömleğini ıslattığım için bağışla Artık gitmem gerek. Aslında işimi saatler önce bitirmeliydim.

Erin...

Genç kız arkasını döndü. Çok sevecen davrandınız Mr. Hawke. Ama genellikle müşterileri kendi sorunlarımla sıkmarn.

Joshua onu tuttuğu gibi öfkeyle kendinden yana çevirdi. Bunun farkındayım. Tanrı cezanı versin. Seni başımdan attığım filan yok Erin Saat altıda gerçekten belli bir yerde olmam gerek. Ama döndüğümde seni görmek istiyorum

Burada olmayacağım.

Genç kız, bu adamın yüzüne bakamıyordu
Onun önünde ağladığı için utanç içindeydi. Gerçi tanımadığı insanların karşısında ağlamak gi-bi bir huyu yoktu, ama Kanada'ya geldiğinden beri ilk gerçek sevecenliği onda görmüştü.

Nerede olacaksın? diye sordu Joshua.

Evimde.

Evin nerede?

Bu seni ilgilendirmez. Bak... seni rahatsız et-v.ğim için özür diledim. Artık lütfen randevuna yetiş ve beni de rahat bırak.

Erin, tüm isteğim...

İsteğin beni ilgilendirmiyor. Kolunu silke rek onun elinden kurtulup kapıya doğru koştu Odanı, sen gittikten sonra bitireceğim.

Sonra hızla çıkıp kapıyı kapattı. Ama daha yarı yola gelmeden Joshua arkasından yetişmişti. Kolundan yakalayarak onu durdurdu. Erin.. Seninle muhakkak konuşmak istiyorum. Yüzünde son derece ciddi bir ifade vardı. İlk karşılaştıklarındaki alaycı ve ilgisiz ifade silinip gitmişti. Eğer nerede yaşadığını söylemek istemiyorsan, burada buluşalım. Birlikte akşam yemeği yeriz. Sen de bana kendini anlatırsın.

Genç kız ona ters ters baktı. Hakkımda neden bir şeyler öğrenmek istiyorsun? Yeteri kadar anlatıp seni fazlasıyla sıkmadım mı zaten?

Genç adam kaba bir şekilde onu sarstı. Beni sıkmış falan değilsin. Hem kaybolmuşsun, hem de yalnızsın Ayrıca...

Ama, intihar edecek insanlardan değilim.

Joshua biraz sararmıştı. Genç kızı iterek ken dinden uzaklaştırırken, Pekâlâ Erin, dedi. Ma dem böyle olmasını istiyorsun. Dönüp hızlı a dunlarla dışarıya çıkarak üzerine çamurlar sıçramış kahverengi bir kamyonete bindi.

Nasıl olmuştu da tüm bunları ona anlatıp kar şısında ağlamıştı?.. Bu adamla bir daha asla karşılaşmamayı umuyordu. Kendisini, tam bir budala durumuna düşürmüştü.

Erin, onun her an dönebileceği korkusuyla, rekor denebilecek bir zaman içerisinde odayı temizleyip düzeltti. Büroya indiğinde içerde sadece Mike vardı. Frances arkada tırnaklarını ojeliyor olmalıydı herhalde. Otuz yaşlarındaki bu dolgun sarışının başka işi yoktu.

Mike başını okuduğu gazeteden kaldırarak. Bu gece biraz geç kaldın, değil mi? diye sordu. Kumral, uzun boylu bir adamdı. Her karşısına çıkan kadının kendisine kapıldığını düşünürdü.

Genç kız omuzlarını silkti. Yapacak çok işim vardı.

Mike onu bakışlarıyla yavaş yavaş soyarken. Evet, farkındayım, diye sırıttı. Ama sen, müşterilerle flört edesin diye para almıyorsun.

Flört mü?..

Seni o Havvke denilen herifle gördüm. Onu yakışıklı buldun galiba, öyle mi?

Ben... yoo, hayır... hiç...

Yalancı... Umarım onunla odada bir haltlar karıştırmamışsındır Erin. Çünkü böyle şeylere kendi yerimde kesinlikle izin veremem.

Genç kız öfkeyle kaskatı kesilmişti. Mr. Haw-ke'la, bir haltlar karıştırdığım filan yok. Odasını düzeltiyordum, o sırada...

Ayrıntılara meraklı değilimdir. Genç kıza sokuldu. Şimdi eli, beline değiyordu. Sadece şu nu hatırlatmak istedim. Eğer öyle bir şeye niyetlenirsen, sırada önce ben varım.

Bu kabalık Erin'in midesini bulandırmıştı. Zaten beline dokunan bu el de aynı duyguyu uyandırıyordu üzerinde. Ayrıca karısının hemen dönmeyeceği de belliydi. Çünkü Frances yakınlardayken Mike kesinlikle bu tür davranışlara kalkışmazdı.

Genç kız patronundan uzaklaşırken, Sadece bugünkü işimin bittiğini haber vermek için gel miştim, dedi. Artık kendi odama çekileceğim.

Seninle gelmemi ister misin?

Hayır, teşekkürler.

Bu ne büyük nezaket... Yatıp kalktıktan sonra da teşekkür eder misin?

Erin hemen çıkmalıydı. Yoksa oraya kusuvere-cekti. Bu nedenle, Ben... şey... iyi geceler Mike, diye kekeledi.

İyi geceler Erin. Yarın başka bir gündür, öyle değil mi? Hımm...

Öyle.

Alaylı kahkahası Erin'in kulaklarında çınlıyordu. Keşke bu kadar aptal, her önüne gelene güvenen bir insan olmasaydı. Mike, motelinde kendisine

kiralayabileceği bir odası olduğunu söyleyince bu fırsata dört elle sarılıp, fazladan bir aylık kira ödediği daireden çıkarak buraya yerleşmişti. Oysa oda denen yer, büyücek bir gardıroptan farksızdı. Üstelik kirası da çıktığı daireye yakındı. Ayrıca Mike'da da bir yedek anahtarı bulunuyordu. Bunun üzerine kilidi değiştirtmiş, ama herhangi bir yangın ihtimaline karşı Mike hemen yedek anahtarını istemişti Şimdi her gece, bu adamın odaya dalacağı kor kuşuyla yaşıyordu.

Odasına gelince aynada hayalini inceledi. Berbat bir haldeydi gerçekten. Son derece zayıf ve solgundu. Dahası, tüm canlılığını yitirmişti. Sekiz hafta önce büyük ümitlerle yola çıkanın bu kız olduğuna inanmak imkânsızdı. Kanada'ya geldikten sonra babasının kendisini istemediğini öğrenmesi iki haftasmı, dönüş bileti için para biriktirmenin altı ay süreceğini anlaması da bir haftasını daha almıştı.

Yüzünü yastığa gömerek hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı. Oysa altı ay önce her şey ne kadar da kolay görünüyordu...

Annesi bir yıl kadar önce ölünce, Erin kendisine sekiz yaşından beri üvey babalık yapan adamla yalnız başına kalmıştı. Göçmenlerin yüzyıllardır başına gelen bir olaydı bu. Annesi İngiltere'yi çok sevmiş, babası ise, Kanada'nın bir köşesini bile dolduramayacak bu küçük ülkeden hoşlanmayarak geri dönmüştü. İki yıl sonra boşanmışlar, bundan bir yıl sonra da annesi, Bob Valker'la evlenmişti.

Üvey babası çocukları hoşgörüyle karşılayan ve akşamları karısını alarak gezmeye gitmekten hoşlanan bir insan değildi. Bu nedenle, çoğunlukla Erin'in varlığına bile aldırış etmiyordu. Annesi, Bob'un bu duruma alışması için biraz zamana ihtiyacı olduğunu söylemişti. Ama on sekiz yaşında annesi öldüğü sırada bile adam hâlâ genç kızın evdeki varlığından hoşnut değildi.

Tek bir kez bile teşekkür edilmeden tam bir yıl boyunca ona hizmet ettikten sonra yenilgiyi kabul etmişti genç kız. Sonra da Bob, babasını ziyaret edebilmesi için ona o uçak biletini ver mişti.

Erin hiç tereddüt etmemiş, hatta babasına yazdığı mektuba cevap gelmemesine de aldırmamıştı. Bunca zamandan sonra öz babasının kendisini görmekten hoşnut kalacağına emindi çünkü.

Ama ne yazık ki hiç de hoşnut kalmamıştı. A-dam tekrar evlenmiş, yeni bir aile kurmuştu. On yaşında bir oğlu ve on bir yaşında bir kızı vardı. Karısı ise, bu davetsiz konuk hakkında ne düşündüğünü açıkça belirtmekten çekinmemişti.

Ama babası, istemeye istemeye de olsa, Erin'in kalmasına izin vermişti. Genç kız, üvey kızkarde-şi Ronnie'yle aynı odada yatmaya başladı. Ama Ronnie üvey ablasını hiç istemediğini, her fırsatta açığa vuran bir yaratılışa sahipti.

Babasıyla karısının kendisi hakkında münakaşa etmelerini duyması, genç kız için bardağı taşıran son damla olmuştu. Çünkü birkaç acımasız söz, üvey annesi kadar babasının da kendisini orada istemediğini belli etmişti.

Babasıyla karısının tartışmalarını duyar duymaz oradan ayrılmıştı. Çok az parası vardı ve hiç kimseyi de tanımıyordu. Calgary gibi son derece büyük bir şehirde iş bulmanın bir sorun olaca ğmı hiç sanmamıştı. Bu, gerçekten de sorun değildi. Ama her başvurudan bir sonuç çıkması için en az iki üç hafta beklemesi gerekiyordu. Oysa iki üç hafta bekleyecek kadar parası yoktu Erin in. Bu nedenle karşısına çıkan ilk işe balıklama dalmış, bir defa çalışmaya başladıktan sonra, bir başka iş arayacak vakit bulamayacağını düşünememişti.

Akşamı çamaşır yıkayarak geçirdi. Tam yatmak üzereyken yemek yememiş olduğunu fark etti. Aklına moteldeki adam gelmişti. Joshua Hawke kocaman, kanlı bir bifteği çoktan gövdeye indirmiş, bu arada da yemeğe davet etmiş olduğu o çocuksu yaratığı unutmuş gitmiş olmalıydı herhalde.

Ertesi sabah dışarıya çıktığı zaman kahverengi kamyoneti göremeyince rahatladı mı. yoksa hayal kırıklığına mı uğradı, anlayamadı doğrusu. Saat sekiz buçuk olduğuna göre Joshua Haw-ke'un çok erken ayrılmış olması gerekti. Belki de o kocaman çiftliklerin birinde çalışıyordu Ama kendisine dokunan elinin kaba ya da nasır lı olmadığını fark etmişti.

Ne diye sürekli bu adamı düşünüp duruyordu acaba? Onu bir daha göreceği yoktu ve ondan bir haber alacağını da sanmıyordu. Herhalde kendisini tümüyle unutmuş ve evine dönmüştü.

Frances Johnston resepsiyon masasının arkasında oturuyordu. Dar bluzu ve daha da dar olan etekliğiyle hayli çekici bir görünüşü vardı. -Hayal mi kuruyorsun? diye sordu.

Ha... hayır... Sadece düşü... nüyordum...

Frances’in dudaklan büküldü. Günün bu saatinde biraz erken değil mi?

Frances'in tartışmak için bahane aradığını sezen Erin, Belki de... diyerek onu başından savmaya çalıştı. Kadın ondan hiç hoşlanmıyor, kocasının ona gösterdiği ilginin de farkında olduğu için, iyiden iyiye nefret ediyordu. Erin’in Mi-ke'dan, onun dokunuşlarından ve sululuklarından ne kadar nefret ettiğini bir bilebilseydi.

Frances onu tepeden bakışlarla süzerken. Bir-
Kaç saat için büroyla ilgilenmem gerek, dedi. Sen odaların temizliğine başla. Az sonra sana yetişirim.

Bu, günün sonuna kadar tek başına çalışmak .torunda olduğu anlamına geliyordu aslında. Tam -;ırk odayı birden temizleme düşüncesiyle içini çekti. Artık dayanamayacaktı. Belki yüzüncü kez, o gece gazetelere bakarak yeni bir iş aramaya karar verdi. Ama her zamanki gibi yorgunluktan sızıp uyuyakalacağmı da gayet iyi biliyordu.

Yirmi altı numara... Bu odanın boş olduğunu cıliyordu. Acaba Joshua Havvke?..

Perdeler çekili bırakıldığı için yirmi altı numaralı odanın içerisi enikonu karanlıktı. Ayrıca gayet sert bir alkol kokusu hissediliyordu. Erin içini çekti. Demek o da sonuç olarak diğerlerinden pek farklı değildi. Bir önceki gece de kendisinden, konuşmaktan çok daha fazla şeyler isteye çekti herhalde.

Perdeyi açtığı sırada arkasından uzanıp bileğinden kavrayan elin etkisiyle sıçradı. Ödü kopmuştu. Döndüğü zaman onu gördü. Mr... Mr Haw... Mr. Havvke... diye kekeledi.

Genç adam gülümsedi. Günaydın sevgilim.

Alaycı gözlerinin içi gülüyordu. Siyah saçları dağılmıştı. Doğrulduğu sırada üzerindeki çarşaf kayarak beline kadar indi. Erin’in, genç adamın çırılçıplak olduğunu anlaması için fazla bir hayal gücüne ihtiyacı yoktu.

İKİNCİ BÖLÜM

Erin düştüğü şaşkınlıktan kendisini kurtara madan, Ben... şey... günaydın... diye kekeledi. Sonra da bakışlarım bu gür kıllarla kaplı göğüsten kaçırdı.

Genç adam gülümsüyordu. Böyle rahatsız edilmeye bayılırım, hayatım.

Odanın boş olduğunu sanmıştım.

Boş... Benden başka kimse yok.

Ben... diye başladı genç kız. Sonra Joshua' nın. hâlâ bileğini tuttuğunu fark etti. Ama elini kurtarmak isteyince daha da sıkmıştı. Çektiği gibi genç kızı yatağın kenarına oturttu.

Erin yalvarır gibi inledi. Ne olur, beni bırakır mısın?

Şimdi bırakacağım.

Aynı anda öbür eli Erin'in yanağını okşamaya başlamıştı. Genç kız irkilince kaşlarını çattı

Ne oldu? Canını mı yaktım Erin?

Hiç olmazsa hâlâ ismini hatırlıyordu. Genç kız, kendisini okşayan bu elden kurtulmak için çekilirken, Hayır, dedi. Canımı yakmış değilsin. Ayağa kalktı. Sen gittikten sonra gelirim. Bir yandan da bileğini genç adamın elinden kur tarmaya çalışıyordu.

O sırada Joshua'nın tüm uyku mahmurluğu silinip gitmişti. Birdenbire, Dün gece yemek ye din mi? diye sordu.

Hayır.

Neden?

U... unuttum...

Unuttun mu? Yemek yemeyi nasıl unutabilir insan?

Bilmem. Ama sık sık unutuyorum.

Joshua öfkeyle içini çekti. O kadar fazla yoruluyorsun ki sonunda doğru düzgün düşünmen olanaksızlaşıyor. Dün akşam buranın temizliğini kaçta bitirdin?

Altı buçukta. -

Benimle yemeğe çıkabilmen için önünde hayli zaman varmış.
Erin hoşnutsuzlukla burun büktü. Sadece biradan ibaret olan bir yemeğe zaten katılmamayı tercih ederdim.
Joshua Hawke'un gözleri bir an öfkeyle alev alev yandı. Sonra onu hızla çekip üzerine doğru eğildi ve dudaklarını vahşice onunkilere yapıştırdı.
Erin bu davranıştan ötürü öylesine şoke olmuştu ki, hiç kıpırdayamadan genç adamın altında sessizce yatıyordu. Birden aklı başına geldi ve çırpınmaya başladı. O zaman da Joshua'nın kolları, onunkileri sımsıkı sararak kımıldamasını engelledi. Erin nefes alamıyordu. Bir ara genç adam başını kaldırarak ona baktı.
Erin, ne kadar narin ve zayıf bir görüntüye sahip olduğunun farkında değildi. Gözleri korkudan iri iri açılmış, alt dudağı titremeye başlamıştı. Joshua Hawke'un yüz ifadesi yumuşarken, Suçlaman, bir temele dayanmıyor küçüğüm, dedi. Sonra onun hafifçe şişmiş dudaklarına dokundu. Ama bunu hak ettiğini de sanmıyorum
Eğer senden özür dilersem kabul eder misin?
'3eni öpmemeliydin.
Kabul ediyorum, öpmemeliydim. Ama sen de beni, seni içkili bir akşam yemeğine davet etmekle suçlamamalıydın. Arkadaşlarımla birkaç bardak bira içtim, doğru ama sarhoş falan değildim ki.
Erin yere atılmış bumburuşuk blucini alırken, '.nlamlı bir bakışla, Sahi mi? diye sordu.
Joshua, Dur, bırak onu, diye bağırarak ya- aktan fırladı. Mavi bir slipten başka bir şey yoktu üzerinde. Kaslı ve uzun bacakları da yüzü gi-b: güneşte yanmıştı. Blucini yeniden yere atarken, Üzerine bira döküldü, dedi. Sonra valizi-nı açarak yeni bir blucin çıkarttı.
Erin, o yataktan fırlar fırlamaz bakışlarını :nüne eğmişti. Genç adam blucini bacaklarına geçirip fermuarını çekerken, Dave bir bardak birayı kazara üzerime döktü, dedi. Neyse... Ş:mdi artık bakabilirsin.
Genç kız başını kaldırdı, sonra aceleyle bakış larını yine başka yöne çevirdi. Geniş göğsü kıllarla kaplıydı Joshua'nm. Siyah kıllar kaslı karnından, pantalonun içine girerek gözden kayboluyordu. Erin kızardı.
Genç adam onun çenesini tutarak başını yukarıya kaldırırken, Heey... diye seslendi. Kimse bu kadar utangaç değildir.
Ben utangacım. Bunu da İngiltere'deki eğitilme biçimime bağlayabilirsin.
Bu konuda hâlâ bağışlanmadım mı, ha?..
Keşke benimle alay etmesen.
Alay ettiğimi de kim söyledi?
Ben... Alay ediyorsun.
Sahi mi?..
Evet.

Joshua Hawke başını hayır anlamında salladı. Şimdi seni uyarıyorum, dedi. Gitmen için sa dece iki saniyen var. Yoksa seni yine öpeceğim.

Genç kız kımıldayamadı. Gitmek istiyordu, ama kendisini oraya mıhlayan bir şey vardı sanki. Yanağını okşayan ılık nefes ya da o kopkoyu yeşil gözler olabilirdi bu, ama bilemiyordu.

Genç adam onu sımsıkı tuttuğu zaman Erin vücudunun yerden kesildiğini hissetti. Dudakları dudaklarının üzerinde dolaşıyor, elleri sırtını okşarken usta parmaklar bütün vücudunu ürpertiyordu.

Aslında şefkate susamıştı Erin. Kendisini sevecek birisine ihtiyacı vardı. Sonunda bunun kurbanı oldu. Parmak uçlarına kalkarak kollarını genç adamın boynuna doladı. Joshua kendini geriye çekerek, Erin... diye irkildi.

Aynı anda kapı yönünden alaycı bir ses yansıdı. Evet... Erin...

Genç kız eşikte Frances Johnston’m dikildiğini gördü. Öyle paniğe kapılmıştı ki Joshua'nın kollarından sıyrılarak kapıya doğru koştu ve Frances’in yanından geçip kendini dışarıya attı. Genç adam, Erin... diye bağırdı.

Onu odaya doğru iten Frances, Erin’i merak etme, dedi. Gençler nedense olaylara daha de-şiğik açılardan bakıyorlar.

Erin son defa başını çevirdiği zaman Frances’ in, genç adamı iterek yavaşça odaya girdiğini gördü. Artık orada kalamazdı. Olanaksızdı bu. İşsiz kalabilir, açlıktan ölebilir, uyuyacak yer bulamayabilir, ama az önce Frances’i içeri girerken gördükten sonra bu motelde çalışamazdı.

Odasına varır varmaz tüm eşyalarını eski bavuluna doldurmaya başladı. Yaşlar yanakların dan süzülüyordu. Joshua, şu‘anda Frances’in deneyimlerinden yararlanıyor olmalıydı herhalde.

Tanrım... Her ikisinden de nasıl nefret ediyordu. Nasıl olmuştu da Joshua’nın kendisini öpmesine izin vermiş, üstelik kendisi de onu öpmüştü. Aslında böylesine sefil bir yalnızlık içinde olmasa öyle bir şey kesinlikle olmazdı.

Budalanın, salağın biriydi Erin... Öyle bir erkek, kendisi gibi bir kızla ilgilenir miydi hiç? Şehre inmiş, kendisine eğlence aramaya başlamış-olmalıydı. Bulduğu eğlence de Erin’-di işte. Ama karşısına çıkan istekli Frances, Joshua Hawke için daha büyük bir eğlence sayılırdı.

O sırada oda kapısı ardına kadar açıldı ve Mi-ke Johnston daldı içeriye. Vay... vay... vay... diye homurdandı. Bak hele... Sen nereye gittiğini sanıyorsun bakalım?

Ayrılıyorum, dedi genç kız. Hem de şimdi. Adam kollarını kavuşturup hırladı. Yok canım, sahi mi?..

Erin makyaj malzemelerini almak için banyoya geçerken, Evet, diye başını salladı. Mike onu tuttuğu gibi kendinden yana döndürdü.

Beni bırakıp hiçbir yere gidemezsin. Gidiyorum. Bırak beni Mike.

İstediğimi, yirmi altı numaradaki herife verdiğini bana da vermeden gidemezsin. Aynı anda kollarını geriye doğru bükmüş ve ıslak ağzını Erin'in dudaklarına yapıştırmıştı.
Genç kız ağzını kurtardı. Sonra bir yandan çırpınırken, bir yandan da Hayır, bırak beni, diye haykırmaya başladı. Ama adama vız geliyordu direnmesi. Onu karyolaya fırlattığı gibi olanca ağırlığıyla üzerine yüklendi.
Öylesine midesi bulanmaya başlamıştı ki, Mike bluzunun düğmelerini çözmeye başladığı sırada karşı bile koyamadı. Az sonra bluzun önü açılmış bulunuyordu. Dudaklarını yalayan adam. Böyle bir şeye kalkıştığın takdirde, sıradaki ilk erkeğin ben olacağımı sana söylemiştim, dedi.
Frances dün geceyi o Havvke denen herifle geçirdiğini açıkladı merak etme.
Nee?.. Frances ne zaman...
Mike yüzünü genç kızın göğüslerinin arasına gömerken, Şimdi söyledi, dedi.
Şimdi mi?.. Demek Frances, Erin'in hemen arkasından odadan çıkmıştı. Yani Josh onu reddetmiş olmalıydı. Evet... Bu kesindi.
Bunun üzerine olanca gücüyle mücadele etmeye başladı. Ama Josh'ın, o kadını reddetmesinin kendisine neden böylesine bir güç verdiğini anlayamıyordu bir türlü. Bırak beni Mike, diye bağırdı. Bırak, yoksa...
Aynı anda Mike'in, üzerinden alınıp duvara doğru bir kâğıt parçası gibi savrulduğunu gördü.
Hanımefendinin ne dediğini duydun, diye homurdandı Josh. Yeşil gözleri, tehlikeli bir biçimde parlıyordu. Ona dokunmandan hoşlanmadığı belli.
Erin o sırada telaşla bluzunun düğmelerini iliklemeye başlamıştı. Mike kendisini korumak ister gibi ellerini havaya kaldırırken sırıttı.
Eğer dövüşecek kadar istiyorsan buyur al. Erin tümüyle şenindir. Kişisel görüşümü sorarsan, onu uğrunda dövüşecek kadar beğendiğimi söyleyemem.
Genç kız irkildi. Ne... seni gidi...
Josh karşısındaki adamı hırsla sarsarken, Pis düşüncelerini kendine sakla. diye homurdandı. Yoksa bunu benim mi yaptırtmamı tercih e-derdin?
Josh...
Mike vahşi bir tavırla Erin'e dönerek, Sen çekip arabanı gidebilirsin, diye bağırdı.
Josh alayla gülümsedi. Merak etme. Onu bu rada, senin yanında bırakmaya hiç niyetim yok. Sonra adamı hızla itip sanki bir sürüngeni tutmuş gibi iğrenerek avuçlarını pantolonuna sildi.
Seni gidi adi...
Mike hızla atıldı. Ama genç adam aynı anda eğilerek onun yumruğunu savuşturmuştu. Sağ yumruğunu Mike'ın midesine gömünce adam acıyla iki büklüm oluverdi. Defol, diye bağırdı Josh.

Kendi motelimde bana, defol, diyemezsin. Dedim işte, ne olacak?
Ama...
Dışarı!
Mike kapıda sendeleyerek Erin'e döndü. Sana çekip gitmeni söylerken ciddiydim. Pilim pırtını topla defol!
Buna, genç kızın yerine Josh karşılık verdi. İkimizin de burada kalmaya niyeti yok. Erin eşyalarını toplar toplamaz gidiyoruz.
Mike çıktıktan sonra genç kız karyolanın üzerine çöktü. Yüzünü elleri arasına alarak, Oh, Tanrım... diye inledi. Yanma oturan Josh kolunu omuzuna attı. Her şey bitti artık canım.
Erin'in vücudu kasıldı. Genç adamdan uzaklaşırken, Bir dahaki sefere kadar, dedi. Sonra hazırlamış olduğu bavulunun kayışlarını bağlamaya başladı.
Josh'un gözleri kısılıvermişti. Ne anlama geliyor bu sözlerin? diye sordu.
Omuzlarını silkti genç kız. İçi bomboş, buz gibiydi. Erkekler hep aynı. Alırlar, ama asla vermezler.
Bu küçük deyimi de nereden öğrendin? Senin gibi, Mike gibi adamlardan...
Başka?..
Erin ümitsizlikle, Babam gibi, Bob gibi... diye bağırdı. Babam salt evliliğinin yürüyebilmesi için bana katlandı. Ama istediği olmayınca bana metelik bile vermedi. Bob'a gelince... O beni hiç istememişti. Beni bir an önce başından atmaktan başka bir şey düşünmüyordu.
Peki, sen ona ne yapmıştın?
Hiçbir şey. Aksine her şeyin en iyisini yapmaya çalıştım. Hatta onu sevmeye bile uğraştım. Ama sonunda beni başından attı. Şimdi, Mary adında bir kadınla yaşıyor.
Bütün bunları, babasının evinden ayrılmak zorunda olduğunu bir mektupla Bob'a bildirdiği zaman, karşılığında onun, kız arkadaşıyla oturmaya başladığı için evde Erin'e yer kalmadığını bildiren cevabından öğrenmişti.
Gitmeye hazır mısın? diye damdan düşer gibi sordu Josh.
Evet. Ama senin de benimle birlikte ayrılmana hiç gerek yok. Neden böyle davranasın ki?
Belki canı istediği zaman odama girmeye çalışacak olan o dişi köpek balığından hoşlanmadım. Belki de yanında çalışan kızları koynuna almaya çalışan o heriften de nefret ediyorum.
Ceketini giyen Erin, Kızları değil, kızı, diye düzeltti. Burada çalışan tek kız, benim.
Ya, köpekbalığı ne olacak?
Mike'ın karısından mı söz ediyorsun?
Nee?.. O ikisi evli mi?
Korkarım öyle.
Rezalet... Çocukları da var mı?

Tanrıya şükür ki yok.
Haklısın. Sırtına aceleyle geçirdiği belli olan gömleğinin düğmelerini iliklemeye başladı. Sonra belirgin bir tiksintiyle, O kadının, senin bıraktığın yerden memnuniyetle devam etmek istediğini biliyor muydun? diye sordu.
Nerede bıraktığını hatırlayınca Erin kıpkırmızı oldu. Utancını gizlemek için de. Sanki Fran-ces'in gelişinden hoşlanmadın da... diye saldırıya geçti.
Eğer hoşlansam şimdi burada olur muydum? Hadi artık gidelim. Seni, kahvaltı etmeye götüreceğim.
Ama ben...
Kahvaltı edeceksin. Genç kızı tuttuğu gibi odadan çıkardı. Gidip valizimi alayım. Beni burada bekle.
Erin genç adam gözden kaybolduktan sonra resepsiyona girdi. Frances görünürlerde yoktu. Artık oda temizliğine o başlamış olmalıydı.
Erin'i gören Mike başını kaldırdı. Midesinin hâlâ ağrıdığı belliydi. Ne istiyorsun? diye homurdandı.
Geçen haftaya ait paramı...
Adam öfkeden morardı. Şaka ediyorsun her-halde. Bundan sonra sana sevgilin baksın.
Genç kız kendini tutabilmek için büyük bir çaba harcadı. Kontrollü bir sesle, Haftalığımı istiyorum, diye tekrarladı. Şimdi
Ama bunu alamayacaksın.
Son sözün bu mu?
Evet, bu.
Pekâlâ. Pek yakında avukatımdan haber alırsın öyleyse.
Mike'm gözleri faltaşı gibi açılıverdi. Nee?..
Birkaç dolar için mi?..
Hayır. Birkaç dolar için değil. Tecavüz girişiminde bulunmadan ötürü...
Mike irkildi Tecavüz girişimi mi?.. Tanrım... seni gidi kaltak...
Ciddiyim.
Bunun farkındayım. Tanrı cezanı versin... Çekmeceyi açıp oradan aldığı paraları genç kızın önüne doğru fırlattı. Burada, al. Bir daha da gözüme gözükme.
Buna hiç niyetim yok zaten.
Erin paraları blucininin cebine koyup valizini alarak döndü. Josh kapının pervazına dayanmış, gözlerinde sıcak bir ifadeyle kendisini seyrediyordu. Valizini alınca genç kız, Teşekkür ederim. dedi.
Motelden çıktıkları zaman ciddi bir sesle, Mi-ke'la konuşmakla tehlikeyi göze aldığının farkında miydin? diye sordu. Çok kötüleşebilirdi.
Ben de...
-Onun kadar olamazsın. Aslında, senin gittiğini sanmıştım.
Paramı almadan gitmezdim.
Tecavüz girişimi, dedin. Bu sabahki olay, daha önce de olmuş muydu?

Bu kadar ciddi olarak değil. Biraz daha yavaş yürür müsün? Yetişemiyorum. Hem senin kamyonetin nerede?

Bakımda. Bu öğleden sonra hazır olacak. Sen onu bırak şimdi. Bu kadar ciddi olarak değil, ne demek?

Ch, bana sadece... sadece ara sıra dokunur, utanmazca imalarda bulunurdu. Yani, altından kalkamayacağım şeyler değildi, kısacası.

Tabii, bu sabaha kadar...

Bu, senin suçun. Oh, evet, senin suçun. Frances, Mike'a, geceyi birlikte geçirdiğimizi söylemiş. O da bundan hiç hoşlanmadı.

Demek o dişi köpekbalığı istediği zaman konuşabiliyor. Oysa senin nerede olabileceğini ona söyletmem hayli uzun zaman almıştı. Yani o herif senin yatak odana zorla mı girdi?

Anahtarla.

Anahtarı ona...

Ben vermedim, hayır!

Sonra ikinci anahtarın, Mike'ın eline nasıl geçtiğini açıkladı. Josh homurdandı. Namussuz herif.

Doğru. Şey... nereye gidiyoruz?

Söyledik ya, kahvaltı etmeye. îşte, geldik zaten. Umarım iştahın yerindedir.

Acıkmış olmasa bile, genç adamın kendisine kahvaltıyı ettireceğini biliyordu Erin. Bu nedenle onu izlemekten başka seçeneği kalmamıştı. Bavulunun sapını sımsıkı kavrayan Josh önde, genç kız arkada lokantaya girdiler.

Genç adamın burada gayet iyi tanındığı belliydi. Garson kız aceleyle yanlarına seğirtirken.

İki kişilik masa mı istiyorsun Josh? diye sordu.

Bir yandan da dikkatli bakışlarla Erin'i süzüyordu. Sabahın dokuz buçuğunda, elinde bavulla Josh'ı gören herkes, bu garip çift için sadece bir tek şey düşünebilirdi zaten. Genç adam gülümsedi.

Evet Marie. Şu bavulu tıkabileceğimiz bir yer var mı acaba?

Tabii.

Erin atıldı. Şey... ama...

Bir şey mi var Erin?

Genç kız uzanıp bavulunu aldı. Dünyada sahip olduğu her şey bunun içerisindeydi. Bavul yanımda kalsın, dedi.

Peki. Marie, bir bavulla iki kişi için masa istiyorum.

Erin, garson kız kahvelerini verinceye kadar bekledi. Sonra öfkeyle, Bana gülebilirsin, diye homurdandı. Ama her şeyim bu bavulun içinde.

Pek ağır sayılmaz.

Doğru, çünkü fazla şeyim yok.

Neyse... Kahveni iç artık. Kendini daha iyi hissedersin.

Bunu nereden biliyorsun? Belki ben sevmiyorum. Benim adıma kahveyi kabul ederken bu hiç akima gelmedi mi?
Eğer sevmeseydin bunu...
Aslında kahve severim. Sevmediğim şey şu: Başkalarının benim için kararlar vermesi.
Yeşil gözler sabırsız bir ifadeyle kısıldı. Bağışlayın majesteleri. Bu lokanta sizin için uygun mu acaba?..
Erin kızardı. Sonra, sorunun cevabını düşünür gibi çevresine bakındı. Motelden önce çalıştığL lokantayla kıyaslanırsa burası hayli güzel, temiz ve lüks bir yerdi.
Evet?.. diye sordu Josh.
Genç kız ona döndü. Lokantayı dolduran erkeklerin en yakışıklısıydı kuşkusuz. Omuzlarını silkerek. Fena yer değil. dedi. Oysa aklı başka yerdeydi ve genç adamın yakışıklılığına bu kadar kapılması onu rahatsız etmeye başlamıştı.
O sırada Marie, verilecek siparişi almak için yeniden masalarına gelmişti. Genç kız yarım ağızla jambonlu yumurta ısmarladı. Josh ise ak lına ne gelirse söylüyordu. Yumurta, jambon, sosis, un kurabiyesi...
Yemeğe başladıkları sırada. Un kurabiyesi ister misin? diye sordu.
Hayır, teşekkür ederim, dedi Erin. Aslında jambonlu yumurtasını bile bitirebileceğinden emin değildi. Son zamanlarda pek az yediği için midesinin küçüldüğünün farkındaydı.
Josh atıldı. Ya patates kızartması?..
Teşekkürler, ondan biraz yiyebilirim.
Şükürler olsun. Sonunda, hanımefendinin be ğendiği bir şey bulabildik.
Genç kız utanmıştı. Olumsuz davrandığım içir, bağışla. dedi Çünkü her gün işimden kovulmam da.
Hımmm... Bir süre sonra bu konuda neler yapabileceğimizi de düşünürüz. Şimdi ise, en başından başlayalım. Her şeyden önce, Kanada' ya nasıl geldin?
Uçakla...
Ne kadar da komik?.. Uçak parasını nereden buldun?
Kıyafetinden, bilet parasını kendisinin ödemediği açıktı. Bu gerçekle yüzü kızaran Erin, öf keyle, Nasıl bulduğumu sanıyorsun? dedi. Sokak kadınlığı yaparak mı?..
Josh içini çekerek öne doğru eğildi. Sabrının taşmak üzere olduğu anlaşılıyordu. Bunu sen açıkla, dedi. Öyle mi yaptın?
Tabii ki hayır.
Neden bu kadar öfkelisin? Sokak kadınlığı konusunu sen açtın, ben değil. Ben de soruyo rum tabii. Buraya gelmek için gereken parayı o şekilde mi sağladın?
Adam ciddi ciddi soruyordu. Tanrı cezasını versin. Hayır, o şekilde sağlamadım. dedi Bob, bana bir gidiş bileti aldı.

Vay canına... Senden gerçekten kurtulmak istiyormuş. Bu, pek iyi bir bonservis değil.

An... anlayamadım.

Önemi yok. Zaten bulunduğun yeri gayet temiz tutabiliyorsun.

Eğer başka bir iş bulmam gerektiğini söylemek istiyorsan, merak etme bulacağım.

Bundan eminim hayatım. Bu yeteneklerinle hayli müşteri bulursun.

Eğer maksadın alay etmekse...

Oh, hiç ilgisi yok. Senin gibi biriyle anlaşarak gündüz evlerinin temizliğini yaptırıp geceleri de yataklarını ısıttırmak isteyecek bir sürü erkek tanıyorum.

Seni gidi...

Yavaş... Kahvaltılarımız geldi. Sonra garson kıza tatlı tatlı gülümsedi.

Garson kız gittikten sonra Josh'a döndü. Söylediklerinden hiç hoşlanmadım.

Kötü bir şey demedim ki. Sadece bir gerçeği yansıtıyordum o kadar. Son günlerdeki yaşantına bakılırsa, kısa sürede başını yine derde sokacağın kesin. Şimdi kahvaltını et. Ve ben de kah valtımı bitirinceye kadar artık konuşmayacağız. Yemek yerken güzel bir kadınla tartışmaktan nefret ederim.

Sen. .

Sözlerimde çok ciddiyim Erin. Yeşil gözler, birer buz parçası kadar soğuklaşmıştı. Ye...

Genç kız önce isteksiz bir tavırla başladı. Ama giderek iştahının arttığını hissediyordu. Josh ise önündekilerin hepsini silip süpürdükten sonra, yüzünde hoşnutluk dolu bir gülümsemeyle arka sına yaslandı. Evet... Erin’in yarısı bile bitirilmemiş tabağına bir göz attı. Sadece bu kadar -cık mı yiyebildin?

Erin genç adamın yediklerini hayretler içerisinde seyrederken, evet anlamında başını salladı.

Josh'ın kaşları çatılmıştı. Bu sana gün boyu yetecek mi? diye sordu.

Genellikle yeter.

Bana sorarsan bir doktora muayene...

Erin bir kahkaha attı. Aptallığı bırak. Vücu dum az yemeye alışıktır, nedeni bu.

Anoroxia nervosa, hastalığından söz edildiği ni işittin mi hiç?

Tabii. Aşırı perhiz sonucu oluşan ve insanı öldürebilen bir hastalık... Benim böyle bir şeyim yok.

Olmayabilir. Ama bu gidişle söz konusu hastalığa yakalanacağın kesin. Günde üç öğün yemeğe ve doğru düzgün beslenmeye ihtiyacın var.

O zaman da herhalde file dönerim. Zaten es kiden beri şişmanlamaya eğilimim var.

Genel kanının aksine, erkekler aslında biraz topluca kadınlardan hoşlanırlar.

Öyle bir erkek göstersene.

Öyle birine bakıyorsun işte.

Ama elbiselerin içinde güzel görünebilmek için bugünlerde son derece ince olmak gereki yor.

Eğer üstünde elbise yokken berbat görünüyorsan, giyinik olarak güzel görünmek hiçbir şe ye yaramaz.

Ama ben üstümde elbise yokken ..

Hiç de çirkin görünmüyorsun. Doğru... Bu söylediğinde yerden göğe kadar haklı olduğunu, o Mike denen herif bluzunu çıkartmak üzereyken görüp anlamıştım. Ama senin asıl üzerinde durman gereken şey, artık bir öğün yemeği bile yiyememen.

Karşısındakinin son sözlerine aldırış etmeyen Erin, göğüslerinin Josh tarafından görülmesinden ötürü kıpkırmızı kesildi. Genç adamın onu öyle görmesi, üstelik beğendiğini söylemesi Erin'i hem utandırmış, hem de hoşnut etmişti. Konuyu kapatmak istercesine, İngiltere'ye döndüğüm zaman düzelirim, diye mırıldandı.

-Bu ne zaman gerçekleşecek?

Pek... emin değilim... Belki de gelecek ay.

Hemen şimdi neden gitmiyorsun? Burada seni tutan hiçbir şey yok. öyle değil mi?

Şey... yok tabii. Buraya sadece babamı görmek için gelmiştim. Ama olumlu sonuç vermedi işte.

Bana bunu anlatsana.

Anlatacak fazla bir şey yok.

Duyduğu acı daha hâlâ pek taze olduğu için bu konudan söz etmek istemiyordu.

Ama Josh, Olsun, sen yine de anlat, diye ısrar etti.

Bunun üzerine Erin, olayı ana hatlarıyla kısaca açıkladı. Genç adam onu dinlerken zaman zaman hayretler içinde kalmış ve büyük bir üzüntü duymuştu. Bu bakışlarından anlaşılıyordu. Öykü bittiği zaman başını salladı. Böylece Calgary' de yalnız kaldın, öyle mi?

Evet.

Peki ama neden ülkene dönmüyorsun?

-Param yok da ondan, diye hırsla bağırdı Erin. Sonra içini çekti. Bağışla aslında bağırmak istememiştim. Ama Calgary'de yaşamak o kadar pahalı ki. Dönüş bileti için para biriktirmem aylar boyu sürecek. Farkına bile varmadan az önce, 'Gelecek ay,' dediği için şimdi kendisiyle çelişkiye düşmüştü.

Josh, Belli olmaz, dedi usulca.

Ch, bal gibi belli olur. Yeni geldiğimde hemen dönmek zorunda kalacağımı düşünmemiş olduğum için, az da olsa biriktirdiğim parayı birkaç giyim eşyasına yatırdım. Şimdi ise para biriktir mekte güçlük çekiyorum. İskemlesinde doğruldu. Bu da, artık gitmem gerektiğini hatırlattı. Kahvaltı için çok teşekkür ederim Mr. Havvke, ama şimdi gidip kendime yeni bir iş aramam gerek.

Genç adam uzanıp Erin'in kolunu tuttu. Nasıl bir iş?

Sanırım her zaman yaptıklarım gibi...

Temizlik ve yatakları düzeltmek yani.

Evet. Bu tür işler her zaman çıkıyor.

Oh. haklısın. Böyle bir işi ben de biliyorum.

Sahi mi?.. Nerede? . Ama hayır, bana daha fazla yardımcı olmanı isteyemem. Şu ana kadar zaten çok iyi davrandın. Aslına bakılırsa kahvaltıyı bile benim ısmarlamam gerekirdi. Cebinden Mike'ın verdiği paraları çıkartırken güldü. Mike'ı çok korkutmuş olmalısın herhalde. Çünkü bana fazla para ödedi.

Josh tartışma kabul etmeyen bir sesle, Onları yerine koy, dedi. Birisini davet ettiğim za man hesabı onun ödemesine dayanamam. Ayrıca, o sözünü ettiğim iş konusunda da ciddiydim. İlgilenir misin?

Önce gururla ihtiyaç çarpıştı, ama sonunda ihtiyaç ağır bastı tabii. Sanırım ilgilenirim, dedi Erin. Bu da temizlik gibi bir iş değil mi?

Bir bakıma öyle. Tüm sorun, benden gelecek bir tecavüz girişimini, Mike Johnston'ınkine tercih edip etmeyeceğin.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Erin güçlükle yutkundu. Sonra birdenbire kuruyan dudaklarını yaladı. Bir yandan da genç adamın yüzüne bakarak, o alıştığı alay dolu ifadeyi bulmaya çalışıyordu.

Ama Josh dikkatle onu gözlüyor ve cevabını bekliyordu. Böyle bir öneriye nasıl cevap veri lirdi? Genç kız boğuk bir sesle, Şey... Ne... ne dedin?.. diye sordu.

Beni duyduğuna eminim.

Evet ama... anlayamadım.

Öyleyse biraz daha açıklayayım. Yalnız yaşarım. Tüm bir kış boyu kadınsız, kendi yemeğimi ve temizliğimi yapınca...

Sana inanmıyorum. Erin'in inanmadığı doğruydu. Böylesine yakışıklı bir erkeğin çevresine, kadınların çiçeğe çekilen arılar gibi üşüşmeleri gerekirdi.

Josh gülümsedi.

Ama söylediğim gerçek. Çalışırken...

Ne iş yapıyorsun?

Buna sonra değiniriz. Sana rastladığım zaman. az önce anlattığım hayat biçimimde bir değişiklik yapmaya karar verdim. Temizlik konusunda çok iyisin. Yemeği ise kim olsa pişirebilir. Bir sevgili olarak referansın pek iyi değil gerçi ama...

Ama?..

Ama... bunun nedeni de yanlış erkekleri seçmen. Aslında bana verdiğin karşılık gayet iyiydi.

Yok canım, sahi mi?..

Elbette. Birkaç dersten sonra mükemmel ola cağından hiç kuşkum yok.

Sapsarı kesilmiş olan Erin bu karabasanın ne zaman biteceğini merak ediyordu. O dersleri kendin vermeye niyetlisin anlaşılan, dedi.

Pek tabii.

Siz çıldırdınız mı Mr. Hawke? Yoksa ben mı deliriyorum?

İkimiz de değil, hayatım - Genç kızın, avu cunda durmakta olan elini sıktı. Zaten açıklamamı da daha bitirmedim. Bir iki hafta sonra Londra'ya gitmem gerekiyor.

Londra'ya mı?

Evet. Benimle gelmek ister miydin?

Seninle gelmek mi?..

Şimdi de bir papağan gibi söylediklerimi tekrarlamaya başladın.

Ama sen... seninle gelmemden söz ettin.

Evet. Karşılığında evime ve de bana bakman koşuluyla Londra'ya gidiş biletini alırım. Ne di yorsun?

Ne mi diyordu? Sandığı gibi aylar sonra değil sadece bir iki hafta içinde yeniden Londra'ya gitmek... Ama ya bunun bedeli?..

Ben., şey... bilmiyorum. Biraz ürkütücü göründü bana.

Yatağımı paylaşanların bunu ürkütücü bulduklarını hiç sanmıyorum.

Her şeyin bir ilki vardır.-

Kuşkusuz. Ama bu senin için ilk deneyim olmayacak, değil mi?

Erin'in gözleri, bu sözlerin anlamıyla iri iri açılmıştı. 'Evet,' dese, önerisinden vazgeçer miy di acaba? Vazgeçeceğine dair bir duygu vardı içinde. Bu nedenle, Hayır, dedi usulca.

Genç adam montunun cebinden bir kâğıt çı karıp, Kalemin var mı? diye sordu.

Erin çantasından çıkarttığı kalemi verdi.

Genç adam bir şeyler karaladı. Sonra kâğıdı ona uzatırken, Al, dedi. Günün geri kalan bölümünü, önerimi düşünmekle geçir. Öğle üzeri saat dörde kadar bu numaraya telefon ederek cevabını bildirebilirsin. O saatten sonra şehirde olmayacağım.

Neresi burası?

Bir arkadaşın evi. Kamyonetin bakımını da o yapıyor. Kendisini bu numaradan bulabilirsin İstediğin takdirde seni herhangi bir yerden alırım.

Josh'ın ayağa kalktığını gören genç kız onu hayret dolu bakışlarla süzdü. Sen nereye gidiyorsun?

Biraz işim var.

Ne iş yaptığını bana söylemedin.

Eğer önerimi kabul edersen, bunu öğrenecek hayli zamanın olacak. Ama kabul etmezsen.. Eh, o zaman da bunun hiçbir önemi kalmıyor, değil mi? Hesap pusulasını alıp şapkasının kenarına dokunarak Erin'i selamladı. Görüşürüz.

Aslında belki de gerçekten Josh için fazla bir anlam ifade etmiyordu. Temizliğini yapıp yata ğını paylaşması dışında tabii... Böyle bir adamla iki hafta karı koca hayatı yaşamak, genç kızı umduğundan daha fazla yaralayabilirdi de.

Peki ya Londra... Kanada'yı sevmişti. Ama Londra'yı, o bildik manzaraları, siyah taksileri, kırmızı iki katlı otobüsleri, Trafalgar alanındaki güvercinleri öyle özlemişti ki. Nerede doğmuş olursa olsun Londra'ydı onun yuvası.

Tüm bunlar Joshua Hawke'un sevgilisi olmaya değer miydi acaba? 'Metresi sözcüğünü düşünmekten özellikle kaçınmıştı. Diğerleri gibi bu da, içine hiçbir duygunun karışmadığı bir iş olacak ve karşılığı da bir uçak biletiyle ödenecekti.

Ancak ömrü boyunca sadece üç erkek arkadaşı olmuş ve onlarla da fazla ileri gitmemiş bir genç kız için atılacak büyük bir adımdı bu. Hem de çok büyük bir adım... Asıl karar vermesi ge reken buydu.

Lokantadan çıkarken Marie'nin kendisini garip bakışlarla süzdüğünü görünce başını gururla yukarıya dikti. Josh'ın önerisini kabul ettiği takdirde böyle bakışlara alışması gerekiyordu.

Ve söz konusu öneriyi de ciddi olarak düşünüyordu. Belki de erkeklerden bir şeyler koparmanın zamanı gelmişti artık. Gerçi bunun karşılığında onun da bir şeyler vermesi gerekti. Ama eğer bekâretini 1 kaybedecekse, bunun Joshua Hawke'la olmasını herkes tercih ederdi herhalde.

Gününü Calgary'de dolaşarak geçirmeye başladı. Ama -içinden, kararını verdiğini biliyordu. Ay rica bu karar kendisini şoke bile etmemişti. Son zamanlarda hayli darbe yemişti zaten. Bir eksik ya da bir fazla neyi değiştirecekti ki? Garip bir duyguyla, tüm bir kış mevsimini Josh'ın yatağında geçireceği için aslında övünmesi gerekti ğini düşündü. Kendi yerinde olmak isteyen kim bilir kaç kadm çıkardı?

Telefon birkaç defa çaldıktan sonra açıldı. Yu muşak bir erkek sesiydi cevap veren. Erin. Şey.. kim... kiminle görüşüyorum? diye sordu.

Ses neşeli bir tavırla. Dave... diye cevap ver di. Sen de Erin olmalısın. Josh senden telefon beklememi söylemişti.

Benim. Erin olduğumu nereden anladın? diye sordu

Josh . İngiliz olduğunu da söylemişti.

Oidu. Sana bir mesaj bırakabilir miyim?

-Ama planlar değişti Erin. Josh gecikecek. O-nun için kendisiyle burada buluşmanı istiyor.

Genç kız öfkeyle içini çekti. Joshua Havvke, daha şimdiden hayatını kontrol etmeye başlamıştı bile. Ama ona bu hakkı veren de kendisi değil iniydi? Birdenbire kendisine son derece yabancı laşan bu dünyada yalnızlık çekmeye başlamamış mıydı? O yıl neler geçmişti başından?.. Annesi ölmüş, Bob kendisine ihanet etmiş, aç kalmamak için çılgın gibi çalışmak zorunda

kalmış ve Mike da kendisine tecavüze yeltenmişti. Rahata kavuş mak için kendisini Joshua Havvke'a teslim etme ye karar vermişti sonunda.

O sırada telefonun öbür ucundaki ses endişey le sordu: Hâlâ orada mısın?

Evet, evet.

Telefonu kapattığını sandım da. Çünkü Josh bundan hiç hoşlanmazdı.

Orası, tam olarak neresi Tanrı aşkma?

Ne kadar aptalım. Dur tarif edeyim.

Dave evin adresini uzun uzun tarif etti. Genç kız gayet iyi anlamıştı. Sonunda. Teşekkür ede rim Mr .. dedi.

Mr. değil. Dave... Josh'm her arkadaşı, benim de arkadaşımdır Sonra görüşürüz Erin. Genç kız doğrudan doğruya verilen adrese gitmeyip. saatin dört olmasını beklerken vakit öldürmek için bir kahve içti. Josh arkadaşına neler anlatmıştı acaba? Onun, kendisiyle kalacağı nı da açıklamış mıydı? Belki herhangi bir açıklamaya gerek görmemişti. Çünkü o tür bir in sana pek benzemiyordu.

Kapıyı açtığı zaman Dave'in ilk sözleri, Keşke ben de ikinize katılabilsem, oldu. Ama aranızda bir üçüncüyü istemezdiniz, değil mi? An cak yılın bu mevsiminde şehirde kalmaktan hiç hoşlanmıyorum. Şehir ağzına kadar turistle dolup taşıyor. Şey... sen de onlardan biri değilsin umarım.

Erin güldü. Hayır, merak etme.

Ctuz yaşlarında vardı Dave. Josh'ın aksine, yaşını da hiç göstermiyordu. Orta boylu ve zayıftı. Ayağındaki blucin, Josh'ın kamyonetinin onarımı sırasında olsa gerek, yağ içinde kalmıştı. Sarı saçları omuzlarına kadar iniyordu. Pantolonunun pisliğine aldırış etmeyen Dave, oradaki koltuklardan birine otururken, Kanada'da ilk yazın mı? diye sordu Erin, Dave'in evli olmadığını hemen anlamış tı. Çünkü hiçbir evli erkek yağlı pantolonuyla koltuklara oturmazdı evinde. Ama evin bir kadın zevkiyle döşeli olması da genç kızı şaşırtmamış değildi. Belki de boşanmıştı Dave. Erin son zamanlarda boşanmaların hayli artmış olduğu nu bilecek kadar gerçekçiydi. Ama yine de ev lendiği ve bir sorun çıktığı takdirde, bunu kocasıyla çözümleyecek cesarete sahip olacağını umuyordu.

Joshua Hawke'un metresi olmak üzereyken ev liliği düşünmek ne kadar da gülünçtü? Üstelik kendilerini bekleyen bir geleceğin olmadığını da kesinlikle bilirken...

Bu tatsız düşünceleri kafasından kovmaya ça lışarak, Evet, ilk yazım. diye karşılık verdi.

Öyleyse, Stampede Fuarını da görmedin. Ama muhakkak görmen gerek. Josh'a söyle, seni götürsün.

Böyle bir şey yapamazdı. Omuzlarını silker ken. Belki. dedi. Ne zaman olacak bu?

Dave bir kahkaha attı. İnanamıyor gibiydi Ne zamandan beri Calgary'deyim,. demiştin?

Zamanı söylememiştim. Ama bir iki ay kadar oluyor sanırım.
Ve, Stampede’in ne zaman olduğunu hâlâ bilmiyorsun ha?..
Erin güldü. Bağışla. Fazla vaktim...
İki hafta sonra şehirde inanılmaz bir şamata kopacak. Şehir merkezinde bir tören...
Zaten fazlasıyla kalabalık olan şehirde kopacağını söylediği bu şamata genç kızı şaşırtmıştı. Şehir merkezinde tören mi olacak? diye sor du.
İnanılmayacak gibi, değil mi? Ama bunu yine de yaparlar. Bundan bir gün sonra da Stampede Fuarı başlar. Ardından da rodeo...
Gerçek rodeo mu?
Tabii. Akşam da at arabası yarışı yapılır?
Şu kocaman arabalarla mı?..
Pek sayılmaz. Yani filmlerde gördüğün o eski arabalar değil. Bunlar, daha hızlı gidebilecek şekilde yenilenmişlerdir. Ama yine de çok heyecanlı olur. Ayrıca çeşitli gösteriler filan da yapı-lıı. Ne istersen, bulabilirsin.
Genç kız çocukluğundan beri böyle yerlere git memişti. Onun ne düşündüğünü sezen Dave nazik bir tavırla', Josh'ın seni oraya götüreceğin den eminim, dedi.
îki hafta sonra İngiltere’ye gidecektik.
Biliyorum. Ama buradan ayrılmadan bir fırsatını bulursunuz. Hey... ne kadar berbat bir ev sahibiyim, değil mi? Kahve, çay ya da limonata filan ister misin?
'Şey. peki... teşekkür ederim.
Genç adam birkaç saniye içerisinde mutfağa gidip döndü. Ağzına kadar limonata dolu barda ğı uzatırken, Gidip tıraş olayım, dedi. Bir de duş alırım. Seni bir süre yalnız bırakmamın sa kıncası var mı?
Hayır. Sen işine bak.
Fazla uzun kalmam.
Acele etmene gerek yok.
Ayağa kalkıp sinirli sinirli dolaşmaya başladı Müzik setinin üzerindeki bir resim dikkatini çek ti. Dave’le esmer, güzel bir genç kızın resmiydi bu. Sevgi dolu gözlerle birbirine bakıyorlardı.
Dave birdenbire içeriye girince Erin irkilerek başını kaldırdı. Temiz bir blucin ve damalı bir gömlek giymişti genç adam. Fotoğrafı genç kı zın elinde görünce yüzünün ifadesi bulutlandı Resmi yerine koyarken, Bağışla. dedi Erin Şey... Çok güzel bir kız, değil mi?
Evet. Öyleydi.
Öyle miydi?..
Evet. Öldü.
Sonra arkasını döndü. Tüm o çocuksu görünüş yok olmuş, yaşını birdenbire otuzdan çok daha fazla göstermeye başlamıştı. Bileğindeki saate bir göz attıktan sonra, Josh gecikti, diye mırıldandı.

Tanrım, ne kadar da budalaydı. Daha iyileşmemiş bir yaraya dokunmuştu işte. Dave'in gözlerinin buğulandığını görünce, Dışarda beklememi tercih eder misin? diye usulca sordu.

Bu da nereden çıktı? Kendini zorlayarak gü lümsedi. Her neyse... Sanırım Sharon bahis konusu olduğunda fazla duygusal davranıyorum Daha bir yıl geçti üzerinden. Bu nedenle tam ola rak alışamadım.

Anlıyorum. Benim annem de bir yıl kadar önce öldü. Onu hâlâ özlerim.

Çok güç bir olay.

Karını kaybetmen kadar değil.

Evli değildik. Sharon, düğünden bir ay önce öldü. Bu ev nedeniyle evli olduğumuzu düşün dün, değil mi?

Şey... evet...

Burayı birlikte döşeyip dekore etmiştik. O olaydan sonra tek bir şeyi bile değiştirmedim -

Hepsi de... mükemmel.

Dave başını salladı. Sharon'ın böyle şeylere karşı büyük yeteneği vardı.

Seni üzmek istemezdim.

Üzmüş değilsin. Gülümsedi. Aslında onun hakkında konuşmak güzel bir şey. Nedenini bilmiyorum, ama insanlar, sevdikleri kişi ölmüşse sanki o hiç var olmamış gibi davranmayı tercih ediyorlar. Sharon'dan hiç kimsenin söz ettiğini hatırlamıyorum.

Belki de acını deşmemek istiyorlardır.-

Onunla ilgili tüm hatıraları içime gömmek tense, Sharon hakkında konuşmayı tercih ede rim.

Anlıyorum.

Tabii anlarsın. Annen... Onunla birbirinize yakın mıydınız?

Evet.

O zaman neler hissettiğimi daha iyi anlarsın Ben... şey jaliba Josh geldi.

E... emin misin?.. diye kekeledi.

Elbette. Onun yürüyüşünü nerede olsa tanı rım.

Ama ben hiçbir şey işitemiyorum.

Şimdi işitirsin. Tamam, gelen Josh.

O sırada gerçekten bir kapının açılıp kapan dığı duyuldu ve birkaç saniye sonra da Josh eşikte belirdi.

Erin onu görünce nefesinin kesildiğini hisset ti. Genç adamın o çekiciliğini unutmaya zorlamıştı kendisini. Yeşil gözler Dave'e döndüğü an arkadaşının saçlarının ıslak olduğunu fark ede rek kısılıverdiler. Neler geçiyordu bu adamın ak lmdan Tanrı aşkına?.. Yani Dave'le bir iki saat yalnız kaldı diye hemen onunla yatağa girmesi mi gerekiyordu? Yanakları öfkeyle kızarmaya başladı.

O sırada Josh ona döndü. Demek buraya gel din.

Evet, gördüğün gibi.

Hiç farkında değilmiş gibi Dave odadaki gerginliği ortadan kaldırmak istedi. Bir bira içer misin Josh?

Gözlerini Erin den ayırmayan genç adam sert bir sesle, Teşekkürler. dedi

-Daha limonata ister miydin Erin.

Hayır, teşekkür ederim. Yeterince içtim.

Dave, Ben az sonra gelirim, diyerek yanlarından ayrıldı. Giderken dudaklarının bükülmesi, sanki az sonra neler olacağını bildiğini anlatmak istiyor gibiydi.

Josh gelip Erin'in oturmakta olduğu divana çöktü. Kolunu genç kızın omzuna atmıştı. Anlat bakalım bugün neler yaptın? diye sordu. Ses tonu arkadaşçaydı. Yakınlığı ise sinir bozucu değildi.

Ama Erin sinirlenmek istiyordu işte. Omuzundaki koldan uzaklaşırken aksi bir sesle, Günümün hiçbir bölümünü Dave'in yatağında geçirmedim. dedi öfkeyle. Gözleri alev alev yanıyor du. Eğer bilmek istediğin buysa...

Bunu biliyorum.

-Nasıl bilebileceğini doğrusu...

Biliyorum işte. Yeniden yanma sokuldu Şimdi yüzleri arasında sadece birkaç santimetre vardı. Hâlâ, hoşgeldin öpücüğümü bekliyorum.

Daha çok beklersin. Ben...

Ama genç adamın dudakları kendisininkilerin üzerine kapanınca sesi kesildi. Josh'm bu öpüşten tam bir zevk almak istediği anlaşılıyordu Çünkü diliyle genç kızın dudaklarını aralamış, olanca ihtirasıyla öpmeye başlamıştı.

Sevecenlik arayan bir kız için de böyle bir öpüşten kaçabilmek olanaksızdı. Bu nedenle kontrolünü yitirdiği elleri Josh'ın önce boynuna sarılmış, sonra da onun yumuşak saçlarını karıştırmaya koyulmuştu. Bundan zevk al Erin, dedi. Ben alıyorum.

Ama Dave .

Zevk al, diye mırıldandı genç adam. Öpüşleri yavaş ama kışkırtıcıydı. Sonunda başını kaldırdığı zaman genç kız hayretle ona baktı. Gözlerinden, bir hayli eğlendiği belliydi. Bu birinci
ders. diye mırıldandı.

Erin o öğleden sonra kaderine boyun eğmeye razı olmuştu artık. Gülümsedi. Kaç aldım?

İyi aldın.

Sadece iyi mi?

Zayıf da alabilirdin ama...

Beni öperken kaçınmasaydım, değil mi? diye sordu Erin. Gerçi kıpkırmızı olmuştu, ama o gü ne kadar böylesine içtenlikle öpülmediğinin de farkındaydı.

Ayrıca bana bakarken kirpiklerini de kırpıştırma. Bazı erkekler bunu beğenebilirler ama ben hoşlanmam.

Bağışla. dedi genç kız. Sesindeki alaylı ifadeyi fark etmemek imkânsızdı. Bu şekilde dav ranmam gerektiğini sanıyordum.

Josh'ın yüzü sertleşti. Bir şeyi tümüyle açıklığa kavuşturalım Erin. Burada benimle buluşmayı kendin kabul ettin. Böylece, ilişkimizi de onaylamış oldun. Eğer fikrin değiştiyse seni zor la burada tutacak değilim. Ama burada kalacak san, kendimi suçlamama neden olacak orospu numaraları yapma.

Oh, ama ben...

Evet, bal gibi yaptın. Ama bunlar bir işine yaramaz. Kimse seni herhangi bir şey yapman için zorlamıyor. Öyle değil mi?

Erin içini çekti. Hayır. Bağışla. Terbiyeli davranacağım.

Tam o sırada dışardan Dave'in sesi duyuldu İçeriye giriyorum.

Hemen sonra da yanlarındaydı. İki kutu bira getirmişti. Josh birini alırken, Bunları getirmen hayli zamanını aldı, diye güldü. Teşekkürler.

Birayı başına diken Dave, Boş ver ahbap. de di. Zaman konusuna gelince, ortalık yatışana ka dar bekleyeyim, dedim. Sonuç olarak Erin gerçekten güzel bir kadın.

Johs'ın beğeni dolu bakışları genç kızın kıza ran yüzünde dolaşırken, Gerçekten öyle, dedi. Gitmek için hazır mısın hayatım?

Bu sözlere hiç itiraz etmeksizin katlanan genç kız, İstediğin zaman çıkabiliriz, dedi.

Kamyoneti onardığın için teşekkür ederim Dave. Sana borçlandım.

Boş ver. Hem kamyoneti ara sıra buraya gelir Memnuniyetle kontrol ederim.

İnanırım. Erin'i elinden tutarak ayağa kal clırdı. Bu önerini düşüneceğim.

İngiltere'ye gitmeden önce seni görebilecek miyim?

Josh kaşlarını çattı. Bilmiyorum. Belki görü şürüz, belki de görüşemeyiz. Yeterli zamanımın olmasına bağlı.

Dave gülümsedi. Erin, Stampede'e gitmekten çok hoşlanacak...

Josh genç kıza döndü. İstiyor musun?

Şey...

Dave atıldı. Hayatta herkes Calgary Stampe-de'ıııe bir defa gider canım.

Genç adam Erine baktı. Peki, seni götüreceğim.

Dave'in bundan söz etmesi genç kızı utandırmıştı. Bir zorunluluğun yok. dedi. Josh, belki de arkadaşlarının onları bir arada görmelerini istemediği için Stampede'e götürmekten çekinebilirdi.

Sana, oraya götüreceğim, dedim. Dave döndü. Bir kadına istediğini ver, o zaman da kalkıp, 'istemiyorum' der. Bunları asla anlayamayacağım.

Üstelik sen de tam bir papaz adayısın.

Erin güvenle, Oh, onun böyle olmadığını gayet iyi biliyorum Dave, diye atıldı. Aksi takdirde burada olmazdım.

Sonra meydan okurcasına genç adamı süzdü Eğer o kendisine herkesin önünde hakaret edecekse, Erin de ona aynı şekilde davranacaktı.

Genç adam elini uzatıp usulca boynunu okşadı Ne var ki gözlerinde bir intikam ateşi yanmaya başlamıştı. Ne kadar da sivri dillisin, dedi Ama bu sabah yatağımdayken hiç de böyle değildin.

Erin önce sarardı, sonra da mosmor kesildi. Onun ne kadar zeki ve hazırcevap olduğunu öğ renememiş miydi daha?

Vedalaşırken. Dave'in yüzüne bakamıyordu bir rürlü Çok utanmıştı. Kamyonete binmek için de hayli uğraşması gerekti. Aracın yerden bu kadar vüksek olduğunu daha önce anlayamamıştı. Genç adam, Bacaklarından birini kaldırayım mı? diye alay etti.

Olanca gücünü harcayarak içeri atlayan genç kız. Ne münasebet. diye homurdandı. O sırada Josh da yanına binmişti. Dışarıda onları geçir meye gelmiş olan Dave'e yukardan bakarken. Bağımsız küçük bir bayan. dedi. Öteki güldü

Öyle sanırım. Neyse... sana İngiltere'de iyi şanslar.

Teşekkür ederim, dedi Josh. Ciddileşmişti. Sonra motoru çalıştırdı ve trafiğe karıştılar.

Erin ifadesiz bir sesle. Seninle geldiğime göre, bağımsız, sözcüğü benim için en son kullanılabilecek bir tanım olabilir, dedi.

Tatsızlık etme.

Etmiyorum. Ama Dave'in önünde o tür imalarda bulunmamış olmanı tercih ederdim.

Mal sahipliğimi ortaya koyuyordum.

Mal sahipliği mi?..

Bu duruma başka ne ad verebilirsin?

O sırada bir kaşını alayla yukarıya doğru kaldırmıştı. Tam anlamıyla bir kovboya benziyordu bu haliyle. Sert hava koşullarıyla esmerleşerek kırışmış yüzü ve canlı, hareketli haliyle... Böyle bir erkeğin, iki haftalığına bile olsa, yatağını paylaşması için Erin Richards'ı seçmesi, yine de övünülecek bir şeydi. Genç kız, 'Hayat boyu,' diye yalan söylemiyor hiç olmazsa, diye düşündü acı acı. Sonra omuzlarını silkti. Diğer herhangi bir tanım kadar iyi.

Doğrusu iltifat beklemiyordum.

Zaten iltifat etmiyorum. Ama merak etme, her şeyin zevkini çıkartacağına söz veririm.

Şirret bir kadınla yatarak değil kuşkusuz.

Erin alayla, Ne iltifattan, ne de herhangi bir tepkiden hoşlanıyorsun bakıyorum, dedi.

Oh, tepkilerden hoşlanırım. Ama sözlü olanlarından değil.

Yüzünün kızardığını fark eden genç kız başını çevirerek dışarısını seyretmeye başladı. Şehirden çıkmış, bir numaralı karayolundan batıdaki dağlara doğru yönelmişlerdi. Kanada dağları ak şam güneşinde çok görkemli duruyorlardı. Bazı doruklarda kar bile vardı hâlâ. Zamanın yok edemediği

böyle bir güzelliği seyretmek gerçekten yatıştırıcıydı. Erin gerginliğinin yok olduğu nu hissetti. Birkaç dakika sonra, ilgiyle sordu: Nerede yaşıyorsun?

Şehirden yaklaşık yirmi mil uzakta.

Yirmi mil mi? Eğer o kadar yakınsan, dün gece neden otelde kaldın?

Sorusunun cevabını beklemeden kaşlarını çat tı. 'Dün gece...' Olaylar daha dün gece mi başla mıştı yani? Oysa çok uzun zamandan beri birlik teymişler gibi bir duygu vardı genç kızın içinde Josh önündeki arabayı dikkatle solladı. Sonra Dave'in, kamyoneti onardığını unutuyorsun, dedi. Ayrıca, şehirde geçirmeyi çoktan hakketmiş olduğum bir geceden sonra, araba kullana cak durumda sayılmazdım.

Ben... heey. .. hayvana dikkat et.

Aynı anda uzanıp genç adamın koluna yapışmış, yolun ortasında hiç kımıldamadan duran küçük bir hayvanı ezmemesi için bağırmıştı.

Josh tüylü, küçük hayvanı ustaca solladıktan sonra öfkeli bakışlarla Erin'e döndü. Araba sürerken bir daha kolumu tutayım deme sakın. Şey... Bağışla, üzgünüm. Neydi o hayvan?

Richarson'ın yer sincabı.

Oh, ne kadar da güzel.

Öyledir. Tabii eğer çiftçi değilsen böyle düşü nebilirsin.

Yaa... diye söylendi genç kız. Bu arada Josh ın öfkesinin de giderek azaldığını hissetmişti Genç adam sabırla, Adından da anlaşılacağı gibı bunlar yer altında yaşarlar, dedi.

İyi ki söyledin. Bilgiçlik taslamana gerek yok.-

Bağışla. Ama senin deyiminle o güzel hayvan cıklar öyle derin çukurlar kazarlar ki bunlar at ve inekler için büyük bir tehl-ike yaratır.

-Doğru. Ne kadar kötü. Onları, tüfekle vur vurmazlar, değil mi?

Bazı kişiler tüfekle vurur, bazıları da zehir lerler.

Ne kadar acımasızca.

Bir tilkinin peşinden yirmi tazı salıverip köpeklerin hayvanı parça parça etmesini zevkle iz leyen insanların ülkesinden gelen şu küçük hanımın sözlerine bak hele.

Ben öyle bir şeyi de kesinlikle onaylamam ki.

O sincapları öldürmek, dediğin gibi acımasız bir davranış olabilir. Ama onların açtığı delik lerden birinde ayağını kıran bir at ya da ineğin durumu çok daha kötü olur, inan bana.

Tecrübelerine dayanarak konuşuyormuşsun gibi bir halin var.

Zaten öyle. İnan bana, hiç de güzel bir man zara sayılmaz.

Sanırım. Ben... oh, bak... bir tane daha...

Genç adam içini çekerek yolun ortasında hiç kımıldamadan duran bu ikinci sincabı da solladıktan sonra, Sakinleş, dedi. Eğer ikide bir böyle bağırırsan kalp krizi geçireceğim.

Bağışla. Ama neden durup dururken yolun üzerine çıkıyorlar? ölebilirler.

Bunu sık sık yaparlar. Yolun sıcaklığı onları çekiyor. Sıcaktan hoşlanırlar. Eğer bunlardan birine araba çarpar da öldürürse, o zaman diğer küçük dostları gelip ölen sincap kardeşlerini yemeğe başlarlar.

Genç kız allak bullak olmuş, midesi bulanmaya başlamıştı.

Hâlâ onların küçük ve güzel hayvanlar olduklarını düşünüyor musun?

Erin öfkeyle kaşlarını çattı. Sana inanmıyorum. Beni korkutmak ve iğrendirmek için böyle söylüyorsun.

Hayır. Aslında, genellikle sebze yerler. Ama karşılarına ölü bir hayvan çıkarsa, buna da burun kıvırmazlar.

Yani gerçekten birbirlerini yerler mi?

Elbette.

Ama çok iğrenç bir şey bu.

Bu, hayatta kalabilmektir.

Bana pek uygun bir davranış gibi görünmedi.

Neden? İnsanlar, bu tür şeyleri sık sık yaparlar.

Ama... ama çok acımasız bir şey bu söylediğin.

Josh hayretle kaşlarını çatarak Erin'i süzdü.

Tanrı aşkına, ne demek... ah... sandığın anlamda söylemedim. Bu kadar duygusal olman ille de şart mı? Benimle yaşıyor olmayacaksın. Benim için çalışacaksın, o kadar.

Eğer öyle söylüyorsan...

Yoksa bana inanmıyor musun?

Gerçi yapacağım şeye, iş, denebilir ama... Josh içini çekti. Şimdilik bu aşamayı unutalım. Herhangi bir nedenden ötürü seni üzüyor galiba.

Genç adam iç cebinden çıkarttığı zarfı ona doğru uzatırken. Belki bu neşelenmene yardım cı olur, dedi. İçine bak.

İçine mi?

Hadi...

Erin, zarfın içinden çıkacak olan şeyin neşelenmesine nasıl yardım edeceğini düşünemiyor-du doğrusu. Ama zarftan iki tane, Calgary-Lond-ra bileti çıkınca durumu anladı.

Josh, Pazarlığımızda, benim payıma düşeni yerine getirdiğimi sana göstermek istedim, dedi.

Genç kız biletleri içine koyarak zarfı uzatırken, Öyleyse ben payıma düşeni yerine getirin ceye kadar bunları sakla, diye mırıldandı.

Erin birkaç dakika, hiçbir şey görmeden dışarıyı seyretti. Üzerinde hiçbir şey yetişmeyen arazi şimdi yavaş yavaş dikleşmeye başlıyordu. Zaman zaman kümeler halindeki çam ağaçlarının yanından geçiyorlardı. Erin dudaklarını yalayarak düşündüklerini güçlükle söylemeye çalıştı.

Arkadaşın Dave... biliyor mu?.. Ona söyledin mi?..

Josh alayla bir sesle, Anlaşmamızı mı? diye sordu. Söyleyeceğimi mi düşündün?

Nereden bileyim? İkiniz çok... yakın gibisiniz.
Öyleyizdir. Ama benim özel hayatım, bu durumunu korur. Yani, gerçekten özeldir. Neden sordun? Onun da bilmesini ister miydin?
Şey... ben... aslında bu ikimizin arasında olan bir olay.
Ben de öyle düşünüyorum. Dave'den hoşlan din mı?
Çok iyi bir insan izlenimi uyandırıyor. Ama biraz dertli gibi.
Josh sert bir sesle. Dertli mi dedin? diye sordu. Bunu nereden çıkarttın?
Kız arkadaşından ötürü. Onun için çok kötü bir anı olmalı.
Josh birden son derece gerginleşmiş, ağzının iki yanından aşağıya doğru uzanan çizgiler be-yazlaşmıştı. Dave sana Sharon'dan söz etti mi? diye sordu.
Erin irkildi. Ne demişti acaba? Josh birden neden böyle öfkelenmişti? Herhalde Dave'in kız arkadaşından söz ettiği için...
Genç adama döndü. Söz etmemesi mi gerekiyordu?
Bu, onun söylediklerine bağlı.
Sadece, evlenmelerinden bir ay kadar önce öldüğünü söyledi.
Genç adam sert bir sesle, Sharon ölmedi, de di. İntihar etti o.
Erin sıçradı. Nee?.. Ne yaptı?..
Kendini öldürdü.
Oh... Korkunç bir şey bu.
Korkunçtan da öte... Öyle güzel bir. kızdı ki. Erin. Hem fiziksel, hem de karakter olarak. Onu hâlâ müthiş özlüyorum.
Onu... özlüyor musun?
Yani, özlememeli miyim?
Özlemesi gerekiyordu demek. Acaba Dave, en yakın arkadaşının da, Sharon'a âşık olduğunu biliyor muydu?
Hiç konuşmadan yollarına .devam ettiler. Erin, genç adamın sözleriyle şoke olmuştu. Öyle ki. anayoldan ayrılıp dar bir yola saptıklarının farkına bile varmamıştı. Ancak bir virajı hızla dönünce genç kız olduğu yerden kaydı ve o zaman değişik bir yolda ilerlemekte olduklarını gördü. Neredeyse oturduğu koltuktan yere düşecekti Josh bir kahkaha attı.
Erin somurttu. Ne kadar da komik.
Bu virajı daha önce haber vermeliydim.
Erin onu soğuk soğuk süzdü. Sonra çevresine bakındı. Şimdi üzerinde gittikleri daracık yol. giderek yoğun bir çam ormanına dalıyordu. Erin. Dünyanın neresindeyiz? diye homurdandı.
Evimin yolu üzerinde.
Biliyorum. Ama, neredeyiz?
Josh hafifçe güldü. Uygarlıktan uzaklaşmadık merak etme.
Ama bana böyle garip bir yerde yaşadığını söylememiştin.
Buralarda, Josh'ın evinden başka hiçbir yerleşme alanı yoktu herhalde. Genç adam alay etti
Senin için ne fark eder?

Sanırım hiç fark etmez.
Meraklanma. Odun kesme ve su taşıma gibi işlerde sana yardım edeceğim.
Odun kesmek mi?.. Su taşımak ha?.. Bir nehirden mi, yoksa kuyudan mı?
Kuyudan...
Gerçekten kuyu suyu mu kullanıyorsun?
Gerçekten kuyu suyu kullanıyorum.
Tanrım... Ama yılın bu mevsiminde hiç olmazsa oduna ihtiyacın yoktur. Daha haziran ayındayız.
Merkezi ısıtma sistemi olmadığı için burası geceleri bir hayli soğuk olabilir. Ayrıca şimdi, kış için stok yapma zamanıdır.
Kışın da buraya mı geliyorsun?
Kış, yılın en güzel mevsimidir. Şehirde yaşayanların sayısı azalır. Çoğu kayak yapmaya gider. Sen kayak yapar mısın?
Hayır. Güldü. Güney Londra'da buna olanak bulunmaz pek.
Eğer biri sana öğretirse çok hoşuna gider.
Erin yine kaşlarını çattı. Burada koşullar biraz ilkel değil mi?
Sanırım öyle. Ama ben seviyorum. Özellikle şimdi işin çoğunu sen yapacağına göre.
Genç kızın morali bir anda sıfıra indi. O burada yemek yapıp bulaşık yıkayacağını ve çevreyi temizleyeceğini sanmıştı. Ama uygarlıkla ilgisi olmayan bir yere gideceğini bilmiyordu. Aklına gelen bir fikirle gözleri parladı.
Çamaşır makinesi var mı?
Elektrik yok ki...
Neee?.. Elektrik yok mu?
Bu, ışığın ve bulaşık makinesinin de olmadığı anlamına geliyordu. Peki, nasıl yemek pişiriyorsun? diye sordu.
Birkaç ocaklı eski bir sobam var. Zaten bu nedenle oduna ihtiyacımız olacak.
Koşullar giderek berbatlaşıyordu. Aslında bunlar, genç kızın buraya gelme önerisini kabul etmeden önce sorup öğrenmesi gereken şeylerdi. Böyle bir yerde çalışmaya hazırlıklı değildi aslında. Sonra, gün boyu böylesine enerji harcayıp gece onun yatağını nasıl paylaşabilecekti?
Kuşkulu bakışlarla Josh'ı süzdü. Kendisiyle muhakkak alay ediyor olmalıydı.
Birdenbire bir açıklığa çıktılar. Karşılarında, ahırları ve depolarıyla kocaman bir çiftlik evi uzanıyordu. Erin sayılamayacak kadar çok atın otlamakta olduğunu gördü. Hevesle Josh'a döndü.
Yoksa yaşadığın yer...
Genç adam güldü. Burası değil, hayır. Burada bir dostum oturuyor. Hadi gel.

Erin isteksiz bir tavırla arabadan indi. Seni burada bekleşeni daha iyi değil mi? diye sordu.

Yoo... Jim'le Martha'yı seveceksin. Martha herhalde evdedir.

Sonra Erin'in koluna girerek evin kapısını vurdu ve içeriye girdiler.

Josh...

Erin, sarışın bir genç kadının kendisini Josh' in kollarına attığını gördü. Büyük bir mutlulukla öpüştükten sonra Josh, Erin'e döndü.

Yirmi beş yaşlarında vardı Martha. Güzelden çok, hoş bir kadındı. Bacaklarına bir şort geçirmişti. Güneşten hayli yandığı belliydi. Genç adam gülümseyerek, Martha... Bu Erin Ric-hards, dedi. Erin... Martha Halliday. Martha, benim kuzenimdir.

Genç kadın gülerek elini Erin'e uzattı. Tanıştığımıza sevindim. dedi içtenlikle.

Genç kız utangaç bir tavırla kendisine uzatılan eli sıktı. Teşekkür ederim.

Umarım akşam yemeğine kalırsınız. Jim biftekleri ızgara yapacaktı. Yiyeceğimiz bol yani.

Josh. -Korkarım kalamayacağız. diye karşılık verdi. Jim nerede?

Sabre'nin biraz topalladığını görünce onu kontrole gitti. Sheba da onunla beraber. Herhalde bu yüzden gelişini duymadılar.

Erin ne Sabre'yi, ne de Sheba'yı tanıyordu. Ama tek anladığı. Josh'm her ikisi için de, mükemmel bir akşam yemeğini reddetmiş oluşuy du. Ayrıca genç adamın neden böyle ilkel bir yaşantıyı seçtiğini de anlayamıyordu bir türlü. Oysa burası hayli lüks bir yerdi.

Yukarı tarladalar mı? diye sordu Josh.

Evet. Jim, Sabre'yi ahıra getirecekti. Pek gecikmez.

Gidip onu bulayım. Sen burada kalır mısın Erin?

Tabii.

Aferin.

Sokulup genç kızı dudaklarından öptü. Sonra onu kıpkırmızı bırakarak hızla yürüyüp dışa riya çıktı.

İçeriye birdenbire ağır bir sessizlik çökmüştü Genç kız, Martha'nın dikkatli bakışlarla kendi sini süzdüğünün farkındaydı. Gerçi Josh, genellikle yaptıklarının nedenlerini açıklayan türde ki erkeklerden değildi, ama onu sanki bir açıklama yapması için orada bırakmıştı. Titrek bir sesle, Josh'la ben... diye başladı.

Martha usulca. Birbirinizden hoşlamyorsunuz, diye genç kızın sözlerini, onun yerine tamamladı. Bana herhangi bir şey söylemene gerek yok Erin. Buraya Josh'la beraber gelmiş olman yeterli. Kahve ister misin?

Evet, lütfen.

Erin, Martha'nın kendisini böyle kolayca kabul etmesinden ötürü derin bir soluk almış, karşısındaki kadından müthiş hoşlanmıştı. Kahvelerini içerken neşeyle gevezelik ediyor, merakla dinleyen Martha'ya, İngiltere'yi

anlatıyordu. Kadın rüyada konuşur gibi, İngiltere'ye gitmeyi her zaman istemişimdir, dedi. Alberta güzel bir yer. Buradan ayrılmayı asla istemem. Ama o ka dar yeni bir bölge ki. Jim'i, gelecek yıl beni oraya götürmesi için ikna ettim sayılır. Tabii onu değerli atlarından uzaklaştırabilirsem. Arap atları yetiştiriyoruz. Jim de, bunları kendisinden başka kimsenin yetiştiremeyeceği kanısında. Onlardan bir ay uzak kalması onda suçluluk duygusu yaratıyor.

Josh da aynı işi mi yapıyor?

Josh mı?.. Martha şaşırmış gibiydi. Ama o... îki erkeğin eve girmekte olduklarını duyunca onları karşılamak için kalkıp kapıya doğru yöneldi. Bağışla...

Tanrı cezasını versin. Tam Josh'm mesleğini öğrenmek üzereyken... Önceleri bu Erin'i hiç meraklandırmamıştı. Ama genç adam sakladık-

Martha az sonra eli kızıl kahverengi saçlı bir erkeğin kolunda, eşikte göründü. Parlak mavi gözleri vardı adamın. Her hallerinden karı koca oldukları anlaşılıyordu. Josh arkalarmdaydı. Sanki Erin'in. kendisi hakkında daha fazla bilgi edinmek istediğini sezmiş gibiydi. Alaycı bir sesle, Beni özledin mi hayatım? diye sordu. Sonra divana, genç kızın yanına otururken kolunu hafifçe onun omuzuna attı.

Ama Erin, Dave'in karşısında olduğu gibi utangaçlığa kapılmamaya karar vermişti bir kere. Soğuk bir sesle, Özlemem mi gerekiyordu? dedi.

Martha'nın kocası Jim Halliday bir kahkaha attı. Seni daha şimdiden sevdim Erin Richards. Josh'm, hakkettiği cevabı aldığına sık sık tanık olmayız da. Sonunda bunu yapabilecek bir kadın tanımak bayağı iyi oldu.

Josh homurdandı. Ben ise Erin'e hakkettiği biçimde davranmaya ve onu hakkettiği yere yerleştirmeye daha meraklıyım.

Genç kız kıpkırmızı kesildi. Josh'un, 'Hakkettiği yer,' derken bunun, yatak, olduğunu anlamıştı. Ve o gece daha geç saatlerde gerçekten de orada olacaktı. O gün, bir mal sahibi havasıyla kendisini öpmesine ve orasına burasına dokunmasına bile daha alışamamışken bu gece nasıl sevişeceklerdi?

O sırada Josh doğrulup fazla bir çaba harcamadan Erin'i de tuttuğu gibi ayağa kaldırdı. Sonra, Artık yola koyulmalıyız, dedi.

Martha atıldı. Gitmeden önce Erin'i yine getir, olur mu? Sizler gibi -iri yan erkekler yerine bir kadınla konuşmak iyi bir değişiklik olacak.

Kocası alaylı bir sesle, Teşekkürler, dedi. Cumartesi günü gelin Josh.

Bakalım, dedi genç adam. Beni bilirsin. Hiçbir zaman kesin bir plan yapmaktan hoşlanmam.

Martha atıldı. Kendine biraz izin ver.

Bakalım. Fazla ısrar etme küçük kuzenim.

Kamyonete doğru yürürlerken Erin birden, Oh... Aman Tanrım... diye haykırdı. Kocaman bir köpek üzerine doğru atılmıştı. Genç kız Josh' ın arkasına saklanıp onu omuzlarından yakalarken, Nedir bu? diye titrek bir sesle sordu.

Gel, Sheba'yla tanış.

Erin şimdi köpeğin karşısında duruyor, onun müthiş pençelerini ve ağzından sarkan upuzun pembe dilini seyrediyordu. Bu... bu da nereden çıktı?... diye kekeledi.

Ben yokken ona Martha'yla Jim bakarlar.

Ya... yani bu hayvan senin mi?..

Evet. Ne var? Köpeklerden hoşlanmaz mısın?

Burnunu ellerine sürmeye başlayan hayvana bakan Erin, heyecanla, Hoşlandığımı sanırdım, diye fısıldadı.

Belli oluyor doğrusu. Herhalde Londra'nın güneyinde fazla köpek yoktu.

Bir apartman dairesinde köpek beslenmez. Ayrıca bana gülmekten de vazgeç.

Öyleyse sen de budalalık etme. Eğer Sheba vahşi bir hayvan olsaydı herhalde seni onunla burun buruna bırakmazdım.

Sonra hayvanın iri ön pençelerini alarak bun ları Erin'in omuzlarına yerleştirdi. Genç kız, Sheba o korkunç burnunu omuzuna yerleştirirken, dehşet içinde kalakalmıştı.

Josh gülümsedi. Sana, merhaba, diyor.

Sahi mi?

Tabii sahi. Sabırsız bir hareketle hayvanı yere indirdi. Zamanla ona alışırsın.

Ama kamyonette aralarında oturarak uyuma numarası yapmasına rağmen, tek gözüyle sürekli kendisini gözetleyen hayvana kolay kolay alışabileceğim pek sanmıyordu genç kız.

Josh, Ondan korktuğunu hissediyor, dedi.

Elimde değil. Bana söylemeli... uyarmalıydın.

Doğru. Ama ufacık bir köpekten korkacağını nereden bilebilirdim?

Ufacık mı?.. Dev gibi, şuna baksana.

Alman Shepherd'ıyla Labrador karışımı. Bildiğim kadarıyla en iyi kırma.

Doğru olabilir. Ama Labradorlar gerçekten güzel köpeklerdir.

Sheba, bir kuzu kadar uysaldır.

Hıh... Kuzuların böyle kocaman dişleri yoktur.

Herhalde atlan da sevmiyorsun?

Atlar da mı var?

Birkaç tane? Sevmiyor musun yoksa?

Şey... Tabii severim.

Peki, ata binmesini biliyor musun?

Genç adamın. içten hayreti, Erin'i öfkelendirmişti. Bu nedenle yalanını sürdürdü.

Pek tabii. İngiltere'de de atlar vardır, bilirsin.

Bundan eminim. Sorun yok. Öyleyse yann sabah birlikte ata binebiliriz.

Bi... binebilir miyim?

Josh, Elbette, dedi. Hiç olmazsa yanaklarına biraz renk gelir.

Aslında ben sabahın erken saatlerinde yatmayı...
Güzel fikir. Ben de sana katılırım öyleyse.
Genç kız kızardı. Ama... Belki de ata binmek daha güzel olur. Bir an için onunla yatmak zorunda olduğunu unutmuştu. Sabah ikisi de aynı yatakta kalırlarsa neler olacağını kestirmek hiç de güç değildi. Josh omuzlarını silkti.
Ona da varım.
Erin, 'Aşağıya tükürsem sakal, yukarıya tü-kürsem bıyık,' diye düşündü. Daha çok var mı? diye sordu.
Geldik sayılır. Acelen mi var yoksa?
Yoo... Ama akşam yemeğinden önce biraz odun kesmemi istersin belki, diye düşündüm de.
Bu alaya, genç kızı dehşete düşüren büyük bir ciddiyetle karşılık verdi Josh.
Bu gece gereği yok.
Oh, ne kadar da düşüncelisin.
Aynı anda Sheba başını kaldırarak kahverengi gözlerini Erin'e dikti. Uzun dili, dişlerini örtüyordu. Genç kız hemen sustu. Ayrıca müthiş acıkmıştı. Daha ne kadar vardı şu Tanrının cezası çiftliğe? Belki bir tabak çorba içip ya da...
O sırada Josh, Martha biftekten söz edince, benim de canım çekti, dedi. Ne dersin?
Harika, diye karşılık verdi Erin. Tanrım... Bu gidişle akşam yemeğine ancak gece yarısı otu -rabileceklerdi.
Ama çiftlik evi uzaktan görünür görünmez genç kız, Josh'ın kendisiyle sürekli alay etmiş olduğunu anladı. Gayet büyük, sedir ağacından yapılmış bir bungalovdu burası. Kral George stili pencereleri vardı. Önünde özenle kırpılmış büyük . bir çimenlik ve çiçek yatakları uzanıyordu. Evin üç yanı ağaçlarla çevriliydi. Bir yanında ise ağıl yer almıştı. Burada dört tane at gördü Erin.
Garajın kapısını otomatik olarak açan aygıtın düğmesine basan Josh'a dönerek öfkeyle, Bana hep yalan söyledin, diye homurdandı.
Sahi mi?
İkisi de aynı anda kamyonetten indiler. Sheba, sahibinin hemen ardındaydı. Ama Erin, kenarda duran simsiyah Porche'ye hayran olamayacak kadar öfkelenmişti. Yalan söyledin, dedi.
Bunu da nereden çıkardın? diye sordu genç adam.
Gerçek olmadığı halde inandırmaya çalıştığın...
Ben inandırmaya çalışmadım. Sen inanmak istediklerine inandın. Sen bizleri, ilkel çağlardan kalma mağara adamları mı sanıyorsun? İngiltere'ye kıyasla, ordan fazlasına sahibiz biz.
Ben...

Durmadan hükmetmeye çalışıyordun. Çizmesini çitin alt tahtasına dayayayarak parmaklarıyla şapkasını geriye doğru itti. Ayrıca, kuyu hakkında da yalan söylemiş değilim.

Az ilerdeki, kırmızı tuğlayla örülü minyatür kuyuyu gören Erin'in gözleri hayretten fal taşı gibi açılmıştı. İngiltere'deki dilek kuyularına benziyordu bu. Gerçek kuyu mu? diye mırıldandı.

İşin bu yanı, aslında sadece gösteriş. Ama içinde gerçekten su var. Bir yeraltı kaynağıyla besleniyor. Ingiltere'de rastlayacağın her tür sudan daha saftır.

Erin içini çekti. Yarışmaya çıkmış değiliz. Daha önceki konuşmalarımdan ötürü beni bağışla lütfen.

Bağışlanma isteğin kabul edilmiştir. Uzanıp sevecen bir tavırla genç kızı omzundan kavradı. Ayrıca, ben de seninle dalga geçmemeliydim. Ama şurası da gerçek ki çok çabuk işleti-le biliyorsun.

Josh'ın yeniden iyi huylu bir havaya bürünmesi genç kızı rahatlatmıştı. Kuyuyu biraz daha anlat, dedi. Suyu gerçekten buradan mı sağlıyorsun?

Yaa... Su, yaklaşık otuz metre kadar derindedir. Bir motorla eve basıyorum.

Peki, herhangi bir şeyle yumuşatıyor musun?

Hayır. Buna gerek yok. Doğrudan doğruya kaynak suyudur. Gel sana evi gezdireyim. Beğeneceğini umarım.

Bundan emindi Erin. Güzel olmasa bile beğenecekti. Çünkü en azından suyu ve elektriği vardı. Ayılıca geniş ve lüks mutfağı, fırını, soğutucuyu, çamaşır makinesiyle bulaşık makinesini, ceviz kaplama gömme dolapları ve yeri tümüyle örten halıları görünce bunlardan çok hoşlandı. Oturma odasındaki tuğlayla örülü şömine evin merkezini oluşturuyor, öte yandan oturma ve yemek odalarını da birbirinden ayırıyordu.

Josh, Yatak odaları arkada, dedi.

Genç kızın, gördüğü şeylerle gözleri kamaşmış-tı zaten. Merdiven başına geldiklerinde, Yukarıda ne var? diye sordu.

Sadece benim çalışma odam.

Mükemmel döşenmiş dört yatak odasını gezen genç kızın, karşılaştığı lüksten ötürü hayreti giderek artıyordu. Ama yatak odası gerçekten görkemliydi. Çok büyük bir yerdi burası. Kocaman iki kişilik karyola işlemeli bir yorganla örtülüydü. Bitişiğindeki banyo da harikaydı doğrusu. Öbür yandaki cam kapıyı açan genç adam, Eğer tercih edersen, burada da duş var, dedi.

Erin, Josh'a, sanki genç adamı yeni görüyormuş gibi yepyeni bir saygıyla baktı. Calgary'de onu, kendisine bir bedel karşılığında yardım öneren son derece yakışıklı bir erkek olarak görmüştü. Ama az önce tanık olduğu şeyler, onun bundan çok daha öte bir insan olduğunu belli ediyordu. Sinirli sinirli dudaklarını yalarken, Her... şey harika... diye kekeledi.

Teşekkürler. Döşenmesinde benim de katkım olmuştur. Neyse... Tuvalet masasının çekmecelerini açtı. Eşyalarını buraya koyabilirsin.

Bu arada birkaç çekmecenin içindekileri boşaltmaya başlamıştı. Genç kız itiraz etti.

Yoo, hayır. Buna gerçekten gerek yok. Nasıl olsa burada fazla kalmayacağım. Eşyalarım, bavulda da durabilir.

Onları buraya koyabilirsin. Sesini bile yükseltmemişti genç adam, ama bu tür tartışmalara izin vermediği kesinlikle belli oluyordu. Gömme dolaba yaklaşarak kapılarını açtı. Geri kalan eşyalarını da buraya asarsın.

Josh...

Gidip kamyonetten bavulunu alayım.

Genç adam gittikten sonra Erin çevresine göz gezdirdi.

Neyin var?

Genç adam sessizce yatak odasına girip, Erin' in solgun yüzünü incelemeye başlamıştı. Genç kız güçlükle yutkundu.

Josh... Anlaşmamıza uyabileceğimden hiç...

Genç adam bavulu yere bıraktı. Sakın oyunbozanlığa kalkışayım deme. Seni Calgary'ye geri götürecek değilim. Sen de, yatağımı benimle paylaşmadığm sürece burada kalamazsın.

Ama bunu yapabileceğimi hiç sanmıyorum. Yalvarır gibi bakıyordu genç adama.

Josh, Ama ben de burada, seni yatağıma almadan duramam, dedi. Seni istiyorum.

Ama...

Seni istiyorum Erin.

Yaklaşıp yüzünü avuçları arasına aldı ve eğilerek dudaklarını onunkilere yapıştırdı.

Ama genç kız hiç hareket etmeden duruyordu. İstemesine rağmen karşılık vermesi olanaksızdı. Çünkü hayatına giren ve ona acıdan başka bir şey vermeyen diğer erkekler aklına gelmişti. Genç adam geri çekildiği zaman soğuk bakışlarla onu süzerek, Bir başka ders mi? diye sordu.

Hayır. Onu itti. Tanrım... Eğer Bob'a da bana yaptığın gibi davrandsan seni neden evden attığına şaşmamak gerekir.

Bob mı?.. Ama o sadece...

Sana benden daha fazla sabırlı davranmıştır kuşkusuz. Bu tür oyunlardan hoşlanmam Erin. Buraya gelmeyi kabul ettiğin zaman anlaşma koşullarını biliyordun. Artık oyunbozanlığa kalkışamazsın. Bu yatak benim. Ve bu gece onu benimle paylaşacaksın.

Hızla odadan fırladı. Kısa bir süre sonra da sokak kapısı çarpılarak kapatıldı.

Bu delice öneriyi daha önceden neden yaptığı anlaşılmıştı artık. Erin'in, bir yıl kadar, bir erkekle birlikte yaşadığını sanıyordu. Kendisiyle de birkaç hafta geçirmesinde bir sakınca yoktu genç adama göre.

Aptallık etmişti. En kısa sürede Josh'a, Bob hakkmdaki gerçekler anlatılmalıydı.

Yatak odasına geçti. İçinden Josh'a sövüp sayıyordu. En iyisi bir duş almaktı.

Banyoya geçip suyu ısıttı. Harikaydı doğrusu. Ama tam başını sabunladığı sırada, kapının açıldığını işitti. Gözlerini kırpıştırarak döndü. Ama aynı anda gözlerine kaçan sabun, fena halde canını yakmıştı. Bir kör gibi ellerini uzatırken, Josh... diye bağırdı.

Benim, merak etme.

Şey... Bana yardım et. Sabun gözlerime kaçtı. Ve... sen, bana mı bakıyorsun yoksa?..

Başka nereye bakabilirim hayatım?

Ses tonundaki alayı fark eden genç kız kıpkırmızı kesildi. Havluyu versene sırıtkan budala, diye bağırdı. O an utancından ölebilirdi.

Genç adam güldü.

Benim daha iyi bir fikrim var.

Aynı anda kapı bir defa daha tıkırdadı. Tanrıya şükürler olsun. Gitmiş ve Erin'i yalnız bırakmıştı işte.

Ama aynı anda vücuduna sert, kaslı ve sıcak bir erkek vücudunun yaslandığını hissetti. Uzun parmaklı güçlü eller yüzündeki sabunları temizlerken Josh'm, Şimdi daha rahat mısın? diye sorduğunu duydu.

Gözleri artık yanmıyordu. Ama onları yine de açmadı. Titrek bir sesle, Git buradan, diye yalvardı. Lütfen... buraya hiç gelmemeliydin.

, Duşun sesini duyunca sana katılmanın eğlenceli olacağını düşünmüştüm. Gerçekten de öyleymiş. Gözlerini açsana Erin.

Ha... hayır.

Aynı anda, Josh'm vücudunun titrediğini fark etti. Ne garip... Kendi vücudu da titriyordu. Ve her tarafı ateş gibi yanmaya başlamıştı. O sırada genç adam sert bir sesle, Gözlerini aç, dedi

Erin bir an tereddüt etti ama sonunda onun dediğini yaptı. İçinden kızarmamak için dualar ederken, meydan okurcasına genç adama bakmaya başladı.

Şimdi Josh da onun gibi ıslaktı. Geniş omuzları güneşten iyice yanmıştı. Kaslı göğsü gür, siyah kıllarla örtülüydü. Ancak Erin daha aşağıya bakmaya cesaret edemedi. Zaten vücutlarının alt bölümleri birbirine yapışmıştı. Genç adam. Duş alacağını bana söylemeliydin, dedi. Seni sabun lamak hoşuma giderdi.

Lütfen Josh... diye yalvardı. Ya sen git, ya da ben gideyim. Yoksa...

Ama genç adam onu yukarıya doğru kaldırıp sertleşmiş olan göğüs uçlarından birini ağzına alınca sesi kesiliverdi. Tanımsız bir zevk dalga sı tüm vücudunu sararken, Hayır... diye ba ğırdı.

Ama Josh aldırmadı bile. Bu kez de öbür gö güs ucunu ağzına aldı. Erin'in başı arkaya doğ ru sarkmıştı. Josh onu yavaş yavaş indirdi ve bu defa dudakları birleşti. Sonra onu öpmeyi sürdürerek duştan dışarıya taşıdı. Vücutların dan sular akarken genç kızı yatağın üzerine uzattı. Kendisi de yanına uzanarak boynunu öp meye koyuldu.

Erin ise zaman kavramını yitirmişti bu sıra da. Josh boğuk bir sesle, Sen, sessiz bir sevgili sin, dedi. Ama bundan hoşlanıyorum.

Sonra genç kızın tüm vücudunu öpücüklere boğarak yavaş yavaş aşağılara kaymaya başladı. Dudakları her dokunduğu yeri yakıp kavuruyordu. Birden şiddetle irkilen Erin onun başını kavrayarak yukarıya doğru çekerken, Josh... diye inledi. Bu kadar yeter Josh. Artık daya... dayanamıyorum.

Nasıl istersen sevgilim. Sana sadece zevk vermek istemiştim.

Bunu yaptın.

Ama daha bitmedi ki.

Sonra yine göğüslerini öpmeye başladı. Ama Erin onun başını itti.

Bitti. Bitmesi gerek.

Saçmalama Erin. Daha uzun uzun sevişeceğiz. Biz...

Genç kız titreyerek. Bob, benim üvey babamdı, diye inledi. Sadece üvey babam... Aramızda hiçbir şey geçmiş değil.

Her şeyi söylemişti işte. Josh bir an dondu kaldı. Genç kızın solgun yüzünü süzerken. Üvey baban mıydı? diye sordu.

Evet.

Sadece üvey babandı ha?..

Evet.

Ve annen öldükten sonra onunla bir yıl otur dun ha?

Evet.

Josh gözlerini yumdu. Ayağa kalkmadan önce de derin derin içini çekti. Sonra, Alçakgönüllülük için biraz geç, diye homurdandı.

Nereye gidiyorsun? diyerek inledi Erin.

Genç adam yüzünü buruşturdu. Yine duşa... Ama bu defa soğuk suyla yıkanacağım. Ve eğer biraz aklın varsa, ben dönmeden önce pılmı pırtını toplayıp odamdan çıkar gidersin.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Erin giyeceklerini sırtına geçirirken dünya giyinme rekoru kırmış olmalıydı herhalde. Şimdi de, kurulanacak bir havlu bulamamış olduğu için, ıslak ıslak vücuduna yapışıyorlardı.

Bavulunu alarak diğer odaya geçtiği sırada, açık bıraktığı musluktan suyun hâlâ aktığını işitiyordu. Sonuç olarak Josh ona evi değil, odayı terk etmesini söylemişti.

Birden burnuna bir koku geldi. Ateş... Evet, yanık kokusunu gayet iyi duyabiliyordu. Oh, hatta dumanı bile görebiliyordu. Evde yangın çıkmıştı herhalde.

Koşa koşa gidip duşun kapısını hiçbir şey düşünmeden açarken, Josh... diye haykırdı. Ev yanıyor...

Genç adam, Ne?.. diye gürledi. Sonra beline bir havlu sararak yarı çıplak dışarıya fırlayıp Erin'i izledi. Bir yandan da, Neresi?.. diye bağırıyordu.

Burada değil, dışarda.

Dışarda mı?

Bir yandan bağırıyor, bir yandan da Josh'ı kolundan çekiyordu. Genç adam onu küçümser bakışlarla süzerken, Hayır, sen gel bak, diye homurdandı. Sonra gidip iç avluya bakan kapıyı açtı. îşte, senin yangın burada.

Erin birden mosmor kesildi. Duyduğu koku, üzerine yumuşak yaz yağmuru yağan mangalın, sönmesi sonucu tüten dumanının kokuşuydu. Josh sanki geri zekâlı bir çocukla konuşurcası-na, Bunu, biftekleri kızartmak için yakmıştım, diye açıkladı. Ama yağmur bu düşünceme bir son verdi ne yazık ki.

Oh... Bakışlarını yerden kaldıramayan Erin, kendisini tam bir budala gibi hissetmeye başla mıştı. Bağışla Josh... diye fısıldadı. Gerçekten evinin yandığım sandım.

Yalvaran bakışlarını genç adama diktiği sırada onun gülümsemeye başladığını gördü. Gerçekten karşılaştığım en hayret verici kızsın sen, dedi Josh. Önümüzdeki iki hafta, hiç de sıkıcı geçmeyecek sanırım.

Yani, kalmama izin veriyor musun?

Tabii. Ara sıra sana asılabilirim. Ama tecavüz tehlikesine maruz kalacağını gelmeden önce söylemiştim galiba.

Evet.

İdare edebilecek misin?

Deneyebilirim.

Hatta belki hoşuna bile gider, ha?..

Erin kızardı. Olabilir.

Benim çok hoşuma gidecek. Bir adım yana kayıp genç kızın poposuna hafif bir tokat attı. Biftekleri mutfağa bıraktım. Çalışmaya başla bakalım kadın.

Emredersiniz efendim.

Rahatlayan Erin işe başladı. Biftekler, diğer yiyeceklerle birlikte soğutucuda duruyordu. Tam yemek hazır olmak üzereyken Josh geldi. Damalı bir gömlek ve bir blucin giymişti üzerine. Otururken, Çok güzel kokuyor, dedi.

Josh oturup, genç kızın koyduğu kahveden bir yudum aldı. Benimle şimdi mi, yoksa daha sonra mı konuşmak istersin?

Erin sarardı. Konuşmak mı?

Evet. Bunun bir zorunluluk haline geldiğini anlıyorsundur umarım.

Öyle mi?

Korkarım evet. Çünkü durum değişti.

Seninle yatmayacağım için mi?

Yaa... Seninle bir iki hafta birlikte yatmayı planlamıştım. Şimdi ise, seninle daha başka bir şey yapmayı düşünmek zorundayım.

Hâlâ temizlik yapıp yemeklerini pişirebilirim.
Elbette. Ama sen de kabul edersin ki önerdiğin iki şey de. kazanacağın şeyi karşılamaz.
Doğru. Üzgün üzgün başını salladı Erin. Öy leyse, benim ne yapmamı istiyorsun? Gerçi ilk erkek sen olacaksın, ama hâlâ beni istiyorsan...
Dudaklarını ısırarak sustu. Josh büyük bir ciddiyetle, Hayır. dedi. Onu, sevdiğin erkeğe sak la. Hayır... Yapabileceğini umduğum başka bir şey daha var ama... hayatım... Ocakdan duman lar çıkıyor.
İkisi birden ocağa doğru atıldılar. Genç adam kapağı açarak tepsiyi çıkartırken yanmış bifteklere bakarak, Neyse, boş ver, dedi. Zaten ben bifteğin iyi pişmişini severim.
Sahi mi?
Evet, sahi.
Alay eder gibi bir hali vardı. Kavrulup büzül müş etlere bir göz atan Erin. Yani şimdi bunlar iyi pişmiş mi? diye sordu.
Eh... Bir dahaki sefere bu kadar pişirme.
Gülümsediler. Genç kız, Denerim, dedi.
Öyleyse yemeğe başlayabiliriz. Gidip soğutucunun kapağını açtı. Bira ister misin? Ya da şarap?.. Sharon çok severdi.
Sharon... David'in intihar etmiş olan nişanlısı... Peki, Josh'ın nesiydi o? Ölü aşkı mı?
Erin ciddi bir sesle, Teşekkürler, sadece su içeceğim, dedi.
Josh hiç şikâyet etmeden dişin kesemeyeceği kadar sertleşmiş etlerle kızarmış patatesleri yedi. Sonra, Üzülme, yarm daha iyi yaparsın, diyerek genç kızı avuttu.
Umarım. Josh... Az önce beni bırakıp gittikten sonra yukarıya mı çıktın?
Bayağı meraklanmıştı Erin. Dudaklarını yalayarak, Neden? diye sordu.
Genç adam içini çekti. Eninde sonunda nasıl olsa öğreneceksin. Öyleyse, şimdiden öğren bari. Benimle gel, sana göstereyim.
Eğer istemiyorsan...
Eğer önerimi kabul edeceksen, nasıl olsa öğrenmen gerekecek.
Yani... önerinin işinle bir... bir ilgisi mi var?
Josh, Evet, diyerek tutması için elini genç kıza doğru uzattı Erin bu eli güvenle tuttu. Sheba, merdivenlerin başında kıvrılmış yatmaktaydı. Basamakları tırmanmaya koyuldular. Az sonra tava narasına gelmişlerdi. Erin gözlerine inanamadı birden. Burası, bir ressamın stüdyosuy-du. Çevrede kullanılmış ve kullanılmamış resim sehpaları gözüne çarptı genç kızın. Bomboş duvarlarda ise sadece büyük bir yağlı boya tablo vardı. Siyah saçlı ve gülen kahverengi gözlü bir genç kız... Sharon...
Josh sanki bir mıknatıs tarafından çekiliyor-muşcasma portreye doğru ilerlerken kendi kendine, Sharon'm, yaptığım ilk ve son resmi, diye mırıldandı.

Şey... Çok gü... güzel... diye kekeledi Erin. Dave acaba bu resmi görmüş, aşkın, her fırça darbesine sindiğini fark etmiş miydi?

Evet. O mükemmel bir modeldi. Senin de böyle olduğunu sanıyorum.

Benim resmimi mi yapmak istiyorsun yoksa?

Tabii. Hatta adını bile koydum. 'Masumiyet.'

Erin birden şiddetle irkildi. Aman Tanrım... Sen, Havvke'sun... diye kekelerken soluğu kesilmişti adeta. Çünkü portrenin altındaki imzayı daha yeni görüyordu. Hayretler içerisinde, Sen, Havvke'sun, diye tekrarladı. Neden düşüp bayıl-madığına kendisi de şaşıyordu.

Yeşil gözler yorgun bir tavırla kısıldı. Beni tanıyor musun?

Tanımak mı?.. Yıllardır hayran olduğu ressamdı o. Genellikle karlı dağ manzaraları yapardı ama Erin en fazla Kanada kızılderililerinin resimlerini seviyordu. Şimdi, 'Çiftçilikle mi geçiniyor?' diye sorduğu zaman Martha'nın neden hayret ettiğini daha iyi anlıyordu. Bu adam bir dahiydi. Çağdaş ressamların arasında bir devdi.

Neden benim çalıştığım o basit motelde kaldın? diyerek aklına ilk gelen soruyu sordu.

Tanınmaktan nefret ederim. Büyük bir otelde bu ihtimal hayli yüksektir. İnanıp inanmamakta serbestsin, ama bu ülkede epeyce tanınırım.

Yalnız Kanada'da değil tüm dünyada... Seninle konuştuğuma bile inanamıyorum.

Josh bir kaşını alayla yukarıya doğru kaldırdı. Ben hâlâ akşam yemeğini birlikte yediğin adamım. Ayrıca, seninle yatmak isteyen aynı adam...

Yanakları ateş gibi yanmaya başlayan genç kız, Bunu bi... biliyorum, diye kekeledi. Sadece resimlerinden çok hoşlanırım. Hatta evde bir iki tanesinin röprodüksiyonu bile var. Ama onları orada bırakmak zorunda kaldım.

Hangi bir iki resmim?..

Bana inanmıyor musun?

Sadece sordum Erin, yanlış anlama.

Bağışla. Bendeki resimlerin, 'Güneşin batışı' ve de 'Kızılderili Ülkesi.'

En sevdiğim iki resmim. Neyse... Sen de artık Havvke'un gerçek bir resmi olabileceksin.

, Genç kız bembeyaz kesildi. Benim resmimi mi yapmak istiyorsun?

Evet.

Tanrım... Bu büyük bir onur. Ne diyeceğimi bilemiyorum. Sen...

Ama resmini nasıl yapmak istediğimi daha işitmedin ki.

Ben... Nasıl?..

Çıplak...

Çıplak mı?..

Evet.

Erin güçlükle yutkundu. Sonra titrek bir sesle, Yani üzerimde giysilerim olmayacak mı? diye sordu.

Evet. Çıplak, genellikle bu anlama gelir. A-layla gülümsüyordu. Uçak biletinin, modelliğini rahatça karşılayacağını kabul edersin sanırım.

Aslında kadm modellerinin sana para ödemeleri gerekir.

Josh güldü. Aslında çıplak bir modelin resmini yaparken kendimi ne kadar işime verdiğimi tam olarak bilemeyeceğim. Çünkü bugüne kadar hiç çıplak kadın resmi yapmadım. Ama çalışırken eğer sana dokunursam bu defa resme, ‘Ma sumiyet'. adını veremem, değil mi?

Doğru.

Öyleyse anlaştık. Tamam mı?

Yapa... yapabileceğimi sanmıyorum... Yani, çıplak olarak...

Yaa... Aslında her zaman aklımdan da yapabilirim resmini.

Josh...

Ama yapmamayı tercih ederim tabii. Çünkü vücudunun, belleğimde kalan hayal kadar güzel olması olanaksız. Bu nedenle gerçeğin resmini istiyorum, hayalimdekini değil. Bana modellik yapacak mısın?

Ben... Ya yapmazsam?..

Ben asla olumsuz düşünmem.

Bu nedenle mi Dave'e, benim telefonumu beklemesini söylemiştin?

Onun, senin kim olduğunu bilmemesini mi tercih ederdin yoksa? Yoksa ona kendin mi açıklamada bulunmayı düşünmüştün?

Hayır ama...

Çıplak modellik yapıp yapamayacağını bilemiyorsun. değil mi? Ayağa kalktı. Bunu iyice düşün ve bana yarın bildir.

Yarın mı?..

Tabii. Sadece iki haftamız var. Eğer Londra' daki sergime yetişmek istiyorsak resme hemen yarın başlamam gerek.

Resim sergin mi? Gözleri fal taşı gibi açılmıştı genç kızın. Demek bunun için Londra’ya uçuyorsun?

Evet. Cevabını şimdi mi vereceksin, yoksa ya
rina kadar beklemek zorunda mısın?

Sana... sana yarın söylesem olur mu?..

Olur herhalde. Sonra görüşürüz Erin.

Erin korkuyla ona baktı. Nereye gidiyorsun? Sheba’yı dışarıya çıkartacağım. Bizimle gelmek ister misin?

Köpekten hâlâ ürken genç kız, Kalıp mutfağı temizlesem daha iyi olacak, diye cevap verdi. Peki.

Josh gittikten sonra düşünmeye başladı. Çıplak poz vermek... Böyle bir şey yapabilir miydi? Aslında, Josh’m ilk önerisinden çok daha uygundu bu. Ayrıca tembel, ama olağanüstü bir yakışıklılığa sahip olan bu adamın dünyaca ünlü, Joshua Havvke olmasına da alışamıyordu bir türlü. Ona çıplak modellik yapmalı mıydı?

O sırada dışardan garip bir sesin geldiğini işiterek korkuyla irkildi. Josh da nerede kalmıştı? Onu böyle bir yerde bunca zaman yalnız bırakmaması gerekirdi. Ya dışarda bir ayı ya da kurt varsa?

Kapının açıldığını duyunca sevinçle oraya doğru koştu. Öyle bir boynuna atıldı ki, genç ada mın şapkası başından düştü. Tanrıya şükürler olsun, nihayet döndün, diye fısıldadı.

Ne... neler oluyor Erin? Genç kızı kendinden uzaklaştırdıktan sonra eğilip şapkasını alarak portmantonun üzerine fırlattı.

Genç kız yine aptallık ettiğini fark etmişti Şey... Çok uzun zaman dışarda kalınca ben diye kekeledi.

Çıkalı sadece on beş dakika oldu.

Bana daha... daha uzun gibi geldi... Sheba nerede?

O evde uyumaz ki. Aslında bekçi köpeğidir.

Yaa... Neye karşı bekçilik ediyor?

Ne de olsa, çevremizde vahşi bir hayat hüküm sürüyor. Av arayarak sinsi sinsi gezinen hayvanların varlığını biliyoruz.

Yani ayılar... kurtlar gibi mi?

Yok canım. 'Coyote' gibi çakallarla bazı...

Buralarda 'coyote' var mı?

Evet. Sanırım bunlara güney Londra'da rastlanmaz değil mi?

Hayır. Genç kız ürperdi. Az önce duyduğum garip ses belki de onlara aitti.

Olabilir.

Aman Tanrım...

Korkmana gerek yok. 'Coyote'lar insanlara saldırmaz ki.

Emin misin?

Hem de çok. Hadi, artık yatağa gir bakalım. Modelimin yorgun görünmesini istemem.

Genç kız kızardı. Modellik yapmalıyım, öyle mi?

Yani, yapmayacak mısın?

Başka seçeneğim var mı?

Herkesin bir seçeneği vardır. Hadi, artık yat Yann sabah ata bineceğimizi de unutma.

Şey... Ata bineceğimizi mi?..

Evet. Unuttun mu yoksa?

Oh! Unutmadım tabii. Aksine, müthiş sabırsızlanıyorum.

Ben de öyle. Sabah saat yedide kalkarız.

Oldu.

Aman Tanrım...' diye düşündü Erin. Ertesi gün yalnız çıplak poz vermekle kalmayacak, bir de ata binecekti.

O gece bir türlü uyuyamadı. Ertesi sabah Josh kapıyı vurduğu zaman gözlerini kırpmamıştı daha. Genç adam neşeli bir .sesle, Saat altı buçuk, dedi.

Tamam.

Ama bu sözlerine rağmen, onun yeniden çarşaflara sarındığını görünce, genç adam, Hemen kalkmalısın, diye onu uyardı.

Doğruldu Erin. Tamam, dedik ya.

Evet, dedin. Gidip kahve yapayım. İhtiyacın var sanırım.

Erin blucinini giyerken Josh içeriye girdi. Kahve mutfakta hazır. Ben atları eyerlemeye gidiyorum.

Oldu.

Acele etme.

Erin yatağın üzerine çöktü. Ya at onu sırtından atarsa?.. Ya çiftelerse?.. Acaba ömründe hiç ata binmediğini Josh’a söylese miydi? Ama bu doğru olmazdı. Ayrıca küçüklüğünden beri böyle bir hayat yaşadığı anlaşılan genç adamın, Erin’ in korkularını anlayamaması doğaldı.

Kahvesini yudumlarken Josh mutfağa girdi.

Hazır mısın?

Evet, hazırım.

Biliyor musun, atlar da sabırsızlanıyorlar. Genç kızın rengi solmuştu. Çok iyi. diye mırıldandı. Ama bu sözcükleri bir yabancı söylemişti sanki.

Az sonra dışardaydılar. Josh alışık bir hareket le siyah kısrağa sıçradı. Erin ise, kendisine ayrılmış olan, yumuşak görünüşlü atla bakışıp duruyordu. Şey... diye kekeledi. Adı ne bunun? Blaize...

Daha eyere nasıl çıkılacağından bile haberi yoktu Erin’in. Genç adam, Yardım edeyim mi? diye sordu.

Erin yutkundu. Ter içeris'inde kalmıştı. Ben... en iyisi bu galiba... diye kekeledi.

Josh birkaç saniye içinde atından inip, Erin’i kaldırdığı gibi eyere oturtmuştu. Üzengilerin durumu nasıl? dedi.

Nasıl ya... yani?..

Uzunlukları tamam mı?

Oh!.. Evet.

Aslmda hiçbir şeyin farkında değildi. Güzel, dedi genç adam. Bir sıçrayışta siyah ata bindi. Bir süre beni izle. Sakın, numaralar filan yapmaya da kalkışma. Blaize, öyle şeylerden hoşlanmaz.

Numaralar mı?.. Erin atı nasıl yürüteceğini bile bilmiyordu ki. Hiçbir şey yapmadan oturuyor.
at da büyük bir hoşnutlukla otlayıp duruyordu. Josh ona döndü.

Geri geldiğimizde de otlayabilirler.

Genç kız ürkek bir tavırla dizginleri çekti ve o gururlu başın kalktığını gördü. Eee... Şimdi ne yapacaktı peki? Hah... Josh, kendi atının böğür lerine topuklarını hafifçe vurmuştu. Erin de aynısını yaptı.

Sonuç hayret vericiydi. Blaize, yavaş yavaş genç adamın atmın ardından ilerlemeye başladı. Heeyy... Hiç de fena bir şeye benzemiyordu bu. Hayvan hayli uysaldı. Bu işten hoşlanacaktı galiba.

Az sonra evin arkasındaki ormanda ilerliyorlardı. Eğer şansımız varsa birkaç geyik görürüz, dedi Josh.
Sahi mi?
Coyote'dan iyidir, değil mi?
Tam o sırada at, yerdeki iri taşlardan birine takılıp sarsılınca Erin'in korkudan ödü patlayacaktı neredeyse. Tüm eski ürkekliği geri dön müştü.
Ne kadar gideceğiz? diye sordu.
Sadece birkaç kilometre.
Birkaç kilometre ha?:. Eyerin sesti iği daha şimdiden baldırlarının iç yanlarını acıtmaya baş lamıştı. İki kilometre sonra yürümesine bile imkân kalmayacağı belliydi.
Crmanın öbür yanından çıktıkları zaman Josh atını tırısa kaldırdı. Blaize öndekini izlemeye başlar başlamaz Erin başının derde girdiğini an lamıştı. Hayatında hiç tatmadığı bir duyguydu bu. Sanki tüm vücudunun her bir eklemi ayrı ayrı silkeleniyor, dişleri birbirine çarparak takır diyordu. Her an düşebilirdi.
Az sonra düzlük yeri geçtiler ve genç adam atını yine yavaşlattı. Erin dua etmeye başladı he men. Josh atıyla genç kızın yanma sokularak Sabahın bu saatinde her yer ne kadar güzel, değil mi? diye sordu.
E... evet, çok güzel...
Pek içinden gelerek konuşmuyorsun galiba.
Geri dönelim mi?
Erin pırıl pırıl bir gülümsemeyle, Oh! Hayır,-dedi. Gerçekten çok hoşuma gidiyor.
Eh, madem istiyorsun... Galiba son kez bir ata bindiğinden bu yana biraz fazlaca zaman geçmiş.
Doğru. Ama şimdi çok iyiyim.
Oldu. Yorulduğun zaman söyle, tamam mı? Geriye dönüşleri nedense daha kısa gibi gelmişti Erine. Evin önünde attan indi. Ama ayakları daha yere değer değmez düşecek gibi oldu. Josh bir hamlede onu kolundan yakalarken, Dikkat et, dedi. Sonra sınttı.
Kendini nasıl hissediyorsun?
Genç kızın baldırları korkunç ağrıyordu. Bacakları ise birer parantez biçimini almıştı nedense. Ama yine de, Çok iyiyim, demeyi başardı. Sahi mi?
İyi olduğumu söyledim ya. Şey... Bağışla. Galiba biraz antrenmansız kalmışım.
Galiba...
Erin kuşkulu gözlerle ona bakarkeA, Josh... diye homurdandı.
Evet.
Ne kadar da masum bir görüşü vardı. Ama hiçbir konuda masum olmadığı da kesinlikle belliydi. Erin birden her şeyi anlayarak öfkeyle bağırdı.
Biliyordun, değil mi? Bal gibi biliyordun. Neyi biliyordum hayatım?

Sen... Pis... ahlaksız... utanmaz... adi...
Josh uzanıp genç kızı kendine çektiği gibi dudaklarını kendi dudaklarıyla örttü. Erin'in sesi kesilmişti, ama genç adamın göğsünü yumruklamaya devam ediyordu. Josh onu kendinden uzaklaştırırken, Heey... diye bağırdı. Sadece bir şakaydı.
Şaka ha?.. Oh, ne kadar da komik? Ben neredeyse sakatlanacaktım, sen ise buna şaka diyorsun. Düşebilirdim. Bir yanım kırılabilirdi. Şaka ha?..
Ama Josh hiç de etkilenmiş gibi görünmüyordu. Hiçbir tehlikeyle karşı karşıya değildin. dedi.
Değilmişim... Korkudan ödüm patlayacaktı neredeyse. Bu da kalkmış, tehlikede değildin, diyor.
Erin...
Erin, demeyi bırak şimdi. Sen, Mike Johnston' dan daha da adi bir insanmışsın.
Sonra dönerek hızlı adımlarla eve doğru yürümeye başladı. Josh, ona özellikle böyle davranmış, ata binmesini bilmediğini anladığı halde genç kızı iki saat o eyerin üzerinde oturtmuştu.
Oysa düşüp ölebilirdi de.
Bu son düşüncenin hayli abartmalı olduğunu biliyordu aslında. Çünkü Blaize belki de dünyanın en sakin ve uysal hayvanıydı. Ama tüm vücudunun çürümüş gibi ağrımasına ne demeli?
Kapının vurulduğunu işittiği sırada yatağına uzanmıştı. Josh'm önünde herhangi bir zayıflık göstermek istemediği için hemen doğrularak, Ne istiyorsun? diye sordu gücenik bir sesle.
Ne isteyeceğim? işe başlamayı...
Erin güçlükle ayağa kalktı. Öyleyse biraz beklemen gerekecek. At gibi koktuğum için yıkanacağım.
Bir duş al, yeter. Resme bu sabah başlamak istiyorum.
Daha kabul edip etmediğimi söylemedim sanırım.
Nasıl olsa kabul edeceksin. Hazır olduğun zaman yukarıya gel.
Tanrının cezası... Kendisinden ne kadar da emindi?.. Ama Erin yine de banyo yapacaktı iş te.
Küveti sıcak suyla doldurup içine girdiği sırada düşünüyordu? Josh, öbür kadına ne kadar yakındı acaba? Hem neden intihar etmişti? Bundan kimse söz etmemişti ona. Acaba iki erkeği birden mi seviyordu?
Ayrıca Sharon hayli şanslıydı. Yalnız iki erkeği sevmekle kalmamış, onların da kendisini sevmelerini sağlamıştı. Ama sorun çözmek için intihar etmek yine de...
Tam o sırada banyonun kapısı açılıp kapandı ve eşikte Josh göründü. Esmer yüzü öfkeden daha da kararmıştı. Sana sadece bir duş almanı söylemiştim, diye gürledi.

Genç kız avuçlarıyla göğüslerini örttü. Diğer yanları olduğu gibi ortadaydı. Çık buradan, diye emretti.
Canım istediği zaman giderim. Küvetin yanına yaklaştı. Çalışacağım, dediğim zaman bu ger çekten çalışmak istediğim anlamına gelir. Ve bekletilmekten de hiç hoşlanmam.
Yıkanacağımı söylemiş...
Ben de sana yıkanmanı bekleyecek zamanım olmadığını söylemiştim sanırım. Şimdi poponu kaldır ve hemen stüdyoya gel. Anlaşıldı mı?
Erin telaşla başını salladı. An... anladım. Az sonra yukarıya geleceğim.
Bundan eminim.

ALTINCI BÖLÜM

Günlerden beri Erin ilk defa kendisini böyle-sine acıkmış hissediyordu. Ama bir dilim ekmek yiyecek kadar bile zaman harcamaya cesareti kalmamıştı. Aceleyle kurulanıp açık mavi bir buluz ve aynı renk şort giydi.
Yukarıya çıktığı zaman Josh'ın tuvalini hazırlamış olduğunu gördü. İlerdeki kanepenin üzerine mavi bir kadife örtü seriliydi. Genç adam kapıya doğru döndü.
Hadi, ben hazınm.
Genç kız dudaklarını ıslattı. Ne... nerede soyunabilirim?
Hiç önemi yok. Nerede istersen.
Ben... şey... Perde ya da örtü gibi bir şey yokmu burada?
Hayır. Bugüne kadar hiç ihtiyacım olmadı. İlk çıplak resmim olduğunu söylemiştim.
Evet. Genç adamın arkasında duran sandalyeye doğru yürüdü. Bu... burada soyunsam olur mu?
Olur, olur. Yalnız acele et biraz.
O sırada şortunu çıkartıp ufacık bikinisiyle kalmış olan Erin, Terslik etmeye gerek yok, dedi. Sonra da bluzunu çıkarttı. Yapacağın ilk çıplak resim olabilir, ama unutma ki bu da benim ilk defa çıplak poz verişim.
Hadi, uzatma artık Erin.
Şey... Sutyenimle külotum üzerimde kalabilir mi?
Bana bak... Onları ben çıkartmadan, acele etsen iyi olacak.
Peki. Ama, senden nefret ediyorum.
Yani bu sözlerin beni rahatsız etmesi mi gerekiyor sence?
O sırada tuvalin yanma bir sandalye çekerek oturmuştu. Erin ise o güne kadar kendisini hiç bu kadar çıplak hissetmemişti. Josh kısaca, Kanepeye otur, dedi. Bugün sadece vereceğin pozu kararlaştırıp birkaç skeç yapacağım. Asıl resim yarın başlayacak.
Ama poz vermek, dünyanın en aşağılayıcı şeyi gibi gelmişti Erin'e. Genç adam onu şekilden şe-kile sokuyor, sanki bir kül parçasıymış gibi vücudunun her yerine hiçbir şey hissetmeden dokunup duruyordu. Yaptığı eleştiriler ise katlanılmaz türdendi. Omuzlarını düşürme öyle, dedi bir defasında. Sonra,

Bacaklarını bük, diye homurdandı. Bu şekilde daha ince görünürler. Sanki bacakları çok kalınmış gibi...
Sonunda Erin gücenik bir sesle, Vücudumun, hoşuna giden herhangi bir yeri var mı? diye sordu.
Josh dalgın dalgın, İyi bir cildin, güzel göğüslerin ve uyumlu bir kemik yapın var, dedi. Bu arada saçlarını genç kızın omuzuna dökmekle arkaya atma arasında tereddüt ediyordu. Erin patladı.
Uyumlu kemik yapısı ha?..
Evet... Dur, hareket etme. Sana doğru düzgün bir poz verdirebilmek için yanm saattir uğraşıyorum.
Bir süre sonra sessizce yerinden kalkıp elbiselerini koyduğu sandalyenin yanına giderek giyinmeye başladı.
Sen ne yaptığını sanıyorsun? diye sordu Josh.
Bir tahmin et bakalım.
Daha birkaç skeç yapacağım.
Eana yetti.
Yeten ne?
Poz... sen... her şey.
Kendini küçültmen mi? Bunu mu söylemek istiyorsun Erin?
Genç kız sert bakışlarla karşısındakini süzdü. Ben... şey... Sen neden söz ediyorsun?
Senden Erin. Nereye gideceğini bilmeden, sevişme önerisini kabul ederek senin için tümüyle yabancı bir erkekle şehri terk etmenden söz ediyorum. Genç kızı omuzlarından kavrayarak öfkeyle sarstı. Anlıyor musun? Senden ve gerek kendin, gerekse vücudun için beslemediğin saygıdan söz ediyorum. Başını ne biçim bir belaya sokabileceğini düşünmemiş miydin hiç?
Çok sevecen bir görünüşün...
Oysa, o görünüş bir manyağı gizliyor da olabilirdi. Sevecen ha?.. Sevecen bir görünüşüm vardı, öyle mi? Benimle yatacağını emrettiğim, seninle sevişmek istediğimi söylediğim zaman da mı?..
Ama tüm bunlara rağmen...
Böyle bir şey yapmadım, değil mi?
Bu çıplak poz verme de başka bir tür şaka mı Josh? Bu sabahki gibi?.. Ha.
Hayır. Tanrı cezanı versin, hayır. Şaka olarak değil senin aklını başına getirebilmek için yapılmıştı. Eger açıklamasaydın, seninle ilk defa sevişecek erkek ben olacaktım, farkında değil misin?
Şey... evet. Ama böyle bir şey yapmadın.
Doğru. Çünkü sana saygısızlık edenlerin bir kişi olmasını yeterli buldum.
Seni... seni gidi namussuz...
Erin elini kaldırarak genç adamın yüzüne sert bir tokat attı. Ama Josh elinin tersiyle vurunca geriye doğru fırladı. Acıdan gözleri iri iri olmuştu. Senden nefret ediyorum, diye haykırarak stüdyodan fırlayıp koşa koşa odasına

yöneldi. İlk defa, yerde yatan Sheba'nın yanından geçmek onu korkutmamıştı.

Kapı tokmağı döndüğü zaman heyecanla sıçradı. Kapı kilitli olduğu için açılmıyordu. Josh usulca, Erin... Erin... diye seslendi. Kapıyı aç.

Genç kız öfkeyle bağırmak istedi önce. Ama ona cevap alma zevkini vermemeliydi. Genç a-dam, Çok üzüldüğümü söylesem bir yaran olur mu? diye sordu. Şimdi öğle yemeği hazırlayacaktım. Sen de ister misin?

İster miydi? Açlıktan neredeyse öleceğini sanıyordu. Ama yenilmemeliydi Erin. İyi ki eşyalarını da bavuldan çıkartmamıştı.

O sırada Josh'ın sesi duyuldu yine. Genç adam, Bir şey istemediğinden emin misin? diye soruyordu. Jambonlu yumurta yapacaktım.

Az sonra nefis bir jambon kokusu Erin'e kadar ulaştı. İşkencenin ta kendisiydi bu. Çünkü açlıktan midesi guruldamaya başlamıştı. Öfkeyle midesine, Kes sesini, diye bağırdı.

Aynı anda ayak seslerinin yaklaştığını işitti.

Bir şey mi söyledin? diye sordu Josh.

Oh, çekil git başımdan. Konuşmamaya karar verdiğini unutmuştu. Git ve beni rahat bırak.

Uzaklaşan ayak seslerini işiten Erin heyecanla pencereleri inceledi. Ama bunlar, böceklerin girmemesi için birkaç santimetreden fazla açılmıyorlardı ne yazık ki.

Bunun üzerine açlığını unutmak için beraberinde getirdiği bir polis romanını okumaya karar verdi. Ama bir saat kadar sonra bundan da vazgeçti. Cinayet bir ziyafette işlendiği için zanlılar sürekli neler yediklerinden söz edip genç kı zın daha beter acıkmasına neden oluyorlardı.

Bunun üzerine uyumaya karar verdi. Sabahki at gezintisi ve bunu izleyen poz verme işi, onu hayli yormuştu. Böylece az sonra uyu'yakaldı.

Birden uyandı. Artık odada yalnız değilmiş gibi bir duygu vardı içinde. Gözlerini açtığı zaman Josh'ın da yatağın üzerinde oturmakta olduğunu gördü. Genç adam gülümsedi.

Merhaba hayatım.

Merha... Heey... Sen nasıl girdin buraya? Hızla doğruldu. Burada ne arıyorsun?

Kilidi açtım. Bilen biri için çocuk oyuncağından farksızdır.

Senin de bildiğin belli oluyor. Ne kadar zamandan beri... burada oturuyorsun?

Fazla sayılmaz. Al... Elindeki kahve fincanını uzattı. Bir banş önerisi.

Erin öfke duygularının yavaş yavaş söndüğünü hissederken, Kahve mi? diye sordu.

Evet, ama yoksa bira ya da şarap mı tercih ederdin?

Hayır, teşekkür ederim.

Birkaç yudum içti. Hava hayli sıcaklaşmış, Erin ter içinde kalmıştı. Josh, Sanırım yakında fırtına patlak verecek, dedi.

Pek sanmam.

îddiaya girer misin?

Hayır. Sana inanıyorum.

Beni daha bağışlamadın mı?

Bağışlanacak bir şey yok. Sen sadece benim yaptığımı tekrarladın, o kadar.

Tokatlardan söz etmiyorum. Ben, bana vurulanı gerçekten hakkettim. Sen ise... eh, belki de tokadı hakketmiş sayılmazdın. Ama ne yaptığımı fark ettiğin zaman sinir krizi geçireceğini sandım.

Genç kız alayla gülümsedi. Klasik bir bahane.

Bunu hakkettiğine inanıyor musun?

Erin başını gururla yukanya dikerken, Hem de kuşkusuz, dedi.

Josh hafifçe gülümsedi. Beni çok rahatlattın. Bugüne kadar hiçbir kadına vurmuş değilim. Ama beni öyle öfkelendirmiştin ki. Burada günlerce somurtacağını sandım.

Bu benim tarzım değil. Hem ayrıca burada günlerce kalacak da değilim.

Ama iki hafta...

Hayır. Hemen bugün gideceğimi bilmende yarar var. Aslında belli etmeden kaçmak istedim ama...

Bu da senin tarzın değil sanırım. Gitmene gerek yok Erin. Sana söyledim, herhangi bir seks ilişkisi istemeyeceğim.

Genç kız boşalan fincanı bıraktı. Fena öneri sayılmaz. Ama gitme nedenim o değil. Bu sabah benim hakkımda tüm söylediklerin gerçekti. Yapmak üzere olduğum şey alçaltıcı ve küçültücü bir davranış olacaktı.

Erin...

Lütfen bitirmeme izin ver. Önerini kabul etmemin nedeni...

Bu öneriyi, senin o konularda deneyimli olduğunu sandığım için yapmıştım.

Ben de, ümitsizlik içinde olduğum için kabul etmiştim Josh. Yalnızdım, kendimi yok olmuş hissediyordum. Sen ise, bir bedel karşılığında bile olsa, bana dostluk eli uzatmıştın. Aynı zamanda... şiddetle...

Biliyorum Erin. Genç kızı kollarına alarak saçlarını okşamaya başladı. Sana göz kulak olacak birisine şiddetle ihtiyacın vardı. Oysa, bunu bilmeme rağmen seni yine de kırdım.

Hayır...

Evet. Seni kırdım. Aslında hiç istememiştim. Seninle karşılaştığım zaman birisine ihtiyacın olduğunu anlamıştım zaten. Tanrım... Bu, birisini, ben olarak kabul ettin. Seni ben gözetip koruyacaktım. Seninle yatacak, sevişecek, ihtiyacın olan aşk ve sevgiyi bu şekilde verecektim.

Genç kız, Josh’ın geçmiş zamanla konuştuğuna dikkat etmişti. O da mı Erin’in orada kalmaması gerektiğini düşünüyordu yoksa?

Genç adam, Dün beni son noktaya kadar getirip ardından söylediklerinle soğuk bir duş almama neden oldun, diye devam etti. Bob'ın üvey baban olduğunu söyleyince, o zaman kırmızı trafik işaretini gördüm. Hayatına hiçbir erkek, benim düşündüğüm şekilde girmemişti.
Müthiş kızdım. Kendini ucuz bir mal gibi ortaya atmana kızdım, yanlış anlama. Sabah poz verirken, bunun da bir ders olup olmadığını sormuştun. Evet, bir dereceye kadar o da dersti. Sana yaptıklarımdan hoşlanmamış, dokunmamdan nefret etmiştin.
Nefret ettiğimi anlamış miydin?
Gayet tabii. Ama bunu anlamak hoşuma gitti. Çünkü kendine karşı hâlâ saygı beslediğini fark ettim. Kalkıp giyindiğin zaman seni öpebi-lirdim.
Öpmediğin için memnunum. Yoksa sana da ha önce vururdum.
Ama artık bunların hepsi geçti, değil mi?
Sanırım.
Öyleyse buradan ayrılman için hiçbir neden yok. Dost olarak her şeye yeniden başlayabiliriz. Buna ne dersin?
Erin, dostluk elini uzattığı zaman bu adamın bir daha asla vazgeçmeyeceğini biliyordu. Ama yine de kararsızdı. Pek sanmıyorum ama... diye başladı.
Josh, Bir daha sana asla vurmayacağım, diye onun sözünü kesti. Sanırım bu, ikimiz de ha yal kırıklığına uğradığımız için oldu.
Daha bir türlü karar...
Bal gibi karar verdin. Bir daha buradan hemen ayrılmak istediğini duymayayım. Hem zaten Londra'ya iki gidiş biletini ne yapayım ben?
Erin hafifçe gülümsedi. Peki, anlaştık.
Güzel. Her şey çözümlendi demektir. Az önce reddettiğin öğle yemeğine ne dersin?
Karnım aç. Ama...
Tamam. Jambonlu yumurtalar geliyor.
Josh...
Erin'in sesindeki ciddiyet genç adamın kapı
eşiğinde durarak yavaşça geri dönmesine neden oldu. Evet.
O resim için poz vermek istemiyorum. Adı, 'Masumiyet', olsa bile.
Eh, ne yapalım. Ftesmi, tümüyle aklımdan yapmam gerekecek.
Ama bu haksızlık. Şey... her şeyi hatırlayabiliyor musun?
Her şeyi... Hem de renkli bir film gibi.
Oh...
Ama bu yetenek benim mesleğimde çok yararlıdır.
Sanırım.
Neyse... Yemek hemen geliyor.
Yemeği ben hazırlasaydım.
Olmaz. Bu da barış önerimin bir bölümü.
Peki, öyleyse üstümdekileri değiştireyim.

Böyle de gayet iyi görünüyorsun.
Ama ter içindeyim.
Pekâlâ. Nasıl istersen.
Çok acıkmış olmasına rağmen yemeğinin yine de hepsini bitiremedi. Ama, Çok lezzetliydi, dedi Josh'a.
Bu, günün ilk yemeğiydi. Daha fazla yemeliydin aslında.
Sana söylemiştim...
Evet. Asla fazla yemezsin, biliyorum. Ama bundan hoşlanmadım. Hem de hiç hoşlanmadım.
Elimde değil.
Onu da biliyorum. Zaten asıl endişe veren de bu ya.
Erin sıkıntıyla içini çekti. Bu, anorexia nervo-sa, hastalığı hakkında ciddi değilsin herhalde.
Aksine, ciddiyim. Eğer önümüzdeki iki haftanın sonuna kadar yemeklerini doğal bir şekilde yemeğe başlamazsan seni doktora götüreceğim.
Ben...
Tartışman gereksiz. İstesen de istemesen de söylediğim gibi olacak.
Genç adamın asık suratına bakarak, Gerçekten çok iyiyim Josh. dedi;
Öyle olacaksın. Çok geç kalmış değilsin. Zayıfsın ama şey gibi... Cümlesini tamamlamadı. Hadi gel dışarıya çıkalım. Bana bahçede yardım edersin.
Ancak Erin cümlenin sonunu dinlemeden bir yere gitmeye niyetli değildi, Nasıl, şey, gibi? diye sordu.
Josh içini çekerek acı dolu gözlerle genç kıza baktı. Bu hastalığa yakalanmış olan birisini tanıyorum. Bu, moda ve sözüm ona güzel vücut düşkünü züppe dünyanın yarattığı gerçek bir hastalıktır, inan. Anorexia nervosa'yı sosyete yaratmıştır ve bu hastalık insanı öldürebilir.
Josh...
Yürü, dışarıya çıkalım.
Genç kız onu izledi. Sheba da peşlerinden geliyordu. Josh'ın öfkesi ve acısı öylesine güçlüydü ki Erin birdenbire, o hastalığa yakalanmış kişi nin Sharon olduğunu hissetti. Evet, muhakkak Sharon olmalıydı. Demek siyah saçlı güzel kız, perhiz uğruna ölmüştü.
Dışarıya çıktığı zaman Josh'm traktöre benzeyen küçük bir aracı çalıştırdığını gördü. Nedir o Josh? diye sordu.
Çimen kesip kaldırma aracı.
Tembel işi.
Yok canım. Çimleri el makinesiyle kesip yüklemem bir haftamı aldı. Üstelik az kalsın belke-miğimi kırıyordum.
Erin elini genç adamın kolunun üzerine koydu. Josh... Bana Sharon'dan söz et.
Josh şaşırmıştı. Sharon mı? Ama...
Bana onu anlat, lütfen.

Belki de anlatsam daha iyi olur. Belki de bir şok tedavisine ihtiyacın vardır. Dinle öyleyse. Yirmi üç yaşındaydı. Sadece yirmi üç... Güzel ve hayat dolu genç bir kadındı. Çocukken...

Çocukken mi?..

Evet, harika güzellikte bir bebekti. Herkes âşıktı ona. Annem ise onunla övünürdü.

Annen mi?.. Sharon kız kardeşin miydi yoksa?

Tabii. Heey... Sen ne sanıyordun onu? Sakın... sakın... Tanrım, Dave'le evlenmek üzereydi.

Biliyorum ama ben...

En iyi arkadaşımın nişanlısını tavlamaktan çekinmedim sandın, öyle mi? Josh yüzünü buruşturdu. Hakkımda beslediğin düşünceleri öğrenmem bayağı iyi oluyor hanımefendi.

Oh, Josh... Ben böyle bir şey...

Ne demek istediğini gayet iyi anladım Erin. Ve hiç de hoşuma gitmedi.

Genç kız sıkıntıyla içini çekti. Kimse bana, Sharon'la aranızdaki ilişkiyi açıklamadı. Onun ağabeyi olduğunu nereden bilebilirdim?

Tanrı cezanı versin... Sorabilirdin.

Josh'ın kendisine kızdığı kuşkusuzdu. Ama bunda haklı olup olmadığı ise tartışılabilirdi. Sihirbaz değildi Erin. Sharon'ın, Josh'ın kız kardeşi olduğunu keşfedebilmesi olanaksızdı. Ama yine de bunu öğrenmenin kendisini neden bu kadar rahatlattığını kestiremedi. Bu belki de genç adamın, arkadaşını aldatmadığını öğrenmekten ileri geliyordu. Evet, böyleydi kuşkusuz.

Sen de bana açıklayabilirdin, diye haykırdı.

Nee?.. Ben... Sen... Ch. Pekâlâ, kimse sana benim, Sharon'ın ağabeyi olduğumu söylemedi. Sen de sormadın. Bitti mi?

Sormadım, çünkü üstüme vazife değildi.r

Doğru. Ve de hâlâ değil. Sadece ben arkadaşlarımın kızlarını tavlamaya çalışmam. Özellikle en iyi arkadaşlanmınkini...

Ona âşık olduğunu sanmıştım. Sonuçta, kimi seveceğimizi kendimiz seçemeyiz, öyle değil mi?

Fazlasıyla doğru. Keşke seçebilseydik.

O zaman dünya hiç de böyle karmakarışık olmazdı.

Ama daha sıkıcı olurdu kuşkusuz.

Belki de. Şey... Bana Sharon'dan söz etmek istiyor musun, istemiyor musun?

Anlatayım daha iyi. Dave'le okula birlikte gittik. Onları da ben tanıştırdım. On altı yaşındayken Sharon, Dave'e âşık oldu. Dave'in de aynı duygulan paylaştığını düşünüyordum. Ama Dave'in yirmi beş yaşlarında olmasına rağmen o sıralar kız kardeşim daha sadece on altı yaşında bir çocuktu. Dave annem ve babamla konuşarak Sharon'la evlenmek istediğini söyledi. Onlar da, önce Sharon'ın okulunu bitirmesi gerektiğini açıkladılar.

Bunun doğru olduğunu kabul etmiyormuş gibi konuşuyorsun.

Tann cezasını versin... Sevdiğim kızla evlenebilmek için yedi yıl nasıl beklerim? Ama sanırım Dave benden daha dayanıklıydı. Annemle babamın sözlerini kabul etti. Böylece Sharon okulunu bitirdi ve birlikte koleje başladılar.

Ve o zaman Dave, Sharon'a evlenme önerdi.

Evet. Ama Sharon'da bu perhiz hastalığı o sırada başlamış bulunuyordu. Dave'in kendisine âşık olduğunu bilmediği için, zayıflayarak onun daha fazla ilgisini çekeceğini sanmıştı. Tabii biz onun zayıflığını o sıralar fazla çalışmasına bağlamıştık. Dave ona evlilik önerdikten sonra kız kardeşim biraz toplar gibi oldu. Ama bir gün, düğün elbisesi için yeniden zayıflamaya karar verdi. Hiçbirimiz onun bu kahrolası hastalığa tutulduğunu fark edememiştik.

Erin sevecen bir tavırla Josh'ın kolunu okşadı. İstersen devamını anlatma. Tahmin edebiliyorum.

Genç adam derin derin içini çekti. Evet, tahmin edebilirsin. Annemle babam daha hâlâ şoku üzerlerinden atamadılar. Dave'i gördün. Durumu fark edemediğimiz için sanırım hepimiz kendimizi...

Ama bilemezdiniz ki.

Evet. Ama şişmanlamaktan korktuğu için farkına varmadan kendisine kıydığını bilmek, acımızı hafifletmiyor ne yazık.

Ben böyle bir hastalığa tutulmayacağım Josh. Gerçekten... Ben sadece yemek yiyemeyecek kadar yorgun oluyorum. İki hafta düzenli yemek yiyeyim, eski toplu halime dönerim.

Eğer eminsen, tamam. Ama yine de seni sürekli kontrol edeceğim.

Oluşan gerginliği hafifletmek isteyen Erin, Heey... diye bağırdı. Bahçıvanlığa başlayacak mıyız yoksa başlamayacak mıyız?

Genç kızın havasına giren Josh, Başlayacağız, dedi. Sen yabani otlan kopar, ben de çimleri keseyim.

Galiba bu iş bölümünde ben zararlı çıktım.

Merak etme, Sheba sana yardımcı olur. Otları kopartmaktan çok hoşlanır. Aslında o çukur kazmayı sever, ama bu arada da sürekli yabani ot koparır.

Uzun süre bahçede çalıştılar. İri köpek, genç kıza gerçekten yararlı oluyordu. Akşamı sessiz ve sakin bir şekilde geçirdiler. Josh bir ara onu dikkatle süzdükten sonra, Yorgun görünüyorsun. dedi. Artık yatsan iyi olacak.

Erin hafifçe esnedi. Haklısın. Mike'ın orada çalışmak gerçekten yorucuydu. Ama bugün de hayli yoruldum. Heey... Sen neden gülümsüyorsun?

Ne kadar İngiliz tavırlısın. Bu halin çok çekici.

Dalga geçilmekten hiç hoşlanmam. Sen ise dalga geçmekten başka bir şey yapmıyor gibisin.

Bağışla. Ama hiç de bağışlanmak İster gibi bir hali yoktu. Ama senin İngiliz aksanını seksi buluyorsam suç benim mi?

Hafifçe kızaran Erin ayağa kalktı. Ben yatmaya gidiyorum.

Odasına çıktığı zaman yatağa adeta düştü. Kabul etmek istemiyordu, ama vücudu gerek ata binmekten, gerekse bahçede uzun süre çalışmaktan ötürü fena halde yorulmuştu. Ama asıl baldırlarının ağrısı onu rahatsız ediyordu. O kadar kötüydü ki bir türlü uyuyamıyor, sürekli yatağın içinde dönüp duruyordu. Josh ise saatler önce yatmıştı.

Birdenbire yatak odasının kapısı açıldı ve eşikte genç adam belirdi. Üzerinde sadece koyu renk bir bornoz vardı. Sert bir sesle, Neyin var? diye sordu.

Ben... Şey... Bir şeyim yok. Biraz rahatsızım o kadar.

Biraz mı? O kadar çok hareket ediyorsun ki beni de uyutmadın.

Üzgünüm, bağışla.

Neyin var Tanrı aşkına? Karyola mı rahatsız etti?

Yoo... Karyola değil.

Öyleyse ne?.. Birden kahkahalarla gülmeye başladı genç adam. Ah... anladım. Acı veriyor değil mi?

Eğer muhakkak bilmek istiyorsan, evet.

Bir şey sürdün mü?

Ne gibi?..

Sürmediğin anlaşıldı. Gidip biraz merhem getireyim. Hatta bunu kendi ellerimle sürmek istiyorum.

Ve sürmekte kararlıydı da.

YEDİNCİ BÖLÜM

Genç kız yataktan kalkmaya çalışırken, Josh odadan çıktığı hızla içeriye girdi. Kaşları alayla yukarıya doğru kalkmıştı. Bir yere mi gidiyorsun? diye sordu.

Ben... Şey... Sadece kalktım. Elini uzattı. Merhem bu mu?

Sanırım merhemi benim süreceğimi söylemiştim.

Hayır, teşekkür ederim.

İstemiyor musun?

Hayır.

Ne kadar kötü. İkinci bir defa daha yıkandın mı?

Kendimde yeterli gücü bulamadım. Aslında duş almak istedim, ama banyodaki duşun nasıl çalıştığını çözemedim bir türlü.

Benimkini kullanabilirdin.

Orasını son kullanışında- olanları hatırlayan Erin, Olmaz, diye homurdandı.

Belki de haklısın. Ama ne olursa olsun, önce güzel bir banyo yapman gerek. Merhemi sürme den git bir drş al.

Seni rahatsız...

Yok canım. Bu arada ben de stüdyoya çıkacağım.

Şimdi mi?.. Saat geceyansmı çoktan geçti.
Evet, şimdi. Şiddetli bir resim yapma ihtiyacı duyuyorum. Aslında bu ihtiyacın nedeni basit. Ama dostluğumuzun hatırı ve kafamın huzuru için tüm enerjimi seninle sevişmekten çok resim yapmaya yöneltmem gerek.
Erin kızardı. Şey... Hâlâ resmimi yapmayı istiyor musun?
İzninle, evet.
Çıplak olarak mı?
Çıplak olarak.
Anlıyorum. Dudaklarını ısırdı. Seni durdu-ramam...
Durdurmayı istiyor musun?
Josh ona doğru yaklaşırken genç kız büyülenmiş gibi bakıyordu. Genç adam yanına oturunca onun sıcaklığını tüm vücudunda hissetti. Yüzleri şimdi birbirinden sadece birkaç santimetre uzaklıktaydı. Josh kolunu onun beline sararken, Durdurmayı istiyor musun Erin? diye tekrarladı.
Önerini tutup yıkanmaya gidiyorum, dedi. İyi geleceğinden eminim.
Josh birdenbire ayağa kalktı. Bir şey gerekirse yukarıda, stüdyodayım. Resmini yapmaya izin var mı?
Olanca dikkatini tuvalet eşyalarını toplamaya vermiş olan Erin onun yüzüne bakmadan, E-vet, diye mırıldandı.
Genç adam dışarıya çıktığı zaman Erin rahat bir nefes aldı. Bir erkekle bir kadın arasında gerçek dostluğun olmayacağını söyleyenler ne kadar da doğru düşünüyordu. Biraz cesaret verse, Josh'ın hemen kendisiyle sevişmeye başlayacağı kesindi.
Ertesi gün Josh patlamaya hazır bir bombadan farksızdı. Mutfağa girip kendine koyu bir kahve koyarken, Kahvaltı istemiyorum, dedi.
Ama daha şimdi fırından çıkardım.
Genç adam hızla ayağa kalkarak boşalan fincanını masaya bıraktı. Aç olmadığımı söyledim.
Ama...
Boş ver... Dün gece iyi uyudun mu?
Evet, teşekkür ederim. Ya sen?..
Fırtına dindikten sonra ben de uyumuşum.
Fırtına mı? Ne fırtınası?
Dün geceki fırtına.
Ama ben hiçbir şey duymadım.
Fazla gürültülü değildi. Merak etme. Başka fırtınalara tanık olursun. Hem buradaki fırtınalar her zaman böyle sessiz değildir. Genellikle şimşek çakar, yağmur ise bardaktan boşanırcasına yağar.
Şimdi nereye gidiyorsun?
Ata binmeye.
Ben de gelebilir miyim?
Bunun iyi bir .fikir olduğunu sanmıyorum. Kendini nasıl hissediyorsun?

Daha iyi. - Ayrıca seninle gelmek istiyorum. Gerçekten.
Nasıl istersen.
Erin'e karşı bu davranış şekli birkaç gün böyle devam etti. Genç kız, Josh’m işine karışmadığı sürece her istediğini yapabiliyordu.
Ayrıca Josh, resmin durumu hakkında genç kıza hiçbir açıklamada da bulunmuyordu. Sü rekli stüdyosundaydı. Erin’in hazırladığı yemek lere de pek el sürüyor sayılmazdı. Dünyanın en iyi aşçısı değildi genç kız, ama en kötüsü olmadığı da kesindi. Demek yemek yememesinin ne deni, beğenmemesi değildi.
Stüdyo kapısının çarpılarak kapandığını ve sert ayak seslerinin aşağıya doğru indiğini duyduğu an irkildi. Salonda oturmuş kitap okuyor du o sırada. Başını kaldırıp baktığı sırada Josh’ ın, merdivenden inmiş olduğunu gördü. Bir ters lik mi var? diye sordu.
Hayır, hiçbir halt yok.
İşin nasıl gidiyor?
Hiçbir yere gitmiyor.
Yoo...
Neden, bir yere gitmediğiyle ilgilenmiyor musun?
Şey... Tabii, neden?
Genç adam sert bir sesle, Senin yüzünden... diye fırladı. Senin o Tanrının cezası vücudun yüzünden.
Erin kıpkırmızı kesildi. Ben...
Oh, merak etme canım. Kabahat senin değil Sadece ben yapamıyorum, o kadar.
Ama her şeyi mükemmel hatırlayabildiğini söylemiştin.
Evet, hatırlıyorum. Ama bir türlü... Sadece... Sen... Oh, cehenneme kadar yolun var.
Genç kızın oturmakta olduğu kanepeye çöküp Erin’in yüzünü elleri arasına aldı. Anlayamıyo rum bir türlü. Sen de böyle şaşırtıcı ne var?
Şaşırtıcı mı?.. Bende mi?..
Evet. Beni çıldırtıyorsun.
Aynı anda dudakları, genç kızınkilerin üstüne kapanmıştı. Erin ona istekle karşılık verdi. Oku duğu kitap yere düşmüş, kolları genç adamın boynuna dolanmıştı. Josh öyle bir açlıkla öpüyordu ki, nefesi kesildi. Sonra bir eliyle genç kızın göğsünü kavradı. Erin heyecanla titriyordu. Vücudunu onunkine yapıştırdı. Onun da kendisi kadar heyecanlandığını hissediyordu.
Bu davranışının nedeni, hissettiği gerginlik ve huzursuzluktu. Josh'ın da kendi durumunda ol duğunu anlaması genç kızı iyice tahrik etmişti. Josh'ın eli bluzunun altına kayarak göğüs uçlarını okşamaya başlayınca büyük bir arzuyla titredi.
Josh onun boynunu öperken, Oh, Erin... diye fısıldadı. Seni düşünmekten aklımı yitireceğim. Gece gündüz, seni bir türlü unutamıyo rum.

Genç kız da aynı şeyleri hissediyordu. Son günlerde ona giderek daha fazla kapılmaktaydı. A-ma birdenbire Josh geri çekilerek onu itti. Başını sallayarak, Ben ne haltlar karıştırıyorum böyle? diye soludu. Bağışla Erin. Aslında böyle bir şeyin olmasını istememiştim.

Josh...

Ayağa kalkan genç adam kapıyı açarken, Hadi gel Sheba, dedi. Sonra ona döndü. Bana yemek hazırlama. Zamanında dönemeyebilirim.

Erin de ayağa fırladı. Dışarıya mı çıkıyorsun?

Başını salladı Josh. Öyle yapmam gerek. Sen de benim gibi düşünmüyor musun?

Ben... Şey... Sanırım haklısın.

Bakışlarını yere indirmiş öylece duruyordu Keşke ona, gitmeyip burada kalmasını söyleyecek kadar cesareti olsaydı. Ama nedense Josh'ı hayal kırıklığına uğratmış, deneyimsizliği genç adamın gitmesine neden olmuştu. Hava kararmadan döneceksin, değil mi? diye sordu.

Evet, döneceğim. Ayrıca, bana karşı davranışın için sana, pekiyi veriyorum.

Erin kapıya koştuğu sırada kamyonet hareket ederek uzaklaşmıştı. Sheba ise bir aslan gibi arkada, ayakta duruyordu.

Josh iki saat kadar sonra döndüğünde, o si nirli hali yok olup gitmişti. Mutfağa yönelirken Erin’e sordu:

Bira ister misin?

Şey... Hayır, teşekkür ederim. Nereye gittin?

Jim’le Martha'ya...

Nasıllar? diye sordu.

îyiler. Biliyorum... îçini çekti. Seni de götürmeliydim. Ama buradan ayrıldığım sırada doğru düzgün düşünemiyordum.

Öyle... Daha önceki...

Şeyleri yine tekrarladım, değil mi? Omuzlarını silkti. Galiba ellerimi bir türlü senin üzerinden ayıramıyorum. Çok acıklı bir durum, ne dersin?

Acıklı mı?

Evet. Ayağa kalktı. Kendimden utanıyorum.

Sahi mi?

Erin hayretler içinde kaşlarını çattı. Genç adamın söylediği her söz, onu sevdiğini itiraf etme sini müthiş güçleştiriyordu. Josh devam etti.

Evet, sahi. Ben, seks dahil her bakımdan gayet normal bir erkeğim. Ve seni sürekli yatağa atma girişimlerimden bıkıp usanmış olmalısındır herhalde.

Josh...

Ama beni fazla suçlama Erin. Sen çok güzel bir kızsın. Ve seninle yatmak istediğimi de daha en başından beri biliyorsun. Ama seni sürekli rahatsız etmem ve sana...

Genç kız, ... tecavüze yeltenmen... diye onun sözlerini acı bir sesle tamamladı. Çünkü Josh'ın durumu böylesine basit bir şekilde

değerlendirdiğini anlamıştı. Kendisinden hoşlanıyor ve sevişmek istiyordu'. Ama bu duygularına sevginin karışmadığı belliydi. Josh'a karşı hissettiği şeyleri bilinçaltına gömdü.

Genç adam Erin’e bakmıyordu. Halelisin, di ye karşılık verdi. Ama bir daha olmayacak.

Olmayacak mı?

Hem de kesinlikle. Neyse... Şimdi stüdyoya çıkıp çalışacağım. Oh... Bu arada, cumartesi gecesi Martha'lara yemeğe gideceğiz.

Sahi mi?

Evet. Martha, ona kesin bir randevu vermemi sağladı. Hem nasıl olsa doğru düzgün çalışamıyorum.

Çok üzüldüm.

Bu senin suçun değil. Ama böyle bir şeyin başıma daha önce hiç gelmemiş olduğunu da söylemeliyim.

Daha önce hiç çıplak resim yapmamış olduğunu söylemiştin.

Kolejdeyken yapmıştım. Ayrıca hiç de böyle güçlüklerle karşılaşmamıştım Erin. Belki de her şeyi baştan sona yanlış yapıyorum. Birden yüzü aydınlandı. Evet. Öyle olmalı. Resme mantıklı bir biçimde çalışmıyorum.

Kendisinin sadece bir vücut olarak düşünülmesinden ötürü çok fena üzülen Erin, İhtiras duygusu mu sanatını bozuyor yoksa? diye sordu.

Onun gibi bir şey. Neyse... Cumartesi gecesi yemeğe gitmekten hoşlanmış gibisin. Gözlerini kısarak onu süzdü. Benimle birlikte olmaktan sıkıldın galiba?

Ben...

Önümüzde daha upuzun bir hafta var. Bu zaman içerisinde katlanabileceğim sanıyor mu sun?

Elbette. Beni kasıtlı olarak sürekli yanlış anlıyorsun. Bir başka kadınla konuşmak fena bir şey değil benim için. Sen bunu nedense kabul edemiyorsun.

Oh, anlıyorum Erin. Ben garip bir hayat sürerim. Kışın pek kimseyi görmem sayılır. Yazları ise resimlerimle beraber dünya turuna çıkarım. Garip bir hayattır bu, ama ben hoşlanıyorum işte. Ne var ki' başkalarının da hoşlanacaklarını pek sanmam. Özellikle bir kadının... Neden bugüne kadar herhangi bir kadına, hayatını benimle paylaşmasını önermedim sanıyorsun?

Hayatını paylaşacağın kadına rastlamadığını düşünmüştüm.

Genç adam yüzünü buruşturdu. Bu, bir dereceye kadar doğru. Ama rastlasaydım bile, sormakta yine de tereddüt ederdim. Bir ressamın karısı olmak çok etkileyici ve çekici görünebilir. Ama benim karım olmak hiç de öyle sayılmaz. Kış boyunca gördüklerim sadece Martha, Jim ve ara sıra da Dave. Böyle bir yalnızlığa, aklından zoru olmayan hiçbir kadın katlanmaz.

Âşık olan kadınların genellikle akıllarından zorları vardır.

Josh bir kahkaha attı. Bak bunu hiç düşünmemiştim doğrusü. Teşekkürler Erin.

Rica ederim.

Genç adam başka bir şey söylemeden ayrıldı. Galiba, evliliği onun aklına sokmayı başarmıştı. Ama bir başka kadınla evliliği...

Martha'yla Jim, ilk tanıştığı günkü gibi, aynı şekilde dostça davranıyorlardı. Ama Josh'ın üç gün kadar süren iyi huylu davranışları yine bir buhar gibi uçup gitmişti. Ya Erin'e aldırış bile etmiyor, ya da ona surat asıp kaş çatıyordu.

Bu belirtiler, resmin iyi yürümediğini göstermekteydi. Bu nedenle Erin, ona poz vermeyi önermişti. Tabii elbiseli olarak... Ama Josh öyle bir cevap vermişti ki genç kız bir daha böyle bir şeyden söz etmemeyi kararlaştırdı.

Martha'yla Jim'i ziyaret, Erin için, sıkıntılı hayatlarına açılan çok güzel bir pencereydi. A-ma Josh, çalışabileceği değerli zamanını kaybetmekten şikâyetçiydi. Genç kız ona resmin nasıl olsa iyi gitmediğini hatırlatınca öyle bir sövüp saymaya başladı ki söylediklerini şimdi tekrarlaması olanaksızdı.

Kocasının oturduğu koltuğun kenarına ilişen Martha, Josh, senin ata binmesini öğrendiğini söyledi, dedi.

Erin, genç adamı sert bakışlarla süzdü. Ama Josh konuşulanları dinlemiyor gibiydi. İlk ata binmesinden sonra çektiği acılan hatırlayarak yüzünü buruştururken, Evet, diye mırıldandı. Burada yapılacak en güzel şeylerden biridir. Ama Londra'da değil.

Doğru, haklısın. Gülümsedi Martha. Sanı-nm Londra'ya kısa bir yolculuk yapacakmışsınız.

Ben...

Erin, önümüzdeki hafta benimle birlikte gelecek, dedi Josh. Demek belli etmemesine rağmen konuşulanları dinliyordu. Sonra genç kıza döndü. Öyle değil mi hayatım?

Erin'in genç adamdan, günlerden beri duyduğu ilk sıcak sözcüklerdi bunlar. Kalbi hızla atmaya başlarken utangaç bir tavırla gülümsedi. Evet.

Martha, Bu, ikiniz için de iyi bir şey, dedi. Ama buraya geri gelmekten, Josh kadar mutluluk duyabilecek misin bakalım?

Oh, ama ben...

Josh tembel bir tavırla, Ev, insanın kalbinin bulunduğu yerdir, dedi. Öyle değil mi sevgilim?

Martha'yla Jim'in kendisini dikkatle süzdüklerini gören genç kız, Ben... Şey... evet, diye bu nu onayladı. Bir yandan da, Josh'daki bu ani değişikliğin nedenlerini bulmaya çalışıyordu. Genç adam Jim'e döndü.

Sabre nasıl?

Daha iyi. Gelip bir göz atmak ister misin? Martha itiraz etti. Oh, şimdi sırası değil Jim. Hep birlikte oturup gevezelik edebileceğimizi ummuştum.

Josh doğruldu. Siz ikiniz gevezelik edin. Zaten bunun için ölmek üzere olduğunuzun bal gibi farkındayız. Ama sakın sırlarımın tümünü Erin'den öğrenmeye çalışayım deme Martha. Çünkü hayli utangaç sayılır.

Erin kıpkırmızı kesildi. Josh arkadaşlarına, aralarındaki ilişkinin sanılandan çok daha yakın olduğu izlenimini vermeye çalışıyordu. Belki bu. gururunu kurtarmak için başvurulan bir çareydi. Ama genç kız bundan hiç hoşlanmamıştı. Soğuk bir sesle, Utangaçlıkla ilgisi olan bir şey değil, dedi. Ayrıca sırlarını bilmediğim için bunları Martha'ya istesem de anlatamam zaten.

Genç kızın telaşından hoşlandığı anlaşılan Josh gülümsedi. Madem öyle, demek ki Martha' ya doğumumda olan izden ya da futbol oynarken baldırımın yukarısına yediğim tekmenin bı raktığı izden söz etmeyeceksin.

Erin'in yüzünün kızarıklığı morluğa döndü birdenbire. Aslında bu iki izi de biliyordu. Yüzünde beliren suçluluk ifadesi ise bunu tümüyle açıklamıştı. Lanet olsun...

Öfkeli bakışlarını Josh'a çevirdi. İyi ki be-nim

Apandisitinin izinden söz etmedim. Etmeyeceğim de, meraklanma. Uzanıp onu burnunun

ucundan öptü. Böyle şeyleri kendimize saklayacağız.

İkisi yalnız kaldıkları zaman Martha artık kendisini daha fazla tutamayarak bir kahkaha attı. Josh'a aldırmamalısın şekerim. Onu çocukluğumdan beri tanırım. Ama hâlâ beni şaşırtmayı başarabiliyor.

O... ben...

-O, çok güç bir insandır. Biliyorum. Ama Jim' le benim de en iyi dostumuzdur.

Bir süre oluşan sessizliği Martha bozdu. Bi raz daha kahve ister misin?

Oh, şey... Evet, lütfen.

Birlikte mutfağa geçtiler. Erin kızarmış tavukla patatesi ve elmalı çöreğini çok beğenmişti. Yaptığın yemekler gerçekten çok nefisti, dedi.

Teşekkür ederim. Genç kadın utanmış gibiydi. Fincanı Erin'e uzatırken, Josh bize, resmini yaptığını söyledi, dedi.

Sahi mi?

Acaba ilk gün kendisine çırılçıplak poz verdiğinden de söz etmiş miydi? Dudaklarını sinirli sinirli ısırırken, Martha, Yaa... evet. diye mırıldandı. Nasıl gidiyor?-îyi... Sanırım.

Genç kadın başını salladı. Erin'in resim hak kında fazla bilgi veremeyişine şaşmamış gibiydi. İşi hakkında fazla açıklama yapmaz, dedi. Öyle.

Umarım, İngiltere'ye gitmenizden önce bize gösterir. Doğrusu çok merak ediyorum. Resmin

bir adı var mı?

Az önce Josh'ın söylediklerinden sonra Martha'ya resmin adının, 'Masumiyet', olduğunu nasıl açıklayabilirdi? Ama genç kadın, Josh'ın

çalışmasının, Erin'in çıplak bir resmi olduğunu bilmiyordu galiba. Bu nedenle, Bilmiyorum, diye cevap verdi. Zaman zaman öyle gergin ve si nirli ki...

Josh mı?.. Martha çok şaşmıştı. Bu, onun her zamanki haline pek benzemiyor. Çünkü genellikle oldukça sakindir.

Herhalde çok fazla çalışıyor, diye bahane et ti. Hem bu son resim onun için fazladan bir şey.

Ama bunun bir aşk çalışması olduğundan eminim. Hayır, cevap verme! Genç kadın içini çekti. Aslında beni ilgilendirmez. Neden söylediğimi de bilmiyorum. Josh işitse öfkesinden küplere biner. İnsanların, kendi özel hayatını merak etmelerinden oldum olası nefret etmiştir.

Gerçi Erin, Josh'ın özel hayatına aitmiş gibi kabul edilmekten pek hoşlanmamıştı, ama bu, hiç olmazsa onu daha fazla sorudan kurtaracaktı. Konuyu değiştirmek için, Seni de İngiltere'ye götürmesi konusunda Jim'i ikna edebildin mi? diye sordu.

Daha değil. Ama hâlâ uğraşıyorum. Başaracağımdan da eminim.

Eğer gelirsen belki beni de ziyaret edersin. Martha şaşırmıştı. Oh, ama hiç kuşkusuz sen ve Josh... diye başlarken kalın bir ses onun sözünü kesti. Josh'tı bu. Mutfağa girmiş ve kolunu da Erin'in omuzuna atmıştı. Erin'le bana ne olmuş? diye sordu.

Genç kız pırıl pırıl mavi gözleriyle ona meydan okurken, Eğer önümüzdeki yıl İngiltere'ye gelecek olursa. Martha'nm beni de ziyaret etmesini söylüyordum, dedi.

Olanaksız sevgilim. Onlar yolculuk ederlerken, Jim benden çiftliğine göz kulak olmamı iste mişti. Bu nedenle İngiltere'de, onlarla aynı zamanda birlikte olamayacağız.

Ama...

Neyse... Artık gitmemiz gerek hayatım. Hem biraz daha çalışmak istiyorum, hem de neredey se fırtına kopmak üzere.

Bir başkası mı? diye sordu Erin ümitsizce. Josh'ın, bir yıl sonra da ikisinin birlikte Kana-da'da olacakları yolundaki imasını unutuvermişti. Hemen hemen her gün, sıcaklık farklarının büyük ölçüde değişmesi sonucu şiddetli fırtınalar kopmaktaydı. Bunlardan nefret ediyordu Erin. Zaman zaman evi bilen sarsan gök gürültüleri onu fena halde korkutuyordu.

Josh, 'Evet', anlamında başını salladı. Hem bu, şimdiye kadar gördüklerinden çok daha şiddetli bir fırtına sanırım.

Eğer Josh böyle söylüyorsa doğruydu. Çünkü fırtınalar konusunda sanki altıncı hisse sahipti genç adam. Erin telaşla, Öyleyse hemen gidelim, diye doğruldu. Jim güldü.

Bırak numarayı arkadaş. Televizyondaki fut bol maçına yetişebilmek için bir an önce gitmek istediğini anlamadık mı sanıyorsun?

Josh gülümsedi. Beni nasıl da tanıyorsun. Bu defa Jim arkadaşını uzun uzun, ciddi bakışlarla süzdü. Sonra Erin'e bir göz atarak, Bil diğimi sanıyordum ahbap, dedi. Bildiğimi sanıyordum.

Gözlerini kırpmadan arkadaşının bakışına kar 31lık veren Josh, Görünüşe aldanma Jim. dedi.

Erin başını öte yana çevirdi. İki erkeğin konuşmaları açık değildi belki, ama anlamı belliydi. Jim. arkadaşının Erin'de ne bulduğunu anlaya-mıyordu. Kendisi, herhalde Josh'ın genellikle hoşlandığı tiplerden değildi. Josh ise arkadaşına. Erin'in göründüğünden çok daha ilginç olduğu izlenimini vermeye çalışıyordu.

Genç adam kamyoneti sürerken, ona dönüp, Neden böyle davrandın? diye öfkeyle sordu. Nasıl?

Onların birlikte yattığımızı sanmaları için elinden geleni yaptın.

Saçma.

Yaptın. Hem de...

Bu konu hakkında konuşmak istemiyorum Erin.

Çok kötü ama ne yazık ki ben konuşmak istiyorum. Neyin var Josh? Birlikte yatmadığımız halde öyleymiş izlenimini vererek gururunu tamir etmeye mi çalışıyorsun?

Genç adamın yeşil gözleri birer çakıl taşı gibi soğuktu. Gururumun ta'mir edilmeye ihtiyacı yok, dedi usulca. Özellikle bahis konusu kişi sensen. Martha'yla Jim, geçen hafta bizi gördükleri zaman ne düşündülerse aynı şeyi sansınlar istedim. Geçen hafta birlikte yatacağımız aslında kesindi, öyle değil mi? Eğer birbirimizden nefret ediyormuş gibi hareket etseydik daha fazla soru sorulabilirdi, bunu anlayamıyor musun?

Nefret etmek mi?.. Erin'in öfkesi bir anda yok oldu. Josh'dan nefret etmiyordu ki. Ama genç adam kendisi gibi hissetmiyordu demek.

Eve gelir gelmez Josh birkaç kutu bira alıp televizyonu açarak futbol maçının başlamasını beklemeye başladı. İçine gömüldüğü sessizliği bozmaya cesaret edemiyordu Erin bir türlü. Ayrıca bunu istemiyordu da. Kendisini, herhangi bir konuşmaya giremeyecek kadar üzüntülü hissetmekteydi. Evet... Bir zamanlar kendisini hiçbir erkeğin incitmesine izin vermemeye yemin etmiş olan Erin Richards, kendisine zerre kadar aldırış etmeyen bir adama âşık ölmüştü.

Genç adam birdenbire ayağa kalktı. Ben stüd voya gidiyorum.

Ben... Peki. Ama futbol maçını seyredeceğini sanıyordum.

Vazgeçtim.

Öyleyse ben de gidip yatayım.

Zorunlu değilsin. Eğer futbol maçından hoşlanmıyorsan bir başka kanalı aç.

Hayır. Kendimi yorgun hissediyorum aslında.

Belki de fırtınadan önce uyurum.

Hiç sanmam. Gök gürültülerini uzaktan uzağa daha şimdiden duymaya başladım.
Aslında bunları Erin de duyuyordu. Zaten bu nedenle fırtına patlak vermeden uyumak istiyordu ya.
Sheba da benimle gelebilir mi? diye sordu. Onun yanında olmasını mı istiyorsun?
Evet.
Öyleyse hayvanı içeriye al. Onu şımartıyorsun, farkında mısın? Sen gittikten sonra da sürekli evde yatmak isteyecek.
Aslında Erin son birkaç gece kendisine eşlik etmesi için köpeği eve almış, ama Josh'm durumu fark ettiğini anlamamıştı. Sheba burasını içerden de savunabilir,, dedi. Son zamanlarda köpekle bayağı dost olmuşlardı. Zavallı hayvan da, tıpkı genç kız gibi, sahibinin sevgisine muhtaç kalmıştı son zamanlarda.
Pekâlâ. Sabaha görüşürüz. Yarın ata binecek misin?
Genç kız inatçı bir tavırla, Evet, diye karşılık verdi. İtiraz eder ümidiyle Josh bu soruyu her akşam soruyordu. Ama ona bu zevki verecek değildi Erin. Ayrıca birlikte ata binmenin tadına doyum olmuyordu. Josh yukarıya çıkarken, Sabah saat yedide, diye homurdandı.
Genç kız dalgın bakışlarla televizyon ekranında koşuşan futbolcuları seyretmeye başladı. Ama aklı başka yerdeydi. Ancak az sonra tüm evi ışığa boğan şiddetli bir şimşekle kendisine geldi. Salon bir anda pırıl pırıl olmuştu. Erin aceleyle televizyonu söndürdükten sonra dışarıya çıkarak Sheba'yı içeriye aldı.
Hayvan, Erin'in ayakları üzerine oturarak ellerini yalamaya başlamıştı. Dalgın dalgın onun başını okşayan Erin, Biliyorum kızım, diye söylendi. Çok korkunç, öyle değil mi?
Sheba bu fırtınalardan rahatsız olmuyordu herhalde. Ama konuşabilecek birisini bulmak güzeldi. Josh onun ne kadar korktuğunu bilse hiç kuşkusuz yanından ayrılmazdı. Ama onu zorla yanında tutmak istemiyordu.
Perdeleri kapatmış olmasına rağmen yattığı yerden şimşekleri görebiliyordu. Yeniden kararmadan birkaç saniye pembeleşiyordu gökyüzü. Ve gök gürültüsü patladığı zaman tüm yapı, yıkılacakmış gibi titriyordu.
Fırtınanın bir an önce dinmesi için dualar eden Erin başını yastıkların altına gömdü. Ama saatler boyunca devam edeceğini gayet iyi biliyordu. Aslında fırtınadan pek korkmazdı. Ama böylesi-ne şimşek ve gök gürültüsünü İngiltere'de hiç görmemişti. Ve bunlara burada, 'Elektrik Fırtınaları,' diyorlardı.
Daha fazla dayanamayacaktı. Josh belki hoşlanmayacaktı. ama doğrudan doğruya onun stüdyosuna gitmeye karar verdi. Bir saniye daha tek başına kalamayacağını hissediyordu.

Pijamalarının üzerine sabahlığını giyip yukarıya çıkarak stüdyoya yöneldi. Kapıda bir an du-raiadı. Ama tepesinde patlayan şiddetli gök gü ru.tüsünü duyunca kapıyı vurdu ve kendisini içeriye attı.

Ama Josh, kapıyı vurduğunu duymamıştı herhalde. Sırtı ona dönüktü. Boş bakışlarla önündeki resmi süzüyordu.

Erin bir an için fırtınayı da, korkusunu da unuttu. Josh günlerdir buraya kapanıyor ve saatlerce dışarı çıkmıyordu. Ama önündeki, üzerine hiç boya sürülmemiş bomboş bir kâğıttı.

Josh... diye fısıldadı.

Genç adam rüyadaymış gibi döndü. Erin... Erin şaşkın bir tavırla, Ben... uyuyamadım...

diye kekeledi.

Buraya gelmemeliydin.

Yutkundu genç kız. Onu hiç anlayamıyordu. Korkmuştum, dedi. Burada sadece... oturabileceğimi düşündüm.

Olmaz.

Olmaz mı?..

Hiç sanmıyorum.

Biriken gözyaşlarını güçlükle tutmaya çabalayan Erin, Beni burada istemiyorsan giderim, dedi. Odama dönerim.

Bunu demek istemedim. Sen...

Birdenbire ışıklar sönünce genç kız, Josh... diye haykırdı. Korkusunu gizlemeye gerek görmüyordu artık. Neredesin Josh?..

Genç adam onu kollarıyla arkasından sararken, Korkma yavrum, diye mırıldandı. Yanındayım.

Erin dönüp onun boynuna sarılırken, Oh, Josh... diye hıçkırdı. Tut beni... Beni sıkı sıkı tut Josh.

Tutacağım. Sesi iyice boğuklaşmıştı genç adamın. Tanrım... Erin... seninle sevişmeliyim.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Günlerin açlığı genç kızın içinde sel suyu gibi birikmişti. Vücudu geriye doğru bükülürken Josh'ı omuzlarından kavramış, öpüşlerine istekle karşılık vermeye başlamıştı.

Josh ise onu kalçalarından kuvvetle kendisine doğru çekerken, Erin... Erin... diye fısıldıyordu. Erin, izin ver seninle sevişeyim, diye inledi.

Geriç kız boğuk bir sesle, Peki, diye karşılık verdi. Bir yandan da erkeğin gömleğinin düğmelerini yukarıdan aşağıya doğru çözüyordu. Sonunda utangaç bir tavırla bunu Josh'ın sırtından çıkardı. Yeniden genç kızı öpmeye başladı Josh. Sıcak ve nemli dudakları Erin'in dudaklarını aralıyor, ihtirasla öpüyordu. Sonra onun sabahlığını çıkarttı ve eli pijamanın yakasından içeriye kayarak göğsünün ucuna dokundu. Genç kızın vücuduna bir anda yakıcı bir zevk dalgası yayılmıştı. Bacakları artık kendisini taşımıyordu. Josh onu

kucaklayarak götürüp yerdeki yastıkların yanma serilmiş olan kadife örtünün üze rine yatırdı. Sonra Erin'in pijamasının üstünün düğmelerini çözdü. Aynı anda, Seni görebilmeyi ne kadar istiyordum, diye inliyordu. Arkasından da onun güzel ve diri göğüslerini öpmeye başladı.
Erin'in başı arkaya doğru eğilmişti. Vücudunun derinliklerinde alıp götüren bir zevk dalgası kabarmıştı. Josh'ın dizinin bacaklarının arasına girerek bunları ayırdığını fark etti. Aynı anda Josh uzarıp pijama pantolonunun düğmesini açtı. Kalçalarını hafifçe kaldıran Erin, pijamasını çıkarması için genç adama yardım ediyordu. Az sonra Josh'ın blucini de yerdeki elbise kümesinin üzerine atılmıştı. Çıplak vücuduyla genç kızın üzerine uzandığı zaman. Erin sadece onun erkek güzelliğinin farkındaydı. Önce ani bir acıyla sarsılır gibi oldu. Ama hemen ardından dayanılmaz bir zevk tufanı tüm vücudunu kapladı. Bir an durdu genç adam. Keşke bu zamanı sonsuza kadar uzatabilsem, diye fısıldadı.
Ama ikisi de bu anı sonsuza kadar uzatmak istemiyorlardı aslında. Vücutları yeniden hareket etmeye başladı. Giderek zevkin doruğuna doğru yükseliyorlardı. Ve birdenbire büyük bir sarsıntıyla o doruğa ulaştılar.
Aynı anda ışıklar yandı.
Erin yüzünü Josh'ın omzuna gömdü. Utançtan yüzü kıpkırmızı kesilmişti. Genç adam güldü.
Işığın zamanlaması pek iyi sayılmaz. Ama çok daha kötü de olabilirdi.
Aralarmda geçenler genç kızı daha yeni yeni etkilemeye başlamıştı. Yaptıklarının sonuçlan düşünmeye değerdi doğrusu.
Yanan ışıkların parlaklığı genç kıza, araların da geçenlerin ciddiliğini anlatmaya yetmişti. Birbirlerine sarılmış öylece yatıyorlardı, ama aralarında giderek büyüyen bir uzaklığın varlığını fark ediyordu Erin.
O sırada kendisini süzmekte olan Josh, Erin, diye mırıldandı. Bir yandan da kızın nemli saçlarını düzeltiyordu.
Erin gözlerine bakamıyordu onun. Ben... şey... diye kekeledi. Sonra onun kaslı, sert göğsünü iterek, Beni eziyorsun, diye mırıldandı.
Josh hemen doğruldu. Bağışla, farkında değildim.
Erin toparlanarak elleriyle çıplaklığını örttü. Giyeceklerimi verir misin lütfen?
Bu davranış Josh'ı şaşırtmıştı. Kaşlarını çatarak, Erin... diye soludu.
Genç kız, Lütfen Josh... diye tekrarladı. Sesi sertti. Bunun üzerine omuzlarını silkti genç a-dam. Pekâlâ, diyerek Erin'in giyeceklerini toplamaya başladı.
O sırada genç kız kirpiklerinin arasından onu seyrediyordu. O güne kadar böyle güzel ve yakışıklı bir erkeğe rastlamadığının farkındaydı. Çıplaklığından hiç utanmıyor gibiydi Josh. Hem kendine güvenerek, hem de büyük bir zerafetle hareket ediyordu. Çok güçlü ve çevik olduğu da belliydi.

Ve az önce bu vücut inanılmaz zevkler vermişti ona. Bunları hatırlaması elbiselerini giymesini güçleştirdi.

Hiçbir sevişme böyle sonuçlanmamalıydı. Kendi deneyimsizliğine rağmen bunu fark edebiliyordu genç kız. Aslında birbirlerinin kollarına sığmmalı ve birbirlerine aşk sözcükleri fısılda-malıydılar.

Oysa şimdi kaygı dolu bakışlarla birbirlerini süzerek giyiniyorlardı. Josh gömleğinin alt kısmını blucininin içine soktuktan sonra sordu:

Ne dememi istiyorsun?

Erin, Josh'm, kendisini sevdiğini söylemesini isterdi tabii. Sevdiğini ve onsuz yaşayamayacağını... Hatta belki de evlenme teklif etmesini...

Ama bunların hiçbirini belli etmeyerek, Bir şey demeni istemiyorum, dedi ifadesiz bir sesle. Aslında ikimiz de bir şey söylemesek daha iyi olur.

Josh derin derin içini çekti. Eğer böyle istiyorsan...

Evet, böyle istiyorum.

Bağışla Erin.

İşte söylemesini tek istemediği şey buydu aslında. Bu Josh'm, onunla sevişmekten pişmanlık duyduğunu gösteriyordu. Hatta belki Erin'le tanışmış olmaktan bile pişmandı.

Gözyaşlarına engel olmaya çalışırken dudakları titriyordu. Hıçkıra hıçkıra ağlamaya başlamadan önce odasına varabilmek için kapıya doğru koşarken, İyi geceler Josh, dedi.

Genç adam onu tam kapıdan çıkarken durdurdu. Erin... Erin, ben...

Hiçbir şey söyleme Josh. Lütfen... Hiçbir şey...

Çok... çok üzgünüm, dedi genç adam. Hasta gibi bir hali vardı.

Ben de öyle.

Sonra koşa koşa odasına girip kapıya sırtını dayadı. Gözyaşları yanaklarından süzülüyordu.

Ertesi sabah uyanmak, yapmak zorunda olduğu şeylerin en güç olanıydı. Ne bir önceki gece aralarında geçenleri, ne de Josh'm pişmanlığını hatırlamak istiyordu.

Genç adam kapıyı vurup içeriye girdiği sırada Erin giyinmesini tamamlamış sayılmazdı. Onu firur görmez bluzunun düğmelerini ilikledi.

Bir süre bakıştılar. İkisi de ne demeleri gerektiğine karar verememiş gibiydiler. Sonunda Erin, Bu sabahki at gezintisine yetişemedim, bağışla, diye mırıldandı. Onunla yüz yüze gelemeyeceğini, bir gece önce aralarında sanki hiçbir şey olmamış gibi yanında at süremeyeceğini biliyordu. Aslında ikisi de. bir zamanlar aralarında var olan masumiyete dönemeyeceklerdi artık.

Josh omuzlarını silkti. Ben de gitmedim zaten. Atla gezmeyi canım istemedi. Neyse... Kahvaltı ister misin?

Hayır, teşekkür ederim. Belki biraz kahve alırım. Ama sen istiyorsan bir şeyler hazırlayayım.

Ben yedim. Bakışları kenarda duran bavula takıldı. Bu hazırlanmış mı?

Bavulu geldiğimden beri hiç boşaltmamıştım ki. Buna gerek yoktu.

Genç adam başım salladı. Güzel. Birkaç günlüğüne seni Martha'lara götüreceğim. Sen e-ğer,,..

Bir sıçrayışta ayağa kalkıp bluzunu blucininin beline tıkıştıran Erin, Nereye götüreceksin? di ye bağırdı. Josh, eğer dün geceki olaydan ötürü böyle bir şey...

Dün geceki olaylarla ilgili herhangi bir şey Konuşmak istemediğini sanıyordum.

İstemiyorum...

Öyleyse, biz de konuşmayız.

Ama beni göndermenin tek nedeni buysa o zaman...

Seni herhangi bir yere gönderiyor falan değilim. Bunu da nereden çıkarttın. Sadece... birkaç gün için... çok işim olacak da. O süre içerisinde Martha'larda kalabileceğini düşündüm.

Ama...

Yaklaşık bir haftadır burada yalnızsın. Bundan böyle daha da kötü olacak. Martha'yla kalırsan, bunun senin için daha iyi olacağını düşünmüştüm.

îyi ama seninle kim ilgilenecek?

Genç adamın dudakları alayla büküldü. Sen gelmezden önce de ben kendi başıma idare ediyordum. Zaten aslına bakarsan, burada olacak değilim.

Bir yere mi gidiyorsun?

Yüz ifadesi, üzüntüsünü belli etmiş olmalıydı herhalde. Erin bunu hemen maskelemeyi başardı. Josh'ın artık kendisini çevresinde görmek istemediği belliydi.

Genç adam, Pek sayılmaz, diye karşılık verdi. Ama kimsenin benimle ilgilenip ilgilenmeyeceğini düşünemeyecek kadar çok işim olacak.

Genç kız onun dürüst davranıp, artık kendisini ayağının altında istemediğini söylemesini tercih ederdi. Onu rahatsız etmeye başladığı belli oluyordu, ifadesiz bir sesle, Peki, gideceğim, dedi. Hatta hazırsan, hemen de gidebilirim. Uzanıp ceketiyle bavulunu aldı.

Bir şey söyleyecek gibiydi Josh. Ama sonra her nedense vazgeçti ve Sheba da arkasında, kamyonete doğru yürüdü.

Erin onun yanında otururken ne bir şey görüyor, ne de duyuyordu. Josh'tan ayrılacak olması yüreğini parçalıyordu. Oysa, en azından o haftanın sonuna kadar birlikte olacaklarını düşünmüştü. Ama bu kadarı bile çok görülmüştü kendisine.

Sonunda genç adama döndü. Sesinin titrememesi için dua ederek, Orada kalmam için Mart-ha'yla Jim'e nasıl bir neden gösterdin? diye sordu.

Gerçeği... Sadece gerçeği...

Genç kadın şiddetle irkildi. Yani onlara dün gece...

Onlara, çok işim olacağını söyledim, gayet iyi anladılar.

Duygularını belli etmeden neşeli bir sesle, Martha'yla beraber olmak çok hoşuma gidecek, dedi. Kadınlarla dostluk etmeyi bayağı özlemiş tim.

Bundan eminim, dedi Josh ters bir sesle. Atla Sheba. Genç kadına,döndü. Sheba, seninle kalacak.

Oh, ama...

Onunla ilgilenecek vaktim olmayacak.

İnip Erin'in bavulunu aldı. Onu izleyen Erin. Bu kadar çok işin olamaz, diye itiraz etti.

Aksine, olacak.

Genç kadın acı bir sesle, Seni seven insanları canın istediği zaman hayatmdan çıkartıp atabil mek iyi bir şey olmalı, dedi.

Genç adamın gözleri kısılıvermişti. Ne anlama geliyor bunlar? diye sordu.

Sheba, demek istiyorum. Neden buraya bırakıldığını bir türlü anlayamayacak.

Genç adam alaycı bir sesle, Sandığından çok daha anlayışlıdır o, dedi. Sonra dönüp yaklaşmakta olan kuzenine gülümsedi. Martha... Bu kadar kısa bir zamanda Erin'i karşılayabilmen çok iyi.

Martha içten bir tavırla, Ne münasebet, dedi. Onun varlığından çok hoşlanacağım. Zaten bu koşullar altında...

Evet, diye sözlerini genç kadının ağzına tıkayıverdi Josh. Neyse... Artık dönmeliyim.

Pek tabii. Erin için merak etme. Bizimle kalmaktan hoşnut olacaktır.

Biliyorum. Gülümseyerek Erin'e döndü. Yeşil gözleri sıcacıktı. Boğuk bir sesle, Kendine dikkat et sevgilim. dedi. Merak da etme. Daha sen gittiğimi bile fark etmeden dönüp seni alacağım.

İlgisi yoktu. Daha şimdiden onu özlemeye başlamıştı bile Erin. Ayrıca yaptığı gösteri de kuzeninin hatırı içindi. Ama bunu açığa vurmaması gerekiyordu. Josh onun yüzünü avuçları arasına aldı.

Artık gitmeliyim Erin. Elimden geleni yapıp en kısa zamanda döneceğim.

Um... umarım... Her türlü tehlikeyi göze alarak genç adamı son bir defa daha kucakladı. Ben... şey... Sheba seni çok özleyecek.

Sinirli sinirli gülümsedi. O gitmeden ağlamayı hiç istemiyordu. Josh parmaklarının uçlarıyla o-nun titreyen dudaklarını okşadı.

Umarım tek özleyen o değildir. Sen de uğraş ve beni özlemeye çalış, olur mu?

Ben... deneyeceğim.

Sesi titremeye başlamıştı. Josh onu hafifçe dudaklarından öptü. Tüm isteğim bu kadar. Dönüp Martha'ya baktı. Sürekli ilişki kuracağım.

Oldu. Kendine dikkat et.

Genç adam eğilip Sheba'nın başmı okşadı Hadi, eyvallah kızım. Sahibene, benim tarafımdan göz kulak ol, e rsi?

Erin hayretle gözlerini kırpıştırdı. Her halde Josh'ın söylediklerini yanlış duymuştu. 'Sahibeni.' değil. 'Benim sahip olduğumu', demiş olmalıydı. Gerçekten ihtiras dolu bir gecenin sonunda onun metresi haline mi gelmişti yani? Hayır... Bunu şiddetle reddediyordu. Bir tek gecede böyle bir şey olamazdı.

Josh'a döndü. Acı bir sesle, Ben, kendime göz kulak olabilirim, dedi. Bu, her zaman böyle ol muştur.

Genç adam başını salladı. Doğru. Neyse... Martha, Jim'e söyle, onu daha sonra görürüm.

Kamyonet uzaklaşırken Martha, Erin'e döndü. Gdl, eve girelim. Birer kahve içeriz. Aynca, kah valtı etmemiş olduğundan da eminim. Josh seni buraya öyle bir getirmiştir ki, toparlanacak zamanı güç bulmuşsundur.

Erin, Ben... ben... diye kekeledi. Sonra da, tüm utancına rağmen, boşanarak hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı.

Martha kolunu onun omzuna sararak genç kadını göğsüne bastırdı. Hıçkırıklar azalmcaya kadar da öyle tuttu. Sonra, Gel, otur şöyle, dedi yatıştırıcı bir sesle. Ah, erkekler... Sesi tik sinir gibiydi. Onu daha şimdiden özledin. Üstelik onun için kalbin paramparça.

Öyle değil ama...

Öyle, öyle... Bunu budalalar bile anlayabilir. Oysa Josh bir türlü göremiyor.

Onun görmesini istemiyorum ki. Söz ver... Josh'a söylemeyeceksin.

Ama...

Lütfen Martha. Aslında şu anda ağlamaya hiç niyetim yoktu. Sadece...

Onu seviyorsun.

Hayır.

Oh, evet. Merak etme Erin, Josh'a söylemem. Eğer bunu kendisi göremeyecek kadar körse, o zaman bilmeyi de hak etmiyor demektir.

Teşekkürler. Hafifçe gülümsedi. Az önce kahveden söz etmiştin. Buraya gelmek için gerçekten çok acele ettik.

Josh'ın her zamanki davranışları. Güldü Martha. Mutfağa geçelim. Ben kahvaltı hazırlarken, bir yandan da konuşuruz.

Josh'm gidişine çok üzülmesine rağmen. Martha'yla gerçekten eğlenceli bir gün geçirdi Erin. O akşam üzeri eve gelen Jim'in davranışları da çok dostçaydı. Üstelik adam enikonu yorgundu.

Durum nasıl? diye sordu Martha.

Hâlâ yanıyor. Gerçi ellerinden geleni yapıyorlar ama eğer rüzgârın yönü değişmezse... Bu ihtimali aslında düşünmek bile istemiyorum.

Ya Josh?..

Hâlâ orada. Aslında yapılabilecek bir şey yok ama...

Birden kendisini toparlayan Erin, Josh nerede? diye Jim'in sözünü kesti merakla. Nereye gitmişti?

Oh, canım... Martha dudaklarını dişlemeye başlamıştı. Ben... biz... anlıyorsun ya, Josh senin üzülmeni istememişti.

Jim boğuk bir sesle homurdandı. Yoksa Erin bilmiyor muydu?

Hayır, anlıyorsun ya...

Hiçbir şey anlamıyorum, diye atıldı Erin, Josh, hangi konuda benim üzülmemi istemedi? Ve şu anda nerede?

Sesi giderek tizleşiyordu. Jim, Dün geceki elektrik fırtınası, diye içini çekti. Bir sürü orman yangını çıkmasına neden oldu. Ve bunlardan biri de bu yöne doğru ilerliyor. Josh'ın eviyle bizimki tam yangının yönünün üzerinde.

Oh, olamaz... Erin bembeyaz kesilmişti. Ve... ve Josh orada... Yangını söndürmeye mi çalışıyor?

Bu soruyu sorarken genç kadın alacağı cevabın ne olacağını gayet iyi biliyordu aslında. Josh, herhangi bir olay karşısında kenara çekilip seyirci kalacak insanlardan değildi. Kendisini tehdit eden, bir orman yangım bile olsa gidip savaşırdı.

Jim'in yüzü asılmıştı. Yangını söndürmeye çalışıyor sayılmaz, dedi. Sadece bunu yapmaya çalışanlara yardım ediyor. Ama durum ümitsiz sanırım. Çünkü yangın çok büyümüş.

Genç kadının bakışları karı kocanın arasında mekik dokurken, Ama az önce rüzgâr yönünün değişmesinden söz etmiştin. dedi. Öyle değil mi?

Evet. Hava raporu verenler öyle tahmin ediyor. Böyle bir şey olur ümidiyle oradakiler de büyük bir çukur kazıyorlar. Eğer rüzgâr, kırk sekiz saat içinde yön değiştirmezse, bu defa hepimiz buraları terk etmek zorunda kalacağız.

Ama evleriniz...

Martha sakin bir sesle, Yanıp kül olacak, dedi.

Ama an... anlayamıyorum. Nasıl olur da burada oturup bunu kabul edebilirsiniz?

Jim sabırsız bir hareketle ayağa kalktı. Oturup kabul ediyor değiliz. Josh'la birlikte gün boyu orada yangını durdurmak için bir şeyler yapmaya çalıştık. Josh hâlâ deniyor.

Şey... Bağışlayın. Söylemek istediğim sadece... Josh herhangi bir tehlikeyle karşı karşıya mı?

Hayır.

Ben, gerçeği öğrenmek istiyorum. Çocuk değilim. Zaten Josh'ın bunu benden gizlemeye de hiç hakkı yoktu.

Jim derin derin içini çekti. Gerçek şu: Sorunun cevabını bilmemiz olanaksız. Tüm orman yangınları tehlikelidir.

Onun yanına gitmek istiyorum. Tüm arzum...

Hayır, dedi Jim usulca.

İsteğimi kabul etmiyor musun?

Hayır, etmiyorum. Josh'ın son sözleri şunlardı: 'Koşullar ne olursa olsun Erin, çiftlik evine dönmeyecek.'

Anlıyorum. Erin dudaklarını ısırdı. Ben... Eğer bir sakıncası yoksa odama çekilmek istiyorum.

Hızla yürüyerek kendisine ayrılmış olan odaya girip kapıyı sıkıca kapattı. Martha'nın, arkasından bağırdığını duymamıştı bile. Kabul edemediği tek şey, Josh'ın, böyle bir kriz sırasında bile kendisini yanında istememesiydi.

Üçüncü gün Jim öğle yemeğine geldi. Her zamanki gibi toz toprak içindeydi. Ama yüzünde çocuksu bir gülümseme vardı. Martha'yı kucaklayıp havada döndürürken, Bitti... diye haykırdı. Yangın söndü.

Jim'in beklenmedik gelişini duyan Erin de mutfaktan fırlamıştı. Nasıl oldu? diye haykırdı.

Hava raporu verenler en sonunda haklı çıktılar. Rüzgârın yönü hayli değişti. Ve kazılmış çukurun bulunduğu bölgeye vardığı sırada da yangın sönmeye başladı. Neredeyse tümüyle sönmek üzere.

Erin, Oh! Tannya şükürler olsun, diye mırıldandı. Sonra, Ya Josh?.. diye sordu.

îyidir. Benim gibi hayli yorgun, ama iyi.

Peki, ne zaman çiftlik evine dönebileceğiz? Çok yorgun olduğuna göre, Josh gelir gelmez u-yumak isteyebilir. Ama yemekten sonra beni almak için gelecek, üyle değil mi?

Şey...

Jim'in yüzündeki ifadeyi gören Erin, uğradığı hayal kırıklığını gizlemeyi başardı. Daha olmazsa, yann sabah gelse de olur. Ben...

Jim ciddi bir tavırla doğruldu. Erin... Josh, senin için gelmeyecek.

Gelmeyecek mi? Dehşete kapılmıştı genç kadın. Öyleyse beni, sen geri götüreceksin, öyle mi?

Ama son sözcükleri söylerken Jim'in, 'Hayır,' anlamında başını salladığını görerek sesi iyice zayıflamıştı. Neden götürmüyorsun? diye sordu usulca.

Josh, burada kalmanın daha iyi olacağını düşündü. O...

Bir darbeyi karşılamak istermişçesine genç kadm omuzlarını dikleştirmişti. Beni yanında istemiyor demek, dedi. Pekâlâ. Öyleyse ben de kasabadaki motelde kalırım.

Martha, Öyle bir şey yapamazsın, dedi. Bunu bir daha duymayayım.

Jim, Ben de... diye atıldı. Bu, Josh'ın seni, yanında istememesi gibi bir durum değil Erin. Josh, yangının oluşturduğu döküntüleri temizlemek için oradakilere yardım edecek. Eve yarım gün bile gelmesi olanaksız. Zamanının geri kalan bölümü de uykuda geçecek. Ama buradan ayrılırsan seni aramaya başlar.

Cumartesi günü Josh'ı hâlâ görememişti. Oysa ertesi gün İngiltere'ye doğru yola çıkıyorlardı. Mutfakta biftekleri ızgara için hazırladığı sırada Martha içeri girdi.

Josh bu gece yemeğe gelecekmiş.

Erin'in yanaklarına bir anda renk geldi. Dudaklarını sinirli sinirli ısırırken, Öyle mi? diye sordu.

Evet... Çok iyi, değil mi?

Genç adamı bir haftadan beri görmediği için, 'çok iyi' demek az bile kalıyordu. Ama sakin görünmeye çalışarak, Sanırım, dedi.

Akşam beş dolaylarında gelecekti Josh. Bunun üzerine o saatlerde özellikle odasında oyalandı. Martha'yla Jim, onun Josh'ı sevdiğini fark etmiş olabilirlerdi. Ama Josh bunu kesinlikle öğrenemeyecekti.

Onun geldiğini işittikten on dakika kadar sonra salona girerek kirpiklerinin arasından genç adamı süzmeye başladı. Aynı Josh'tı karşısındaki. Öylesine yakışıklıydı ki Erin nefesinin kesildiğini sandı. Ama çok da yorgun görünüyordu.

Genç adam Erin'i görür görmez, Çok iyi görünüyorsun, dedi.

Teşekkür ederim. Keşke ben de bu iltifatı sana iade edebilsem.

Bu isteğini anlayabiliyorum.

Tabii. Kanepeye sokularak Josh'ın yanma oturdu. Aynı anda Martha da, Jim de birer bahane bularak salondan çıkıp gittiler. Yalnız kalmışlardı şimdi. Josh mırıldandı.

Çok ince davranıyorlar doğrusu.

Sahi mi? Neden acaba?

Anlayamadm mı?

Genç kadın omuzlarını silkerek ayağa kalktı. Yoo... Neyse, gidip Martha'ya biraz yardım edeyim. Jim'le konuşacak bir sürü konunuz olmalı.

Genç adamın gözleri birden kısılıvermişti. Bizim konuşacak bir şeyimiz yok mu? diye sordu.

Bildiğim kadarıyla hayır. Haa... Aklıma gel mişken... Sheba dışarda.

Josh başını salladı. Biliyorum. Gelirken gördüm. Ona göz kulak olmakla iyi bir iş yaptın.

Yok canım, ben sadece...

Jim, Sheba'nın senin yanından hiç ayrılmadığını söyledi.

Seni çok özledi sanırım.

Ya sen?.. Beni özlemedin mi?

Önceleri özlediğimi sandım. Ona aptalca âşık olduğunun anlaşılmaması için kendisini zorlayarak neşeyle gülümsedi. Ama Martha'yla Jim öyle iyi iki dost ki. kısa zamanda bu duyguyu yendim.

Josh'ın yüz ifadesi haşinleşmişti. Öyleyse yarın gitmek seni mutlu kılacak, dedi.

Genç kadın güçlükle yutkundu. İngiltere'yi yeniden görebilmek çok güzel bir şey.

Oysa, yarının, ikisinin de sonu olduğunu gayet iyi biliyordu. Josh, Öyleyse Kanada'dan ülkene, son kez, güzel bir anıyla dönmeni sağlamalıyız, dedi. Dave'in de söylediği gibi... Stompe-de Fuarı kaçırılmamalı.

Erin sinirli sinirli, Fuara gidecek miyiz? diye sordu.
Evet, bu gece.
Bil... bilmiyordum.
Omuzlarını silkti genç adam. Yetişip yetişe-meyeceğimden emin olmadığım için evdekilere, sana söylememelerini tembih etmiştim.
Yangından söz etmemelerini tembih ettiğin gibi mi?
Nasıl bir tepki göstereceğini kestiremediğim
için...
İsterik tiplerden değilimdir. Derin bir nefes alarak sesini kontrol etmeye çalıştı. Josh geldiği zaman duygusal davranmayacağı konusunda kendi kendisine söz vermişti, ama pek başarılı oluyor denemezdi galiba. Yine de Stampede’e gitmek iyi olacak, dedi.
Sanırım.
Yemekte gülüp konuştukça Josh’m da o ölçüde yüzü asılıyordu. Yemeğin sonlarma doğru ise kaşları iyice çatılmıştı. Calgary’ye doğru kamyonetle yol alırlarken Erin, Bir an önce fuarda olmak istiyorum, dedi.
Josh alaylı bir sesle, Bunun farkındayım, diye karşılık verdi. Jim’le Martha’nın biletleri olduğu için onlar daha geç geleceklerdi. Genç adam blucin ve damalı gömleğiyle tanımlanama-yacak kadar yakışıklıydı. Şapkasını ise arkaya doğru itmişti.
Fuara girdikleri zaman Erin adeta gözlerine inanamadı. Sürüler halinde getirilmiş olan büyükbaş hayvanlar sergileniyor, herkes neşeyle gülüp bağırıyordu. Stadyumda eski tip büyük at arabalarıyla yapılacak olan yarış başlamak üzereydi.
Josh. Erin’i elinden tuttu ve yürümeye başladılar. Uzun boylu ve iri yarı olduğu için kalabalık içerisinde kendilerine hemen bir yol açılmıştı. Önce at arabalarının yarışını seyredeceğiz, dedi. Sonra da diğer sergileri gezip eğleniriz.
Diğer sergileri gezip eğlenme, genç kadına daha çekici gelmişti. At arabası yarışı için yüzünü buruşturarak, Ben çocuk değilim, dedi.
Olabilir ama, söz konusu olan bir araba yarışıysa, ben çocuklaşırım. Güldü. Bu gece için barış yapıyor muyuz?
Aşkı bir defa daha kazanmıştı Erin'in. Gülümsedi. Oldu. Barış...
Aferin benim cici kızıma.
Eğilip hafifçe genç kadının burnunun ucunu öptü. Bu, bir ağabeyin kız kardeşini öpmesi de olabilirdi. Ama Erin çok hoşlanmıştı. Josh ona hasırdan örülmüş bir Stetson şapkası alırken neşeyle gülüyordu. Genç adam şapkayı Erin’in başına yerleştirdikten sonra gülümsedi. Şimdi tam bir Calgary’li oldun işte. Sana çok yakıştı.
Öyleyse neden gülüyorsun?
Çünkü çok güzel görünüyorsun.

Genç kadının içini sımsıcak bir mutluluk kapladı. Ama yine de kendisini, eğlendiril meye çalışılan bir çocuğa benzetiyordu.

At arabası yarışı gerçekten heyecanlıydı. Arabalardan biri devrildiği zaman Erin genç adamın koluna yapıştı korkuyla. Josh, Önemli değil, dedi. Lance'e bir şey olmaz. Böyle sıkışık durumlardan nasıl kurtulunacağını iyi bilir o. Sonra eliyle işaret etti. Bak...

Gerçekten devrilen arabanın sürücüsü usta bir hareketle sıyrılmış, dört nala gelen diğer atların nallarından korunmak için stadyumun kenarına koşmuştu. Josh, Bir şeyi yok, dedi. Bel ki bazı yerleri çürümüştür, ama hepsi o kadar işte.

Ya araba?..

Gerçekten araba olduğu yerde döndükten sonra yine tekerlekleri üzerine kalkmıştı. Sürücüsü olmayan arabayı atlar bu defa daha hızlı çekmeye başlamış ve kısa sürede başa geçirmişlerdi. Josh, Araba, görevliler tarafından durdurulacaktır, dedi.

Ye... yeteri kadar yarış seyrettim sayılır. Artık gidebilir miyiz?

Josh gözlerini kısarak ona döndü. Çok sarardın. Yoksa kendini iyi hissetmiyor musun?

Ha... hayır. Pek iyi değilim sanırım.

Öyleyse, gidelim. Belki bir şeyler içersen kendini daha iyi hissedersin.

Olabilir. Örneğin bir Coca Cola...

Tabii.

Tezgâhlardan birine sokulan Josh az sonra iki karton kutuyla dönmüştü. Bundan birkaç yudum alan Erin sordu.

Neden arabaların yanındaki at sürücülerinden oldun?

Josh kaşlarını çattı. Sonra omuzlarını silkerek, Neden mi?.. diye sordu. Jim'in babası at. arabası sürerdi. Jim'le ben de arabanın yanında sürücü olduk.

Anladım ama neden?..

Neden olmasın7 Eğlenceli ve heyecanlıydı. Ayrıca para da kazanırdık. Gülmeye başlamıştı. Ben doğduğumdan beri bugün tanıdığın bu ünlü ressam değildim. Öğrenciyken beş param yoktu. Ne zaman bir imkân çıksa, gerek Jim'in babası, gerekse bir başkası için, yarışlarda arabaların yanında at sürerdik. Bir gecede elli dolar kazandığımız bile olmuştur. Bugün ise o paranın üç katı rahatça kazanılabilir.

Ama tehlikeli bir şey bu.

Hayatın kendisi tehlikedir.

Ya Jim'in babası?.. Ona bir şey oldu mu?

Josh ciddileşti. Bunu sormayacağını ümit ediyordum. Beş yıl kadar önce kazaya uğrayarak kalça kemiği ve bacakları kırıldı.

Yoksa tekerlekli iskemleye mi?..

Yoo... O kadar ciddi bir kaza sayılmazdı. Ama yine de hafifçe topallar. Zaten bu yüzden Jim'in annesi oğluna, bu mesleği bırakması için yalvardı. Heey... Yahu biz buraya eğlenmeye gelmedik mi? Dolaşıp diğer eğlenceleri de görmek istediğini sanıyordum.

Evet. İstiyorum.

Genç adam kolunu onun omuzuna attı. Artık kendini daha iyi hissediyor musun?

Evet. Erin gülümsedi. Bana önce ne kazandıracaksın bakalım?

Aslında kocaman paketlerin armağan olarak verildiği oyunların hiçbirini kazanmak mümkün değildi. Bunu biliyordu Erin. Josh güldü. Yüzünde çocuksu bir hava belirmişti. Eğer bu bir meydan okumaysa, kabul ediyorum, dedi.

Hadi, başla öyleyse.

Sonra hayretle Josh'ın üç dört tane armağan kazandığını gördü. Gerçi bunlar o kocaman armağanlardan değildi ama yine de kazanmıştı genç adam. Artık yeter, dedi Erin. Büyük bir mutluluk hissediyordu. Daha fazla kazanırsan zaten taşıyamam.

Ama sen büyüklerden bir tane istemiştin. Bütün gece sürse de onu kazanacağım.

Hayır, Josh.

Evet.

Aslında bunu kazanması sadece on dakikasını aldı. Yaklaşık bir buçuk metre boyunda oyuncak bir ayıydı bu. Diğerlerini Josh'a veren Erin bunu sevinçle taşımaya başladı.

Kamyonete doğru yürürlerken, Josh, Bu ilk fuar ziyaretinden hoşlandın mı? diye sordu.

Bayıldım.

Buna sevindim. Ama o kucağındaki oyuncak, kocaman kulaklarıyla bir ayıdan çok bir file benziyor aslında.

Bir yandan da kucağındaki oyuncağı güçlükle taşımaya çalışan Erin'i seyrediyordu. Genç kadın Ne yapalım? dedi. Binmek için kendisine kamyonet almamış. Bu nedenle onu benim taşımam gerek.

-Ama ayıların böyle kulakları olmaz ki.

-Ne dersen de. O çok güzel bir oyuncak.

Josh gülümsedi. Yarın havaalanında bakalım - .ıncağın için ne diyecekler?

Inn in mutluluğu bir anda buhar olup uçuverdi Yarın... Yarın İngiltere'ye gidiyorlardı.

DOKUZUNCU BÖLÜM

Çiftliğe döndükleri zaman Martha'yla Jim daha yatmamışlardı. Erin'in bir sürü armağanı taşımaya uğraştığını gören Martha güldü.

İyi eğlenip eğlenmediğinizi sormaya gerek görmüyorum.

Çok güzeldi, dedi genç kadın. Sonra, Eğer yatmaya gidersem darılır mısınız? dedi. Kendimi hayli yorgun hissediyorum.
Ben de gidiyorum, dedi Josh. Dışarıya çıkıp beni uğurlamayacak mısın?
Şey... Evet. Pek tabii.
Az sonra kamyonetin yanında dururlarken genç adam, Bu gece gerçekten eğlendin mi? diye sordu.
Evet. Çok güzeldi.
Sevindim. Uzanıp Erin'i omuzlarından hafifçe kavradı. İyi geceler. Yarın saat onda seni alacağım. Genç kadını dudaklarından öptü. Kanada’da son gecen. Bu ülkede fazla mutlu olamadın, değil mi?
Ama sen... çok iyi davrandın bana.
İyi mi... Lanet olsun. Hiç de iyi davranmadığımı sen de pekâlâ biliyorsun. Bütün o...
O geceden söz etmek istemiyorum Josh.
Evet, bunun farkındayım. Aslında ben de öyle... neyse... sabaha görüşürüz.
Oldu.
Patlamış mısırlarını yemekte olan Martha onu görünce, Her şey yolunda mı? diye sordu.
Evet. Şey... İyi geceler.
Aceleyle odasına seğirtip kendini yatağa attı.
Uzun süre uyuyamadı. Hep ertesi günkü yolculuğu düşünüyordu.
Josh ertesi sabah geldiği zaman Erin hayretler içinde kaldı. Onu ilk defa takım elbise giymiş olarak görüyordu. Ne kadar değişmişti. İnce gri çizgili siyah bir elbise ve yelek vardı üzerinde. Beyaz gömleğine açık gri bir kravat bağlamıştı. Şu görünüşüyle Josh’a değil de, daha çok ünlü Joshua Havvke’a benziyordu.
Ayrıca kamyonetle değil, Porsche'yle gelmişti. Genç kadının bavulunu arkaya, kendisininkinin yanına koydu. Kocaman ayı, yine de boşluğun çoğunu kaplıyordu. Gülümsedi. Bunu gerçekten alıyor musun?
Elbette.
Hasır örgü şapkayı işaret etti Josh. Ya bunu?..
Evet, onu da alıyorum.
Pekâlâ. Artık yola koyulmamız gerek. Uçağımız iki saat sonra kalkıyor.
Bir daha görüşemeyeceklerini bile bile Jim ve Martha'yla vedalaşmak çok güç geliyordu genç kadına. Bu arada Martha. mektup yazmaya söz verdi. ‘Umarım mektuplarında Josh’dan da söz eder,’ diye geçirdi içinden Erin.
Joshua Havvke’la birlikte yolculuk etmek gerçekten olağanüstü bir şeydi, önce lüks bölüme alındılar. Güzel hostes gülümseyerek onları yerlerine götürdükten sonra Josh’a dönerek baygın bakışlarla, Ne isterseniz isteyin, bir defa söylemeniz yeterli, dedi. Erin mırıldandı.
Bundan eminim.
Josh ona doğru döndü. Bir şey mi söyledin? Yoo... Hayır.

Söyledin sandım.
Söylemedim canım. İzin verirsen biraz kestirmek istiyorum. Nedense yorgun gibiyim.
İyi ama uykudan daha yeni kalktın. Olabilir ama kendimi yine de yorgun hissediyorum. Aslında, hostesin gösterdiği ilgiyi fena halde kıskanmıştı.
Genç adam, Kahvaltı ettin mi? Martha ettiğini söyledi ama... dedi.
Ne?.. Yine beni kontrol mu ediyordun? Martha'ya sadece...
Beni yine kontrol ettin. O kahrolasıca hastalı ğa tutulmamış olduğuma ne zaman inanacak sın? Ben, senin kız kardeşin değilim Josh. Erin Richards'ım. Her dakika beni kontrol etmene de ihtiyacım yok.
Josh soğuk bir sesle, Bu anlaşılıyor, dedi. Hem de açık seçik, değil mi?
Evet.
Tamam.
Heathrovv Havaalanına inmeleri ise başlı başına bir olay oldu. Bir sürü gazeteci dolmuştu oraya. Flaşlar patlıyor, filmler çekiliyordu. Önü ne geçilmez bir soru yağmuru başlamıştı.
Arkadaşınızın ismini öğrenebilir miyiz Mr. Hawke?
Uçakta mı tanıştınız?
Nişanlınız mı Mr. Hawke?
Mr. Hawke...
Josh gazetecileri soğuk bakışlarla süzerken, Eğer sorularınızı mesleğimle ilgili konulara yöneltirseniz, düzgün cevaplar alabilirsiniz, dedi. İyi ama...
Herhalde sizce bir sakıncası yoktur...
Çok güzel bir hanımefendi Mr. Hawke ve... Josh bu son sözlere, Evet öyledir, cevabını verdi. Ama bu özel sorularınıza her ikimiz ta rafından da karşılık verilmeyecektir.
Sonra, Tanrı cezanızı versin... diye homurdanarak gazeteci kalabalığının tam ortasına daldı. Erin'i de birlikte sürüklüyordu. Tam o sırada arkalarında bir ses, Mr. Hawke... dedi.
Genç adam büyük bir öfkeyle döndü. Sanırım az önce hepinize...
Ben, Gerald Parker'ım, Mr. Havvke, diye aceleyle açıkladı ufak tefek adam. Mr. Smythe tarafından gönderildim.
Bağışla, diye içini çekti Josh. Hadi, gel Erin. Genç kadın sanki bir düşteymiş gibi yürüyordu. Dışarıya çıktıkları zaman kocaman bir otomobile bindiler. Şoför, bavullarını bagaja yerleştiriyordu. Adamın kocaman ayıya hayretle bakakaldığını gören Erin neredeyse kahkahalarla gülecekti.
Yola koyuldular. Josh ile Parker konuşmaya dalmışlardı. Konuşmalardan, Parker'm, Josh'ın sergisinin açılacağı galerinin sahibi Matthew Smythe'in bir memuru olduğunu anlamıştı Erin. Adam, Sizi karşılamaya gelemediği için

Mr. Smythe çok üzüldü, dedi. Ama ne yazık ki Mrs. Smythe, ilk çocuğunu bu sabah dünyaya getirdi.

Adamın yüzünü buruşturmasından, kadınlarla fazla ilgisi olmadığı anlaşılıyordu. Hele doğan bir bebek, onun için büyük bir rahatsızlıktı herhalde. İstemiş olduğunuz gibi ikiniz için de aynı otelde yer ayırttım Mr. Hawke. diye devam etti. Sonra Erine garip bir biçimde bakarak, Bir daire... diye ekledi

Teşekkürler, dedi Josh. Korkarım sizi Miss Richards'la tanıştırmadım.

Hayır. Mr. Hawke'ın tüm arkadaşları...

Ve o da gerçekten bir arkadaş, Parker. Adının, senin o skandal sayfalarından uzak tutulmasını istiyorum.

Skandal sayfalan mı?..

İngiliz gazeteleri yani... Miss Richards'm adı, basında yer almamalı.

İyi ama...

Ne demek istediğim anlaşıldı mı?

Şey... tabii, ama...

Güzel. Matt'i ve onun lanet olası reklâm düşkünlüğünü iyi bilirim.

Böyle bir şey olmayacağından...

Aksine, böyle bir şey olacağından eminim. Eğer basma bir şey sızarsa, resimlerimi topladığım gibi galeriden alırım. Tamam mı Parker?

Pek tabii Mr. Hawke. Elimden geleni yapacağım.

İyi edersin. Her neyse... Mrs. Smythe'le bebeğin durumu nasıl?

Oh, Mrs. Smythe iyidir.

Bebek kız mı, oğlan mı?

Oğlan sanırım.

Pek emin değilsin bakıyorum.

Şey... O çağlarda tüm çocuklar birbirlerine benzer zaten, değil mi?

Oyle midir?

Eh, ben pek...

Josh'm adama bilerek eziyet ettiğini fark eden Erin, Elbette öyledirler, diye Parker'm yardımına koştu. Sonra Josh'a döndü. Şu otel hakkında...

Genç adam, Erin'in avucundaki elini canını yakarcasına sıktı. Bunu sonra konuşuruz.

Ama...

Sonra, dedim.

Oteldeki daire. Erin'in hayalindeki her şeye sahipti. Josh telefonla konuşuyor, Ginny Smyt-he'e çiçek gönderilmesini emrediyordu. Sonra Erin'e döndü. Herhalde dinlenmek istersin. Hangi odayı seçiyorsun?

Her biri olağanüstü lükse sahip dört tane odası vardı dairenih. Genç kadın, Burada kalamam .Josh, dedi. Arabada söylemeye çalıştım ama... Hangi oda. Erin?.. Birinin kapısını açtı. Bu
hiç de fena sayılmaz, değil mi?

Kucağındaki ayıya sımsıkı sarılan Erin, inatçı bir tavırla, Ben kalmıyorum, diye homurdandı.
Bal gibi kalıyorsun Hem lütfen o gülünç şeyi de bir kenara bırak. Seni on yıl yaşlı gösteriyor. Bana emir vermeye kalkma Josh. Mr. Par-
ker'a işler ama bana asla.
Bağışla, diye mırıldandı Josh. Bir vahşi ormana bırakıldığı zaman, insan ister istemez diğer hayvanlar gibi saldırganlaşıyor. İlk defa ünlü olduğum zaman başıma neler geldi bilsen. Kanada'dan gelen masum bir insa idim. Ama insanlar üzerime saldırıp cahilliğimden yararlandılar. Saldırıya uğramadan önce sen saldırmalısın Erin. Bunu o zaman öğrendim.
Çok üzgünüm Josh. Ama burada gerçekten kalamam. Anlaşmamızda bu yoktu.
O lanet olası anlaşmayı unut. Seni Londra'ya getirdikten sonra başımdan atacağımı mı sanmıştın yoksa?
Eh. bu fikir pek de...
Benim fikrim bu değildi. Doğru düzgün bir iş buluncaya kadar benimle kalacaksın.
Ama bu haftalar alabilir.
Çok doğru. Bu süre içinde nasıl geçineceksin Erin?
Ben... şey... şey...
Burada kalacaksın. Şimdi dinlen. Ben galeriye gidiyorum. Dönünce akşam yemeğini birlikte yiyeceğiz.
Ama...
Lütfen Erin... Senin için bir şeyler yapmama izin ver. Tanrı da biliyor ya. sana borcum var.
Demek o sevişme gecesinden sonra kendisini borçlu hissettiği için yapıyordu bütün bunları. Sarardığını hissetti. Aynı anda Josh, Erin... diye fısıldayarak kollarını kavrayıp, dudaklarını onunkilere yapıştırdı. Sonra, Bağışla... dedi. Öyle demek istemedim.
Öyleyse neden?...
Çünkü... çünkü... Neyse, sonra görüşürüz. Ama Josh gider gitmez Erin tüm eşyalarını topladı ve otelden ayrıldı. Nereye gidebileceğini kesinlikle bilmiyordu. Ama aldırdığı da yoktu.

ONUNCU BÖLÜM

İnsanın bir resmini gazetede görmesi, hayli garip duygular uyandırıyordu doğrusu. Erin resmi ni görünce kendisine pek benzetemedi. Fotoğrafın yanında şunlar yazıyordu:
Joshua Hawke ve yeni arkadaşı Miss Erin Ric-hards, ünlü ressamın son sergisi için Londra'ya geldiler. Mr. Havvke, güzel Miss Richards'la ilgili hiçbir soruya cevap vermedi. Miss Richards ise hiçbir şey söylemedi. Sadece hayran hayran sanatçıya bakıyordu. Çiftin. Londra'nın en ünlü otellerinden birinde ayrılan dairelerine yerleştikleri sanılıyor.

Otelden ayrıldıktan sonra çok daha ucuz bir yere geçmiş, bu arada da bir lokantada kendisine iş bulmuştu. Neyse ki kimse gazetedeki resmin kendisine ait olduğunu anlayamamıştı. Erin-in dc tek isteği, Joshua Havvke denilen adamı bir an önce unutabilmekti.

Birkaç gün sonra lokantada çalışırken kapıdan Josh'un girdiğini gördüğü an, şaşkınlığından elindeki tepsiyi düşürüyordu neredeyse. E rin'in orada çalıştığını biliyor olmalıydı. Çünkü içeriye girer girmez doğrudan doğruya genç kıza doğru yürümüştü. Yeşil gözleri ateşler saçarken, Beni terk edip gitmek ne anlama geliyor? diye homurdandı.

Ben...

Şu Tanrının cezası tepsiyi bırak da buradan çıkıp gidelim. Seninle konuşmak istiyorum.

Peki, peki. Bir dakika bekle. Ama... İşim bir saate kadar ancak biter.

Bana bak. Senin buradaki işin bitti.

Hayır.

Evet. Git paltonu al. Ben patronunla konuşurum.

Pekâlâ. Patronla ben konuşurum. Ayrıca pal tom da yok. Çünkü hava fazlasıyla sıcak.

Pekâlâ. Dışarda bekliyorum.

Beş dakika sonra kendilerini havaalanından almış olan büyük otomobile binmiş, yola koyulmuşlardı.

Beni neden bulmak istiyordun?-

Beni bırakıp gitmiştin. Merakımdan neredeyse çıldıracaktım.

Seni, sıkıntıdan kurtardığımı sanıyordum. Sıkıntı mı?

Evet. Seninle kalmazsam, basının yakanı bırakacağını düşündüm.

-Basma kızma nedenim şendin.

Ben... ben mi?..

Ne sanıyordun? Ama o lanet olasıca yazı yine de yayımlandı işte.

Gerald Parker mı?

Hayır. Ne o, ne de Matt... Otel personelinden birinin para karşılığı bilgi sızdırdığı sanılıyor. Anlıyorum. Şey... nereye gidiyoruz?

Otele.

Hayır.

Evet. Seninle konuşmak istiyorum.

Bir süre sonra oteldeki dairedeydiler. Genç adam onu kolundan tuttuğu gibi kendinden yana çevirip sordu:

Şimdi söyle bakalım. Neden beni terk ettin?

Seni terk etmedim.

Buna başka ne denir? Bırakıp kaçmadıysan. tabii.

Sana bir not bırakmıştım.

Oh, tabii. 'Hoşçakal josh. Teşekkür ederim.' Ne kadar da aydınlatıcı, değil mi?

Genç kadın, Bana da konuşma hakkı tanıyacak mısın? diye haykırdı. Gözleri yanmaya başlamıştı. On dokuz yaşındayım ve bu ülke yasalarına göre de reşidim.
Hiç öyle davranmıyorsun.
Adamınız beni nasıl buldu?
Hayli uğraştıktan sonra. Öldürülmüş bile olabilirdin.
Josh...
Önce tüm hastaneleri ve morgu aradım.
Oh, Josh... Böyle bir şeye...
İhtiyaç vardı, Tanrı cezasını versin. Benim sorumluluğum altındaydın.
Ama öyle kalmak istemedim işte. İstemiyorum da... Başımı sokacak bir evim, bir işim var ve de gayet iyiyim. Şimdi... Artık gidebilir miyim?
Erin...
Gidebilir miyim?
Joshua Hawke yenilmişti. Başını önüne eğerken. Tabii, diye mırıldandı. Kapıdan çıkmakta olan Erin döndü.
Sergi için, iyi şanslar.
Sen gelmiyor musun?
Eğer zamanım olursa belki bir gün gelirim.
Yarın gece... Birkaç dost, eleştirmen ve de müşteriler için özel bir gösteri düzenlendi. Senin de bulunmanı istiyorum.
Hayır...
Evet. Herhalde fazla bir şey istiyor sayılmam, değil mi?
Ça... çalışıyor olabilirim.
Lütfen Erin... sana ihtiyaç... senin orada olmanı istiyorum.
Galeri halka açılmamıştı o gün. Ama kapıda bekleyen adam, adını verir vermez Erin'i hemen içeriye aldı. Salon tıklım tıklım doluydu. Konuklar ellerinde şampanya kadehleriyle dolaşarak tüm resimleri zevkle seyrediyorlardı. Birden bir ses duydu.
Nerede kaldın?
İşten çıkar çıkmaz hemen geldim, dedi.
Ne kadar oldu geleli?
Beş dakika filan...
Geldiğini bana haber vermeleri gerekiyordu. Bırak Josh. Bu kalabalığın içinde beni görebilmene bile şaştım.
Oh, seni hemen gördüm, merak etme. Çok güzelsin Erin.
Genç kadın hoşnutlukla kızardı. Teşekkür ederim.
Tam o sırada yanlarına otuz yaşlarında bir adam yaklaşmıştı.
Josh, Atkins seni kutlamak istiyor.
Öyle mi? Atkins'in biraz beklemesi gerek. Erin hayretle irkilirken, Adam Atkins mi? diye sordu. Yeni gelen adam onu beğeniyle süzerken, Galiba

tanıştırılmadık. diye gülümsedi. Josh, sert bir sesle onları tanıştırdı. Erin Richards, Matthew Smythe...

Smythe yeniden gülümsedi. Tabii. Sizi hemen tanımam gerekirdi aslında.

Gazetelerden, değil mi? Ama tanıyamamanıza şaşmadım. Gazetedeki resmimi ben bile tanıyamadıktan sonra... Gülümsedi. Eşiniz ve oğlunuz nasıllar?

Matthew Smythe güldü. Oğlum değil bir kızım oldu. Gerald Parker'ın böyle şeylere aklı pek ermez de.

Erin, Josh'a döndü. Sözü edilen kişi Adam Atkins miydi?

Matthew başını salladı. Evet. Bunun. Josh'm en iyi sergisi olduğunu söylüyor. Ben de onunla aynı fikirdeyim.

Genç kadın heyecanla, Ama öyle bir adamı bekletemezsin Josh, dedi. Adam Atkins dünyanın en ünlü eleştirmenlerindendi. İstediği takdirde. Josh kadar ünlü ve önemli bir sanatçıyı bile yerin dibine batırabilirdi. Benim yanımda kalmana gerek yok. diye sürdürdü. Zaten çevreyi şöyle bir dolaşmak istiyordum.

Matt...

Genç adam, Ben Erin'le ilgilenirim, dedi hemen. Atkins şurada...

Görüyorum. Erin, beş dakikaya kadar geleceğim. Bir yere kaybolayım deme.

Elbette.

Güzel.

Eğilip Erin'i dudaklarından öptü. Sonra da kalabalığa karıştı. Genç kadın kıpkırmızı kesilmişti. Bunca kişinin önünde kendisini neden öpmüştü Josh? Herkes garip bakışlarla onu süzmeye başlamış, salondaki hava birdenbire gerginleşivermişti. Şaşkm bir tavırla Matthew'ya döndü.

Josh, yanımda .kalmanızı söylememeliydi Mr. Smythe. Konuşmanız gereken bir sürü insan olmalı.

Yok canım. Genç kadının koluna girdi. Gidip birer şampanya alalım. Sonra da çevreyi dolaşırız.

Az sonra şampanyalarını yudumluyorlardı.

Yoksa, Josh'ın resimlerini şimdiye kadar görmediniz mi? diye sordu Matthew.

Hafifçe güldü Erin. Sadece kamyonetin arkasına yüklenirken görmüştüm.

Anlıyorum. Öyleyse sana onları göstermek benim için bir şereftir.

Otuz kadar resmin hepsi de çok güzeldi. Bir süre sonra Matt heyecanla. İşte sıra, herkesin sözünü ettiği şahesere geldi, dedi. Ama bunu muhakkak görmüşsündür.

Sanmam. Aslında resimlerin hiçbirini...

Ama birdenbire donup kaldı. Yüzü bembeyaz kesilmişti. Galerinin onur köşesine asılmış resmi seyrederken bir an düşecek gibi oldu.

Bu bir kadın resmiydi. Teni, lacivert kadife örtü üzerinde hayli beyaz duruyordu. Güneş ışığı, çıplak vücudunun her hattını, dolgun ve dik göğüslerini, ince belini, uzun ve biçimli bacaklarını aydınlatıyordu. Sadece kadının yana çevirmiş olduğu yüzü gölgede kaldığı için pek belli değildi. Ama dalgalı san saçlan, ışıl ışıl parlıyordu. Ama ne olursa olsun Erin bu resmin kendisine ait olduğunu anlamıştı. Üstelik salondaki tüm kalabalık da bunu biliyordu kuşkusuz. Hiç olmazsa altına, 'Satılık değildir,' diye bir tabela asmayı düşünmüşlerdi. Ayrıca adı da 'Masumiyet', değildi resmin. 'Kaçan Sevgili'ydi.

Aynı anda Matthew, genç kadının kolunu kavrarken telaşla, Erin... diye bağırdı. îyi misin?

İyiyim. Ama... ama artık git... gitmem ge rek.

Benimle gel. Genç adam onu bürosuna götürüp koltuklardan birisine yerleştirdi. Sonra elinden şampanya kadehini aldı. Sanırım sana daha kuvvetli bir içki gerek. Al...

Erin ne içtiğine aldırış etmeden bunu yudumladı. Boğazının yanması ona vız geliyordu. Josh, kendisinin çırılçıplak resmini yapmıştı sonunda Ve onu rezil etmek için de buraya davet etmişti.

Bilmiyordun, öyle mi? diye sordu Matthew.

Hayır, bilmiyordum.

O resim bir harika, Erin.

Harika bir resim değil, sadece benim resmim. Herkesin görmesi için yapılmış olan çıplak bir resim.

O, seni seven bir insanın gözüyle yapılmış...

Hayır. Seven değil şehvet duyan birisi tarafından yapılmış... 'Kaçan Sevgili...' Aslında bu da doğru değil.

Kaçmanın çeşitli yolları vardır Erin.

Lütfen... gitmem gerek. Ama o kalabalıkla bir daha yüz yüze gelemem. Buranın bir arka kapısı var mı?

Tabii ama...

Ne olur orasmı bana göster. Buradan bir an önce gitmeliyim.

Seni bu halde bırakamam.

Beni durduramazsın.

Öyleyse seni evine götürecek birini bulayım

Peki, ama çabuk ol lütfen.

Aradan iki dakika geçmeden kapıdan birıı. ' girdiğini duyarak başını kaldırdı. Josh'tı gele: Onu görür görmez, Ben gidiyorum, dedi. Be ni eve götürmesi için Matt birisini ayarlayacak tı.

Evet, beni.

Hayır.

Genç kadının yaşlarla dolu gözlerine bakar, Josh acı bir sesle, Tüm bunların olduğuna ina namıyorum, diye inledi.

Ben de öyle.

Matt o resmi şehvet duygularıyla, salt sem incitmek için yaptığıma inandığını söylüyor.

Elbette. Doğru değil mi?

Tabii değil. Senin için ne duygular beslediğimi bildiğini...

Duygularını buradaki herkes öğrendi artık Yarın da tüm dünya bilecek.

Zaten fikir de buydu.

Bundan eminim. Joshua Hawke... Büyük Ka zanova...

Ama seninle birlikteyken o kadar büyük sayılmazdım, değil mi? O olaydan sonra yüzüme bile bakmadın.

Sen de. üzgün olduğundan başka bir şey söyleyememiştin zaten.

Başka ne yapabilirdim? Bir yararı olacağını bilsem ayaklarına kapanır, bağışlaman için yalvarırdım. Ama artık çok geç olmuştu.

Hem de fazlasıyla.

Resmini bir türlü yapamadığımı hatırlıyor musun Erin? Seninle seviştikten sonra bunun edenini keşfettim.

Şehvet, değil mi?

Hayır. Önceleri sürekli yüzünü yapmaya çalışıyordum. Vücudunu boyamaya cesaretim yoktu. Ama yüzünü yapamadım bir türlü. Çünkü, sevdiğim kadının yüzünde, en fazla sevdiğim yeri bir türlü bulamıyordum. Her özelliğini ayrı seviyordum. Şimdi bile resmin yüz bölümünde fazla belirginlik yok.

Josh... diye fısıldadı. Yani beni sevdiğini mi söylemek istiyorsun.

Elbette.

Ya seviştiğimiz gece?..

O zaman da seviyordum. Oysa sen benden nefret ediyordun. Günlerce, seninle sevişmemek için kendimle savaştım. Onun için kendimi stüdyoya hapsediyordum adeta. Ama o gece yukarıya gelince artık kendime hâkim olamadım.

Ama senin kendine hâkim olmanı istemiyordum ki Josh. Seni, ilk gördüğüm günden beri seviyorum.

Ah... Demek ikimiz de fazlasıyla budalalık etmişiz. Benimle evlenir misin Erin?

Genç kadının gözleri mutlulukla parlamaya başlamıştı. Oh, tabii... diye fısıldadı.

Tanrım... Erin... Artık burada bir dakika bile duramam. Hadi gel, otele gidelim. Yarın da hemen evlilik işlemlerine başlarız.

Ve ikisi de anlatılmaz bir mutluluk içinde, galerinin arka kapısından çıkarak gecenin karanlığına karıştılar.

FIRTINADAN ÖNCE

Ne öz babası ne de üvey babası Erin'e sevgi göstermişti. Belki de bu yüzden genç kızın içinde erkeklere karşı büyük bir güvensizlik vardı. Artık hiçbir şey onun bu düşüncesini kolay kolay değiştiremezdi.

Josh Hawke farklı mıydı? Erin'e iki hafta kendisiyle beraber yaşarsa, ihtiyacı olan parayı vereceğini söylemişti. Yaptığı bu öneri onun da diğerlerinden pek farklı olmadığını gösteriyordu. Ama Josh, genç kızın insanca bir yakınlığa ve ilgiye ihtiyacı olduğunu anlamış, ona sevecenlikle yaklaşmıştı.

Erin çok zor bir durumdaydı ve onun önerisini kabul etmekten başka çaresi kalmamıştı. Peki o zaman kendi kendini neden özsaygısını yitirmiş olmakla suçluyordu?

